

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2026 m. spalio 5 d.
(OR. en)

11274/1/26
REV 1

Tarpinstitucinė byla:
2026/0172 (COD)

COPEN 254
EUROJUST 30
EJN 10
CODEC 1346

PASIŪLYMAS

Komisijos dok. Nr.: COM(2026) 313 final

Dalykas: Pasiūlymas
EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA
dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose ir Europos nuotolinio
dalyvavimo orderio (nauja redakcija)

Briuselis, 2026 10 02
COM(2026) 313 final/2

2026/0172 (COD)

ADDENDUM

This document replaces document COM(2026) 313 final of 23.6.2026

Concerns all language versions.

Insertion of the reference to the Commission Staff Working Document SWD(2026) 780 final linked to this Proposal

The text shall read as follows:

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose ir Europos nuotolinio dalyvavimo orderio (nauja redakcija)

{SWD(2026) 780 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Nusikalstama veika vis dažniau susijusi su tarpvalstybiniais aspektais ir kelia didelį saugumo ES iššūkį. Nusikaltėlių tinklai ir teroristinės organizacijos savo nusikalstamą veiką sklandžiai vykdo keliose jurisdikcijose. Todėl, kad galėtume kovoti su šiomis grėsmėmis, mums reikia ES baudžiamosios teisenos sistemų su veiksmingomis priemonėmis ir patikimu bendradarbiavimu.

Direktyva 2014/41/ES¹ (toliau – Direktyva) kaip tarpvalstybinio įrodymų baudžiamosiose bylose rinkimo priemonė buvo nustatytas Europos tyrimo orderis (toliau – ETO). Direktyva buvo atsakas į aiškiai nustatytą praktinį poreikį sukurti išsamią įrodymų rinkimo tarpvalstybinio pobūdžio bylose sistemą, grindžiamą tarpusavio pripažinimu. Nuo taikymo pradžios 2017 m. gegužės mėn. teisminėms ir kitoms kompetentingoms institucijoms Direktyva tapo vertinga priemone, kuri plačiai naudojama visose dalyvaujančiose valstybėse narėse.

2023–2024 m. vykusio 10-ojo tarpusavio vertinimo etapo² tikslas buvo įvertinti Direktyvos taikymą ir įgyvendinimą. Remiantis Eurojusto³ ir Europos teisminio tinklo baudžiamosiose bylose (toliau – ETT)⁴ duomenimis, atlikus vertinimą patvirtinta, kad ETO buvo dažnai naudojamas. Vertinimas taip pat suteikė vertingą galimybę nustatyti tobulintinas ir plėtotinas sritis, be kita ko, ES lygmeniu. Galutinėje 10-ojo tarpusavio vertinimo etapo ataskaitoje dėl ETO įgyvendinimo (toliau – galutinė tarpusavio vertinimo ataskaita)⁵ nustatytos kelios sritys, kuriose valstybės narės skirtingai aiškina Direktyvą arba kuriose trūksta konkrečių procedūrų, visų pirma: i) įrodymų naudojimas kitais tikslais; ii) sąvokos „telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas“ apibrėžtis; iii) techninių įrašymo įtaisų naudojimas ir ETO bei sekimo kertant sieną pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo (toliau – KŠSI)⁶ 40 straipsnį ryšys ir iv) teisėsaugos informacijos, kuria pasikeista anksčiau, kaip įrodymų naudojimas. Vertinime padaryta išvada, kad šios spragos trukdo nuosekliai įgyvendinti Direktyvą, ir Komisija paraginta apsvarstyti galimybę ją iš dalies pakeisti, kad šie aspektai būtų patikslinti. Be to, vertinime atkreiptas dėmesys į klausimus, susijusius su Direktyvos 24 straipsnio įgyvendinimu (dėl apklausos naudojant vaizdo konferenciją), ir

¹ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose, OL L 130, 2014 5 1, p. 1.

² Pagal 1997 m. gruodžio 5 d. Bendruosius veiksmus 97/827/TVR (toliau – Bendrieji veiksmai), kuriais sukurtas mechanizmas, skirtas įvertinti tarptautinių įsipareigojimų kovoje su organizuotu nusikalstamumu taikymą ir įgyvendinimą nacionaliniu lygiu.

³ 2025 m. Eurojusto metinėje ataskaitoje nurodyta, kad Eurojustas nagrinėja 6 711 bylų, įskaitant 2 751 naują bylą (t. y. beveik pusę visų Eurojusto bylų): <https://www.eurojust.europa.eu/about-us/planning-and-reporting/annual-report#downloadpdf>.

⁴ 2023–2024 m. ETT veiklos ir valdymo ataskaitoje nurodyta, kad 2023–2024 m. ETT kontaktiniai asmenys pranešė apie daugiau kaip 4 612 bylų, kurias nagrinėjant jie teikė pagalbą vadovaudamiesi prašymais išduoti ETO. Šios bylos sudarė beveik trečdalį visų bylų, kurias nagrinėjant reikėjo ETT pagalbos: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn2021/ContentDetail/EN/2/67>.

⁵ Galutinė tarpusavio vertinimo ataskaita: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15834-2024-REV-1/en/pdf>.

⁶ Konvencija dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo, OL L 239, 2000 9 22, p. 19.

Komisija paraginta „klausimą dėl kaltinamojo dalyvavimo teismo procese naudojant vaizdo konferenciją iš kitos valstybės narės spręsti teisėkūros lygmeniu“.

Be to, Prieigos prie duomenų veiksmingai teisėsaugai užtikrinti aukšto lygio grupė laikėsi nuomonės, kad dėl tarpvalstybinio teisėto informacijos perėmimo prašymų teisėsaugos institucijoms kyla keletas iššūkių. Baigiamojoje ataskaitoje⁷ pasiūlyta išnagrinėti, kaip Direktyva galėtų būti geriau remiami veiksmingi tarpvalstybinio teisėto informacijos perėmimo prašymai.

Tikslinių teisėkūros veiksmų poreikis taip pat patvirtintas Eurojusto⁸ ir ETT⁹ pateiktose operatyvinėse išvadose, Aukšto lygio forumo dėl ES baudžiamosios teisenos ateities ataskaitoje¹⁰ ir Tarybos rekomendacijos (ES) 2022/915 įgyvendinimo valstybėse narėse vertinime¹¹.

Atitinkamoje Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) praktikoje taip pat išaiškinta, kaip turėtų būti aiškinami tam tikri ETO direktyvos aspektai, ir atkreiptas dėmesys į sritis, kuriose reikėtų papildomų teisės akto paaiškinimų. Kai kurios bylos visų pirma susijusios su Direktyvos 24 straipsnio aiškinimu¹². Jomis pabrėžiamas teisinis netikrumas dėl taikymo srities, sąlygų, kuriomis vaizdo konferencijos gali būti naudojamos baudžiamajame procese, ir dėl to, kokių mastu pagal Direktyvą gali būti prašoma pagalbos šiuo klausimu, neapsiribojant pagrindiniu įrodymų rinkimo tikslu.

Atsižvelgiant į tai, pasiūlymu siekiama dviejų pagrindinių tikslų:

- (1) didinti teisinį aiškumą ir veiklos veiksmingumą tarpvalstybiniu mastu renkant įrodymus ES, šalinant tikslinius trūkumus, nustatytus taikant Direktyvą, ir
- (2) parengti bendras pagalbos prašymo taisykles, kad įtariamiesiems, kaltinamiesiems ir nukentėjusiesiems būtų lengviau nuotoliniu būdu dalyvauti kitos valstybės narės baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose.

Pašalinus šiuos trūkumus būtų prisidėta prie veiksmingesnio teismo bendradarbiavimo ir padidintas valstybių narių tarpusavio pasitikėjimas.

Kalbant apie pirmąjį tikslą, pasiūlymu siekiama užtikrinti vienodesnį pagrindinių Direktyvos nuostatų aiškinimą ir taikymą dalyvaujančiose valstybėse narėse, paaiškinant sąvokas ir procedūrines taisykles, dėl kurių atsirado skirtinga nacionalinė praktika. Visų pirma juo siekiama užtikrinti didesnę teisinę tikrumą dėl: i) įrodymų naudojimo kitais tikslais ir tolesnio jų perdavimo; ii) sąvokos „telekomunikacijos“ apibrėžties ir pranešimo apie informacijos

⁷ Prieigos prie duomenų veiksmingai teisėsaugai užtikrinti aukšto lygio grupės baigiamoji ataskaita: https://home-affairs.ec.europa.eu/document/download/4802e306-c364-4154-835b-e986a9a49281_en?filename=Concluding%20Report%20of%20the%20HLG%20on%20access%20to%20data%20for%20effective%20law%20enforcement_en.pdf.

⁸ Operatyvinė tema – telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas, atsakymų santrauka ir rinkinys, 2024 m. birželio mėn.

⁹ Europos teismo tinklo (ETT) 59-ojo plenarinio posėdžio pastabos ir išvados (Praha, 2022 m. lapkričio 9–11 d.).

¹⁰ Aukšto lygio forumo dėl ES baudžiamosios teisenos ateities ataskaita: https://commission.europa.eu/document/download/606f0f38-12f9-4893-8941-3ac835229bcd_en?filename=JUST_template_comingsoon_standard_16.pdf.

¹¹ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas „2022 m. birželio 9 d. Tarybos rekomendacijos (ES) 2022/915 dėl operatyvinio teisėsaugos bendradarbiavimo įgyvendinimo valstybėse narėse vertinimas“, 2025 1 31, SWD(2025) 36 final.

¹² 2024 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimas *FP ir kiti*, C-760/22, EU:C:2024:574; 2024 m. birželio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *AVVA ir kiti*, sujungtos bylos C-255/23 ir C-285/23, EU:C:2024:462; 2025 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bissili*, C-325/24, EU:C:2025:989.

perėmimą procedūros procedūrinių aspektų, kai nereikia kitos valstybės narės techninės pagalbos; iii) sąvokos „išduodančioji institucija“ apibrėžties ir iv) procedūrų, taikomų prašant naudoti informaciją, kuria anksčiau keitėsi teisėsaugos institucijos arba kuria spontaniškai keitėsi teisminės institucijos, kaip įrodymą.

Pasiūlyme taip pat nustatomos techninių įrašymo įtaisų naudojimo ir sekimo kertant sieną įrodymų rinkimo tikslais taisyklės ir paaiškinama ETO ir sekimo kertant sieną priemonių pagal KĮŠS 40 straipsnį sąveika. Juo taip pat siekiama pagerinti tam tikrų tyrimo priemonių vykdymą laiku, t. y. įrodymų rinkimą tikruoju laiku, pavyzdžiui, kontroliuojamąjį gabenimą, taip pat telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimą ir sekimą kertant sieną. Tai bus daroma leidžiant laikinai vykdyti tokias tyrimo priemones, kai tai tikrai būtina siekiant užtikrinti, kad jos išliktų veiksmingos. Tai ypač svarbu atliekant organizuoto nusikalstamumo tyrimus, kai šių specialių tyrimo metodų naudojimas yra labai svarbus renkant įrodymus. Be to, pasiūlymu šalinami ETO formoje nustatyti trūkumai. Taigi pasiūlymu siekiama sustiprinti praktinį bendros įrodymų rinkimo tarpvalstybinėse bylose sistemos veikimą, be kita ko, sumažinant teisinius neaiškumus, dėl kurių gali būti delsiama, atsisakoma vykdyti arba taikomos nenuoseklios procedūrinės apsaugos priemonės.

Kalbant apie antrąją tikslą, konsultacijų rezultatai parodė, kad tik kai kurios valstybės narės yra nustačiusios konkrečias taisykles dėl tarpvalstybinio nuotolinio dalyvavimo baudžiamuosiuose posėdžiuose, o tų taisyklių turinys labai skiriasi. Kai kuriais atvejais nacionalinėse sistemose net nenumatytas valstybių narių, kuriose yra asmuo, institucijų dalyvavimas. Šis susiskaidymas kelia problemų, susijusių su susijusių asmenų procesinių teisių apsauga, ir trukdo veiksmingam teisminiam bendradarbiavimui. Turi būti nustatytos bendros procedūros, standartai ir tinkamos apsaugos priemonės, kad procesai būtų sąžiningi, o vaizdo konferencijų technologijos galėtų būti veiksmingai naudojamos tarpvalstybiniuose baudžiamuosiuose procesuose. Tai padidins teisminio bendradarbiavimo veiksmingumą ir sustiprins tarpusavio pasitikėjimą ES laisvės, saugumo ir teisingumo erdve.

Todėl siūlomomis taisyklėmis dėl nuotolinio dalyvavimo baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose iš esmės siekiama užtikrinti, kad būtų veiksmingiau naudojamas teisė dalyvauti nagrinėjant bylą teisme ir veiksmingai dalyvauti teismo posėdžiuose, kuri pagal Sąjungos teisę garantuojama ES pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniais ir Direktyva (ES) 2016/343¹³. Praktiškai baudžiamajame procese dalyvaujantys asmenys, kurie pasinaudojo laisvo judėjimo teise ir gyvena kitoje valstybėje narėje arba laikinai joje būna, konkrečiomis bylos aplinkybėmis gali pageidauti dalyvauti nuotoliniu būdu, o ne keliauti ir dalyvauti asmeniškai. Kita vertus, jie gali susidurti su teisėtomis kliūtimis fiziškai dalyvauti teismo posėdžiuose baudžiamąjį procesą vykdančioje valstybėje narėje, pavyzdžiui, dėl su sveikata susijusių suvaržymų, priežiūros pareigų, apribojimų, susijusių su laisvės atėmimu kitoje valstybėje narėje, arba kitų pagrįstų priežasčių. Tokiais atvejais susijęs asmuo dėl savo aplinkybių gali būti *de facto* priverstas atsisakyti teisės dalyvauti nagrinėjant jo bylą teisme vien dėl to, kad negali atvykti į teismo posėdžius, kad dalyvautų asmeniškai, nors iš tikrųjų norėtų juose dalyvauti. Todėl, sudarant palankesnes sąlygas dalyvauti nuotoliniu būdu, šia iniciatyva siekiama sumažinti tarpvalstybinių teismo procesų *in absentia* skaičių ir užtikrinti, kad naudojimasis teise laisvai judėti Sąjungoje praktiškai netrukdytų veiksmingai naudotis procesinėmis teisėmis baudžiamajame procese. Visų pirma tikimasi, kad šia iniciatyva taip pat bus sumažinta nusikaltimo aukų antrinės viktimizacijos rizika, kai tinkama, apribojant

¹³ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo, OL L 65, 2016 3 11, p. 1–11.

daugkartinių kelionių poreikį, nereikalingą stresą keliančios aplinkos poveikį arba tiesioginę akistatą su įtariamuoju arba kaltinamuoju tarpvalstybiniais atvejais.

Antra, kai prievartos priemonės ir perdavimas nėra būtini ar proporcingi, nuotolinis dalyvavimas atitinkamais atvejais gali būti fizinio asmens perdavimo pagal Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR¹⁴ alternatyva.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Dabartiniu pasiūlymu dėl išdėstymo nauja redakcija sustiprinama ES tarpvalstybinio teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose priemonių teisinė sistema, nes pašalinamos Direktyvoje nustatytos spragos ir išlaikomas suderinamumas su kitomis priemonėmis.

Siūlomi tiksliniai ETO pakeitimai dera su galiojančiomis Sąjungos priemonėmis bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje ir jas papildo, įskaitant:

- Konvenciją dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose¹⁵, nustatant procedūrą, pagal kurią prašoma sutikimo naudoti kaip įrodymus informaciją, kuria teisminės institucijos anksčiau spontaniškai keitėsi pagal tą konvenciją;
- Konvenciją dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo, išaiškinant jos 40 straipsnio dėl sekimo kertant sieną ir ETO sistemos ryšį;
- Direktyvą dėl teisėsaugos institucijų keitimosi informacija¹⁶, nustatant procedūrą, pagal kurią prašoma sutikimo naudoti kaip įrodymus informaciją, kuria teisėsaugos institucijos anksčiau keitėsi pagal tą direktyvą.

Be to, iniciatyva dera su Eurojusto¹⁷ ir Europos prokuratūros¹⁸ reglamentais, taip pat su Tarybos sprendimu dėl Europos teismo tinklo¹⁹ ir ja sukuriama tiesioginiai ryšiai su šiais teisės aktais.

Kalbant apie naujas taisykles, pagal kurias prašoma pagalbos, kad būtų lengviau nuotoliniu būdu dalyvauti kitos valstybės narės baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose taikant Europos nuotolinio dalyvavimo orderį (toliau – ENDO), pasiūlymu užpildoma dabartinė Sąjungos *acquis*, kuriuo nuotolinis dalyvavimas reglamentuojamas tik konkrečiomis aplinkybėmis ir ribotais tikslais, spraga.

¹⁴ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, OL L 190, 2002 7 18, p. 1.

¹⁵ Konvencija dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kurią pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtino Taryba, OL C 197, 2000 7 12, p. 3.

¹⁶ 2023 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2023/977 dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų keitimosi informacija, kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR, OL L 134, 2023 5 22, p. 1.

¹⁷ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1727 dėl Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūros (Eurojusto) ir kuriuo pakeičiamas ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2002/187/TVR, OL L 295, 2018 11 21, p. 138.

¹⁸ 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje, OL L 283, 2017 10 31, p. 1.

¹⁹ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teismo tinklo, OL L 348, 2008 12 24, p. 130.

Reglamentu (ES) 2023/2844²⁰ sukurama vaizdo konferencijų ir kitų nuotolinio ryšio technologijų naudojimo tarpvalstybiniuose procesuose teisinė sistema. Baudžiamosiose bylose to reglamento 6 straipsnyje nustatytas teisinis pagrindas naudoti vaizdo konferencijas ar kitas nuotolinio ryšio technologijas įtariamiesiems, kaltinamiesiems, nuteistiesiems ir kitiems susijusiems asmenims apklausti taikant ribotą skaičių teismo bendradarbiavimo procedūrų, konkrečiai nurodytų toje nuostatoje²¹. Naująja sistema nustatoma speciali įtariamųjų, kaltinamųjų ir nusikaltimo aukų nuotolinio dalyvavimo tvarka, kad jie galėtų nuotoliniu būdu iš kitos valstybės narės dalyvauti pagrindinės bylos, kurioje jie dalyvauja, teismo posėdžiuose. Taip užpildoma esamos Sąjungos baudžiamosios teisenos skaitmenizacijos sistemos, kuri apsiriboja teismo posėdžių skaitmenizacija teismo bendradarbiavimo procedūrose, reglamentavimo spraga.

Direktyvos 24 straipsnyje reglamentuojama apklausa naudojant vaizdo konferenciją ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones įrodinėjimo tikslais. Pagal tą nuostatą ETO gali būti išduotas siekiant vaizdo konferencijoje apklausti kitoje valstybėje narėje esantį liudytoją, ekspertą, įtariamąjį arba kaltinamąjį, kad būtų surinkti įrodymai. Kaip išaiškino Teisingumo Teismas, 24 straipsnis taikomas apklausoms įrodymų rinkimo tikslu ir jų vykdymas neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti²².

Kita vertus, šiuo pasiūlymu siekiama sudaryti palankesnes sąlygas visapusiškai dalyvauti visų rūšių baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose iš kitos valstybės narės tiek ikiteisminio tyrimo, tiek teismo nagrinėjimo stadijoje, priklausomai nuo to, ar atitinkamas asmuo yra įtariamasis, kaltinamasis ar nusikaltimo auka. Visapusiškas dalyvavimas reiškia visapusišką naudojimąsi procesinėmis teisėmis, kurias turi susijęs asmuo, tarsi jis fiziškai dalyvautų apklausoje.

Kalbant apie nusikaltimų aukas, Direktyvos 2012/29/ES²³ 17 straipsnyje numatyta galimybė apklausti kitoje valstybėje narėje esančias aukas naudojant vaizdo konferencijų technologijas ir reikalaujama, kad valstybės narės, kiek įmanoma pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, sudarytų palankesnes sąlygas aukoms dalyvauti naudojant vaizdo konferenciją, atsižvelgiant į jų vaidmenį procese. Todėl šiuo pasiūlymu ta sistema papildoma nustatant konkrečias taisykles ir apsaugos priemones, susijusias su aukų nuotoliniu dalyvavimu baudžiamųjų bylų

²⁰ 2023 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/2844 dėl teismo bendradarbiavimo ir teisės kreiptis į teismą tarpvalstybinėse civilinėse, komercinėse ir baudžiamosiose bylose skaitmenizacijos, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri teismo bendradarbiavimo srities aktai, OL L, 2023/2844, 2023 12 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>.

²¹ Išsamus Skaitmenizacijos reglamento 6 straipsnyje nurodytų teisės aktų sąrašas apima: a) Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio, ypač jo 18 straipsnio 1 dalies a punktą; b) Pamatinį sprendimą 2008/909/TVR dėl kalinių perdavimo, ypač jo 6 straipsnio 3 dalį; c) Pamatinį sprendimą 2008/947/TVR dėl teismo sprendimų ir sprendimų dėl lygtinio nuteisimo tarpusavio pripažinimo, visų pirma jo 17 straipsnio 4 dalį; d) Pamatinį sprendimą 2009/829/TVR dėl sprendimų dėl kardomųjų priemonių tarpusavio pripažinimo kaip alternatyvos kardomajam kalinimui, ypač jo 19 straipsnio 4 dalį; e) Direktyvą 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio, ypač jos 6 straipsnio 4 dalį; f) Reglamentą (ES) 2018/1805 dėl nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo, ypač jo 33 straipsnio 1 dalį.

²² 2025 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bissili*, C-325/24, EU:C:2025:989, 59 punktas.

²³ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR, OL L 315, 2012 11 14, p. 57.

teismo posėdžiuose, įskaitant taisykles dėl procesinių apsaugos priemonių, techninių priemonių ir veiksmingo dalyvavimo.

Pasiūlymas taip pat visiškai atitinka Sąjungos *acquis* dėl procesinių teisių baudžiamuosiuose procesuose. Direktyvos (ES) 2016/343 8 straipsnyje įtvirtinta įtariamųjų ir kaltinamųjų teisė dalyvauti nagrinėjant bylą teisme. Nedarant poveikio tai teisei ir pagal tą direktyvą nustatytiems standartams dėl teismo procesų *in absentia*, šiuo pasiūlymu siekiama sustiprinti naudojimąsi teise dalyvauti nagrinėjant bylą teisme. Tai daroma leidžiant atitinkamiems asmenims nuotoliniu būdu dalyvauti teismo posėdžiuose naudojant vaizdo konferencijų ar kitas nuotolinio ryšio technologijas, kai tenkinamos griežtos sąlygos ir užtikrinamos tam tikros apsaugos priemonės. Be to, pasiūlymu siekiama užtikrinti, kad procesinėmis teisėmis ir apsaugos priemonėmis, kurios buvo sukurtos taip, kad jomis būtų galima naudotis dalyvaujant asmeniškai, prireikus taip pat būtų galima veiksmingai naudotis nuotoliniu būdu.

Naujos nuostatos dėl ENDO padeda gerinti teisę kreiptis į teismą tarpvalstybiniuose baudžiamuosiuose procesuose. Jos suteikia galimybę įtariamiesiems, kaltinamiesiems ir nusikaltimo aukoms, gyvenantiems, sulaikytiems ar laikinai esantiems kitoje valstybėje narėje dėl pagrįstų priežasčių, veiksmingai dalyvauti baudžiamajame procese nereikalaujant vykti į išduodančiąją valstybę. Tokiu būdu pasiūlymas atitinkamomis aplinkybėmis gali būti fizinio perdavimo pagal Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR alternatyva, kai manoma, kad konkrečioje byloje prievartos priemonė nėra būtina, o siekiamas tikslas yra tik užtikrinti asmens dalyvavimą apklausoje ar nagrinėjant ją bylą teisme.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šiuo baudžiamosios teisenos iniciatyvų rinkiniu siekiama nuoseklaus ir papildomo tikslo: stiprinti Sąjungos pajėgumą užkardyti sunkius tarpvalstybinius nusikaltimus, juos nustatyti, tirti ir patraukti už juos baudžiamojon atsakomybėn vis sudėtingesnėje saugumo aplinkoje. Šiuo dokumentų rinkiniu modernizuojant teisinės sistemas, kuriomis reglamentuojamas teisėsaugos, teisminių ir kitų atitinkamų institucijų bendradarbiavimas, siekiama padidinti Sąjungos vidaus saugumo struktūros veiksmingumą, nuoseklumą ir sąveikumą.

Šios pastangos grindžiamos siūlomomis Europolo ir Eurojusto reglamentų peržiūromis. Europolas ir Eurojustas laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje atlieka atskiras, tačiau viena kitą papildančias funkcijas: Europolas remia nusikalstamų veikų prevenciją, atskleidimą ir tyrimą, o Eurojustas palengvina teisminį bendradarbiavimą ir užtikrina veiksmingus tolesnius baudžiamojo persekiojimo ir teisminius veiksmus. Todėl dokumentų rinkiniu siekiama stiprinti abiejų agentūrų tarpusavio bendradarbiavimą ir papildomumą, taip pat bendradarbiavimą su kitais atitinkamais Sąjungos subjektais teisingumo ir vidaus reikalų bei kovos su sukčiavimu struktūros srityse, siekiant užtikrinti sklandų teisėsaugos veiksmų ir tolesnių teisminių veiksmų tęstinumą visais baudžiamosios teisenos grandinės etapais.

Atsižvelgiant į tai, Europos tyrimo orderio sistemos ir duomenų apsaugos taisyklių, taikomų teisingumo ir vidaus reikalų srityje, pakeitimais prisidedama prie šio tikslo, nes palengvinamas veiksmingas tarpvalstybinis bendradarbiavimas, gerinamos keitimosi informacija sąlygos ir užtikrinama nuosekli teisinė sistema, pritaikyta prie veiklos realijų ir technologinės plėtos. Šiame dokumentų rinkinyje siūlomų priemonių visuma sustiprins Sąjungos gebėjimą reaguoti į kintančias grėsmes saugumui, kartu visapusiškai atsižvelgiant į pagrindines teises, teisinės valstybės ir įvairių susijusių subjektų atsakomybės pasidalijimo principus.

Šis pasiūlymas dera su susijusia Sąjungos politika, visų pirma dėl šių priežasčių:

- juo prisidedama prie strategijos „ProtectEU“²⁴, kurioje pabrėžiama, kad reikia stiprinti teisminį bendradarbiavimą ir numatyti veiksmingesnes kovos su sunkių formų ir organizuotu nusikalstamumu bei terorizmu priemones vis labiau tarpvalstybine tampančioje ir skaitmenizuotoje aplinkoje, tikslų;
- jis suderintas su Komisijos komunikato dėl strategijos „DigitalJustice@2030“²⁵, kuriuo skatinama teisingumo sistemų skaitmenizacija, įskaitant saugių skaitmeninių priemonių kūrimą ir sąveikių vaizdo konferencijų technologijų naudojimą, siekiant padidinti teismo procesų veiksmingumą, prieinamumą ir atsparumą visoje Sąjungoje, tikslais. Visų pirma komunikate nustatyta, kad nuotolinis dalyvavimas baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose iš kitos valstybės narės naudojant vaizdo konferenciją yra viena iš būsimų Komisijos veiksmų sričių (9 veiksmas);
- jis yra Teisėtos ir veiksmingos priegios prie duomenų teisėsaugos tikslais veiksmų gairių²⁶, kuriose įsipareigota įvertinti poreikį toliau stiprinti ETO, kad būtų padidintas tarpvalstybinių prašymų dėl teisėto duomenų perėmimo veiksmingumas, dalis;
- jis yra dalis ES narkotikų strategijos²⁷, kurioje nurodoma, kad reikia stiprinti ETO, nes tai yra strateginio prioriteto stiprinti teisminį bendradarbiavimą siekiant padidinti saugumą ir apsaugoti visuomenę dalis;
- jis visiškai atitinka Sąjungos asmens duomenų apsaugos *acquis*, visų pirma Reglamentą (ES) 2016/679²⁸, Direktyvą (ES) 2016/680²⁹ ir Reglamentą (ES) 2018/1725³⁰, nes jame nustatyta, kad pagal siūlomą Direktyvą vykdomas asmens duomenų tvarkymas turi atitikti taikytiną Sąjungos duomenų apsaugos sistemą.

²⁴ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „[„ProtectEU“ –Europos vidaus saugumo strategija](#)“, COM(2025) 148 *final*.

²⁵ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui [Strategija „DigitalJustice@2030“](#), COM(2025) 802 *final*.

²⁶ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Teisėtos ir veiksmingos priegios prie duomenų teisėsaugos tikslais veiksmų gairės“, COM(2025) 349 *final*.

²⁷ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai dėl ES narkotikų strategijos, 2025 12 4, COM(2025) 743 *final*.

²⁸ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas), OL L 119, 2016 5 4, p. 1–88.

²⁹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR, OL L 119, 2016 5 4, p. 89.

³⁰ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB, OL L 295, 2018 11 21, p. 39.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Iniciatyva grindžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 82 straipsnio 1 dalimi.

SESV 82 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje turi būti grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu. Ja Sąjungai suteikiami įgaliojimai priimti priemones, kuriomis, be kita ko, nustatomos taisyklės ir procedūros, kuriomis užtikrinamas visų formų nuosprendžių ir teismo sprendimų pripažinimas visoje Sąjungoje.

Direktyva buvo priimta remiantis SESV 82 straipsnio 1 dalimi, kaip ir kitos galiojančios tarpusavio pripažinimo priemonės. Todėl palikus SESV 82 straipsnio 1 dalį kaip teisinį pagrindą užtikrinamas suderinamumas su pradiniu pasirinkimu ir atspindimas pakeitimų, padarytų išdėstymo nauja redakcija iniciatyva, tikslas ir turinys.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Direktyva jau nustatyta ES lygmeniu kaip tarpvalstybinio teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose priemonė įrodymams rinkti. Dėl savo pobūdžio Direktyva yra susijusi su tarpvalstybiniais klausimais, kurių atskiros valstybės narės negali veiksmingai spręsti veikdamos pavieniui. ES jau pasinaudojo savo įgaliojimais priimdama Direktyvą, todėl tolesnių veiksmų reikėtų imtis taip pat ES lygmeniu.

Kalbant apie konkrečius pakeitimus, kuriais nustatomos taisyklės, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos nuotoliniam dalyvavimui baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose, kai įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka yra kitoje valstybėje narėje, tarpvalstybinis šio klausimo pobūdis reiškia, kad nė viena valstybė narė negali pati nustatyti šių taisyklių.

Per viešas ir tikslines konsultacijas gauti atsakymai patvirtina, kad ES veiksmai šioje srityje gali duoti geresnių rezultatų nei valstybių narių veiksmai. Taryba pripažino, kad dėl uždavinių, kuriuos siekiama spręsti šia iniciatyva, reikia imtis veiksmų viršnationaliniu lygmeniu. Todėl, kaip paaiškinta pirmiau, šiuo pasiūlymu reaguojama į valstybių narių iškeltus klausimus.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytų klausimų tarpvalstybinį aspektą ir į tai, kad Sąjunga jau pasinaudojo galiojimais šiais klausimais, kad būtų pasiekti tikslai, pasiūlymas turi būti priimtas ES lygmeniu.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalyje nustatytą proporcingumo principą, nes juo neviršijama to, kas būtina jo tikslams pasiekti. Jis grindžiamas esamomis Sąjungos lygmens tarpusavio pripažinimo priemonėmis ir skaitmenine infrastruktūra, taip apribojant papildomą administracinę ir finansinę naštą.

Siūlomi tiksliniai ETO pakeitimai yra susiję tik su susirūpinimą keliančiais klausimais, kuriuos Taryba nustatė 10-ajame tarpusavio vertinimo etape ir kitose ataskaitose, paminėtose šio aiškinamojo memorandumo aplinkybių skirsnyje. Šiame pasiūlyme aprašomos galimybės, kuriomis mažiausiai kišamasi į valstybių narių nacionalines baudžiamosios teisenos sistemas, kartu remiantis bendra Direktyvos sistema.

Siūlomomis taisyklėmis dėl nuotolinio dalyvavimo baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose reaguojama į valstybių narių prašymus, pateiktus atliekant Direktyvos tarpusavio vertinimą. Šia iniciatyva sukuriamą tikslinę sistemą, kuria siekiama tik sudaryti palankesnes sąlygas valstybėms narėms teikti ir pripažinti prašymus leisti asmenims nuotoliniu būdu dalyvauti baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose. Ja nacionalinės baudžiamosios procedūros nederinamos platesniu mastu nacionaliniu lygmeniu. Valstybės narės gali savo nuožiūra nuspręsti, ar atskirais atvejais naudoti ENDO, ir kiekvienu konkrečiu atveju atlikti proporcingumo ir priimtino vertinimą. Paprastai nuotolinis dalyvavimas grindžiamas atitinkamo asmens sutikimu ir taikomos apsaugos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad procesas būtų sąžiningas ir kad būtų veiksmingai naudojamosi procesinėmis teisėmis.

Pasiūlymu taip pat gerbiama valstybių narių procesinė autonomija, nes teismo posėdžių rengimą ir toliau reglamentuoja išduodančiosios valstybės narės teisė, o tam tikras vykdymo priemonės reglamentuoja vykdančiosios valstybės narės teisė.

- **Priemonės pasirinkimas**

Šiuo pasiūlymu siekiama numatyti tikslinius Direktyvos pakeitimus, kuriais siekiama pašalinti skirtumus, neatitikimus ir trūkumus, nustatytus įgyvendinant ir vertinant Direktyvą. Atsižvelgiant į jų tikslinį pobūdį, ta pati teisinė priemonė yra tinkamiausias būdas pakeitimams priimti, o išdėstymas nauja redakcija laikomas tinkamiausiu būdu Direktyvai pakeisti ir panaikinti.

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Pagrindinis Direktyvos vertinimo informacinis dokumentas yra galutinė tarpusavio vertinimo ataskaita. Ataskaitoje daroma išvada, kad Direktyva tapo veiksminga ir plačiai naudojama teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose priemone visoje Europos Sąjungoje ir kad apskritai laikoma, jog sistema veikia gerai. Tačiau joje nustatyti keli teisiniai ir veiklos trūkumai. Visų pirma ataskaitoje raginama atlikti tikslinius pakeitimus, susijusius su: i) įrodymų naudojimu kitais tikslais; ii) telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimu; iii) techninių įrašymo įtaisų naudojimu ir sekimu kertant sieną ir iv) informacijos, kuria anksčiau keitėsi teisėsaugos institucijos arba kuria spontaniškai keitėsi teisminės institucijos, kaip įrodymų naudojimu. Joje taip pat pabrėžiama, kad specialistai atkreipė dėmesį į praktinius sunkumus, susijusius su standartinės ETO formos sudėtingumu, vertimo problemomis ir vykdymo delsimu. Ataskaitoje taip pat siūloma išnagrinėti kaltinamųjų, nuotoliniu būdu dalyvaujančių savo teismo procesuose, klausimą. Apskritai vertinime rekomenduojama išsamiau paaiškinti teisės aktus ir juos labiau suderinti, kad būtų padidintas Direktyvos taikymo teisinis tikrumas, veiksmingumas ir nuoseklumas.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Rengdama pasiūlymą Komisija 2025 ir 2026 m. surengė išsamias konsultacijas. Konsultacijos buvo skirtos įvairiems suinteresuotiesiems subjektams, atstovaujantiems piliečiams, valdžios institucijoms, akademinės bendruomenės atstovams, ES agentūroms ir įstaigoms, Europos gynybos advokatų asociacijoms ir kitiems atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams.

Konsultacijas sudarė: i) tikslinės konsultacijos su valstybių narių institucijomis, Eurojustu, Europos teisminiu tinklu, Europos prokuratūra, Europolu, Europos Sąjungos pagrindinių

teisių agentūra (FRA), Europos baudžiamųjų bylų advokatų asociacija ir Europos advokatūrų ir teisininkų draugijų taryba; ii) visuomenės atsiliepimai į kvietimą teikti informaciją, įskaitant akademinės bendruomenės atstovų pateiktą informaciją; iii) trys specialūs susitikimai su valstybių narių institucijų ekspertais³¹ ir iv) susitikimas su Komisijos baudžiamosios teisės ekspertų grupe³².

Apskritai visuotinai sutariama, kad ES turėtų spręsti nustatytas problemas atliekant tikslinius Direktyvos pakeitimus.

Visų pirma daugelis ekspertų pripažino sunkumus, susijusius su tam tikrų tyrimo priemonių naudojimu renkant įrodymus tarpvalstybiniu mastu, visų pirma sekimu kertant sieną įrodymų rinkimo tikslais ir techniniais įrašymo įtaisais (buvimo vietos, garso ar vaizdo duomenims rinkti). Iš esmės pritarta tam, kad šiais klausimais į Direktyvą būtų įtrauktos konkrečios nuostatos. Keli ekspertai manė, kad Direktyvoje būtų naudinga apibrėžti sąvoką „telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas“. Kai kurie ekspertai taip pat įžvelgė galimybę patikslinti pranešimo apie informacijos perėmimą procedūrą, kai nereikia techninės pagalbos iš kitos valstybės narės.

Suinteresuotųjų subjektų nuomonės dėl to, ar reikia paaiškinti įrodymų naudojimo kitais tikslais taisykles, išsiskyrė. Tačiau kai kurie ekspertai pritarė supaprastintai procedūrai, pagal kurią nustatomos konkrečios gautų įrodymų naudojimo sąlygos ir prašoma tas sąlygas panaikinti, kad būtų išlaikytas tarpvalstybinių tyrimų lankstumas ir veiksmingumas. Keli suinteresuotieji subjektai manė, kad reikia nustatyti prašymo naudoti informaciją, kuria anksčiau keitėsi teisėsaugos institucijos, kaip įrodymą procedūrą, o kiti pabrėžė, kad naujose taisyklėse turėtų būti atsižvelgiama į nacionalinių teisinių sistemų skirtumus. Konsultacijos taip pat parodė, kad skiriasi nacionalinės teisės aktai ir praktika, kada informacija, kuria spontaniškai apsikeitė teisminės institucijos, gali būti naudojama kaip įrodymas, o tai rodo, kad reikia specialių taisyklių. Be to, konsultacijos parodė, kad Direktyvoje reikia papildomų ribotų paaiškinimų, pavyzdžiui, dėl ETO taikymo srities ir sąvokos „išduodančioji institucija“ apibrėžties. Taip pat buvo išreikštas poreikis rengti teisėjų mokymus ir vadovus ar tolesnes gaires, visų pirma siekiant paaiškinti ETO ir kitų priemonių ryšį, taip pat dėl ETO naudojimo specialių tyrimo metodų tarpvalstybiniam pripažinimui ir vykdymui. Be to, papildomų priemonių, pavyzdžiui, Europos teismo atlaso ir Belgijos duomenų kortelių („Fiches Belges“), naudojimas buvo laikomas naudingu siekiant užtikrinti sklandų ETO taikymą, visų pirma tais atvejais, kai dėl valstybių narių praktikos ir teisės aktų, susijusių su specialiomis tyrimo priemonėmis, skirtumų kyla bendradarbiavimo sunkumų. Ekspertų nuomone, šias priemones būtina reguliariai atnaujinti, kad būtų atsižvelgta į valstybių narių teisės aktų, kompetentingų institucijų ir praktinių reikalavimų pokyčius, taip užtikrinant nuolatinį jų patikimumą ir naudingumą specialistams.

Suinteresuotieji subjektai iš esmės pritarė tikslui sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybiniam nuotoliniam dalyvavimui baudžiamajame procese taikant specialią Sąjungos teisinę sistemą. Tačiau jie pabrėžė, kad būtina toliau užtikrinti teisingą bylos nagrinėjimą ir veiksmingą atitinkamų asmenų naudojimąsi procesinėmis teisėmis. Dauguma valstybių narių ir ekspertų pritarė nuomonei, kad nuotolinis dalyvavimas teismo posėdžiuose visais atžvilgiais turėtų būti reglamentuojamas išduodančiosios valstybės narės procesine teise, išskyrus tapatybės patikrinimus ir vaizdo konferencijų technines sąlygas, kurios turėtų būti reglamentuojamos vykdančiosios valstybės narės procesine teise.

³¹ Trys specialūs susitikimai su ekspertais įvyko 2025 m. kovo 31 d., 2025 m. liepos 2 d. ir 2026 m. gegužės 5 d.

³² Susitikimas įvyko 2025 m. gegužės 14 d.

Kai kurie ekspertai sutiko, kad tos pačios apsaugos ir teisių gynimo priemonės, kurios taikomos fiziniam dalyvavimui teismo posėdžiuose, turėtų būti taikomos nuotoliniam dalyvavimui. Vis dėlto dauguma suinteresuotųjų subjektų pabrėžė, kad reikia konkrečių apsaugos priemonių, visų pirma susijusių su: i) asmens, kuriam taikomas ENDO, sutikimu; ii) atitinkamo asmens ir jo advokato ryšių kanalo konfidencialumo užtikrinimu; iii) konkrečia teisių gynimo priemone techninių gedimų atveju ir iv) pažeidžiamų asmenų ir vaikų apsauga. Pasiūlyme atsižvelgta į šiuos atsiliepimus.

Tačiau suinteresuotieji subjektai išreiškė skirtingas pozicijas dėl: i) sutikimo reikalavimo išimčių galimybės (ir aprėpties); ii) institucijų, kompetentingų atlikti tapatybės patikrinimus ir procesinius veiksmus vykdančiojoje valstybėje narėje, rūšies ir iii) konkrečių teisių gynimo priemonių, papildančių priemones, kuriomis jau galima naudotis pagal išduodančiosios valstybės narės teisę. Pavyzdžiui, dauguma valstybių narių paragino išimtinėmis aplinkybėmis taikyti tam tikras reikalavimo gauti atitinkamo asmens sutikimą išimtis, tačiau gynybos advokatų organizacijos iš esmės prieštaravo tokioms nukrypti leidžiančioms nuostatoms. Todėl pasiūlyme laikomasi subalansuoto požiūrio, paliekant susijusio asmens sutikimą kaip privalomą ENDO išdavimo sąlygą, kartu leidžiant taikyti siaurai apibrėžtą nukrypti leidžiančią nuostatą, taikant griežtas apsaugos priemones ir teisminę priežiūrą.

Išsamesnė Komisijos konsultacijų rezultatų santrauka bus įtraukta į tarnybų darbinį dokumentą, kuris bus pridėtas prie šio pasiūlymo.

• **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Be minėtų konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis, Komisija taip pat rinko tiriamuosius duomenis iš kitų šaltinių ir jais naudojo.

Visų pirma pasiūlymas grindžiamas galutine tarpusavio vertinimo ataskaita, Eurojusto ir ETT ataskaitomis ir Aukšto lygio forumo dėl baudžiamosios teisenos ateities techninėmis ir politinėmis diskusijomis.

Kalbant apie taisykles dėl nuotolinio dalyvavimo baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose, pasiūlyme taip pat atsižvelgiama į: i) mokslinių tyrimų projekto, susijusio su teisių į gynybą baudžiamajame procese skaitmenizacija, kurį Europos Komisija finansavo pagal Teisingumo programą, rezultatus³³; ii) FRA ataskaitą „Teisingumo sistemos skaitmenizacija. Pagrindinėmis teisėmis grindžiamas požiūris“³⁴ ir iii) darbo konferencijose šiuo klausimu vykusių diskusijų preliminarinius rezultatus³⁵.

• **Poveikio vertinimas**

Nuostata, leidžianti nukrypti nuo reikalavimo atlikti poveikio vertinimą, šiuo atveju buvo laikoma pagrįsta dėl dviejų pagrindinių priežasčių: galimybių trūkumo ir atitinkamo neigiamo ekonominio, socialinio poveikio ar poveikio aplinkai nebuvimo. 10-ajame tarpusavio vertinimo etape jau atliktas išsamus retrospektyvinis Direktyvos vertinimas, po kurio pateiktos konkrečios rekomendacijos dėl elementų, kurie dar neįtraukti į Direktyvą, ir galiojančių nuostatų dalinių pakeitimų. Po 10-ojo tarpusavio vertinimo etapo darbų Taryba padarė išvadą, kad perspektyvių politikos alternatyvų spektras yra ribotas. Šiuo darbu

³³ <https://www.law.kuleuven.be/linc/english/research/researchdigirights.html>.

³⁴ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2025-digitalising-justice-fundamental-rights-approach_en.pdf.

³⁵ 2026 m. sausio 20 d. Nyderlandų teisingumo ministerijos ir Roterdamo Erazmo universiteto surengta darbo konferencija dėl vaizdo konferencijų naudojimo teismo procesuose tarpvalstybinėse baudžiamosiose bylose ES; 2026 m. organizacijos „Fair Trials“ teisės ekspertų patariamiosios grupės (LEAP) metinė konferencija.

grindžiama dabartinė peržiūra. Tiek pagrindinė Direktyva, kurios pirmoji redakcija buvo priimta valstybių narių iniciatyva, tiek siūlomi pakeitimai yra daugiausia techninio ir procedūrinio pobūdžio. Jų poveikis visų pirma bus daromas valdžios institucijoms, dalyvaujančioms tarpvalstybiniame teisiniame bendradarbiavime. Tikimasi, kad poveikis fiziniams ar juridiniams asmenims bus teigiamas, nes pakeitimais siekiama padidinti teisinį tikrumą, pagerinti esamų procedūrų veiksmingumą ir sudaryti palankesnes sąlygas kreiptis į teismą naudojant nuotolinį dalyvavimą baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose.

Kadangi šia iniciatyva iš esmės sprendžiami tarpvalstybiniai klausimai, ji nekelia konkretaus susirūpinimo dėl subsidiarumo. Tikimasi, kad visas valdžios institucijų išlaidas, susijusias su pakeitimų įgyvendinimu, atvers didesnis tarpvalstybinių nusikalstamų veikų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo veiksmingumas, taip pat sumažėjęs vėlavimo laikas, perdavimo atvejų skaičius ir susijusi veiklos našta. Kadangi šia iniciatyva iš esmės sprendžiami tarpvalstybiniai klausimai, ji nekelia konkretaus susirūpinimo dėl subsidiarumo. Neatlikus poveikio vertinimo, Komisijos tarnybų darbiname dokumente bus aprašytas politinis kontekstas, apibrėžta problema, nurodytas priimtas politinis sprendimas (-ai) ir numatomas poveikis, įskaitant konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais rezultatus ir būsimas stebėsenos priemones, ir jis bus pridėtas prie pasiūlymo.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Laikantis Komisijos Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programos (REFIT), visomis iniciatyvomis, kuriomis siekiama peržiūrėti dabartinius ES teisės aktus, turėtų būti siekiama supaprastinti ir sumažinti valstybėms narėms tenkančią administracinę naštą.

Tiek pagrindinė Direktyva, tiek siūlomi pakeitimai yra daugiausia techninio ir procedūrinio pobūdžio. Jų poveikis visų pirma bus daromas valdžios institucijoms, dalyvaujančioms tarpvalstybiniame teisiniame bendradarbiavime. Tikimasi, kad poveikis fiziniams ar juridiniams asmenims bus teigiamas, nes pakeitimais siekiama padidinti teisinį tikrumą, pagerinti esamų procedūrų veiksmingumą ir sudaryti palankesnes sąlygas kreiptis į teismą naudojant nuotolinį dalyvavimą baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose.

Tikimasi, kad visas valdžios institucijų išlaidas, susijusias su pakeitimų įgyvendinimu, atvers didesnis tarpvalstybinių nusikalstamų veikų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo veiksmingumas, taip pat sumažėjęs vėlavimo laikas, perdavimo atvejų skaičius ir susijusi veiklos našta.

Poveikio MVĮ ir konkurencingumui nenumatoma.

- **Pagrindinės teisės**

Pasiūlymas atitinka Chartijoje pripažintas pagrindines teises ir principus, visų pirma teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir veiksmingą teisinę gynybą ir teisę į gynybą, įtvirtintas Chartijos 47 ir 48 straipsniuose ir Europos žmogaus teisių konvencijos (EŽTK) 6 straipsnyje ir 13 straipsnio 1 dalyje. Jis grindžiamas šešiomis ES direktyvomis dėl įtariamųjų ir kaltinamųjų procesinių teisių baudžiamajame procese, visų pirma direktyvomis 2010/64/ES³⁶, 2012/13/ES³⁷, 2013/48/ES³⁸, (ES) 2016/343, (ES) 2016/800³⁹ ir (ES) 2016/1919⁴⁰, taip pat

³⁶ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese, OL L 280, 2010 10 26, p. 1.

³⁷ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese, OL L 142, 2012 6 1, p. 1.

Direktyva 2012/29/ES dėl nusikaltimų aukų teisių.

Direktyva apsaugomos pagrindinės teisės, visoje ETO sistemoje įtvirtinant apsaugos priemones ir kitas įrodymų baudžiamosiose bylose rinkimo priemones. Visų pirma Direktyvoje nustatytos konkrečios nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad išduodant arba patvirtinant ETO būtų suteikiamos garantijos, susijusios su pagarba atitinkamo asmens pagrindinėms teisėms. Direktyva vykdančiajai institucijai taip pat leidžiama užtikrinti, kad vykdant ETO būtų laikomasi proporcingumo principo ir gerbiamos atitinkamo asmens procesinės ir pagrindinės teisės. Be to, konkrečiais procedūriniais mechanizmais, pavyzdžiui, pranešimo apie tarpvalstybines tyrimo priemones, kurias taikant nereikia kitos valstybės narės pagalbos, procedūromis, užtikrinama, kad valstybė narė, kurioje yra priemonės subjektas, būtų informuota ir galėtų įsikišti, jei priemonės nebūtų leidžiama taikyti panašioje nacionalinėje byloje.

Siūlomomis taisyklėmis dėl nuotolinio dalyvavimo baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose nustatomos aiškos ir griežtos ENDO išdavimo ir vykdymo sąlygos, taip pat susijusios procesinės apsaugos priemonės ir teisių gynimo priemonės. Šiomis taisyklėmis užtikrinama, kad nebūtų nuotoliniu būdu dalyvaujama taip, kad menkintų proceso teisingumą ar naudojimąsi procesinėmis teisėmis. Konkrečiai kalbant, nustatant pareigą gauti asmens, susijusio su ENDO, sutikimą siekiama užtikrinti, kad ENDO vykdymas ir toliau būtų suderinamas su Chartijoje įtvirtintų pagrindinių teisių, visų pirma teisės asmeniškai dalyvauti nagrinėjant bylą teisme, apsauga. Nukrypti nuo šio sutikimo reikalavimo leidžiama tik išimtiniais ir aiškiai apibrėžtais atvejais, kurie atitinka leistinus apribojimus pagal Chartijos 52 straipsnį. Be to, reikalavimas, kad įtariamajam arba kaltinamajam atstovautų išduodančiojoje valstybėje narėje esantis įgaliotas advokatas, yra papildoma veiksmingo naudojimosi teise į gynybą apsaugos priemonė.

Siūlomos taisyklės dėl nuotolinio dalyvavimo baudžiamajame procese atitinka Europos Žmogaus Teisių Teismo (EŽTT) ir Teisingumo Teismo praktiką. Nors EŽTT sistemingai pripažino, kad fizinis kaltinamojo dalyvavimas teismo salėje yra svarbi teisės į teisingą bylos nagrinėjimą dalis, jis taip pat yra nusprendęs, kad dalyvavimas teismo posėdžiuose naudojant vaizdo konferenciją savaime nėra nesuderinamas su teise į teisingą ir viešą bylos nagrinėjimą, jeigu susijęs asmuo gali: i) sekti procesą; ii) matyti ir girdėti posėdyje dalyvaujančius asmenis; iii) būti matomas ir girdimas be techninių kliūčių ir iv) veiksmingai ir konfidencialiai bendrauti su savo advokatu⁴¹. Pasiūlyme atsižvelgiama į visus šiuos kriterijus ir, kaip minėta pirmiau, nustatomos kelios papildomos apsaugos priemonės.

³⁸ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu, OL L 294, 2013 11 6, p. 1.

³⁹ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji, OL L 132, 2016 5 21, p. 1.

⁴⁰ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms, OL L 297, 2016 11 4, p. 1.

⁴¹ 2006 m. spalio 5 d. EŽTT sprendimo *Marcello Viola prieš Italiją*, ECLI:CE:ECHR:2006:1005JUD004510604, 65–67 punktai ir 2007 m. lapkričio 27 d. EŽTT sprendimo *Asciutto prieš Italiją*, ECLI:CE:ECHR:2007:1127JUD003579502, 62–73 punktai; 2016 m. vasario 16 d. EŽTT sprendimo *Yevdokimov e.a. prieš Rusiją*, ECLI:CE:ECHR:2016:0216JUD002723605, 43 punktas; EŽTT sprendimo *Sakhnovskiy prieš Rusiją*, pareiškimo Nr. 21272/03, ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD002127203, 98 punktas.

Siūlomomis taisyklėmis taip pat atsižvelgiama į atitinkamą Teisingumo Teismo praktiką, visų pirma į bylą C-760/22⁴². Toje byloje Teisingumo Teismas paaikškino, kad Direktyvos (ES) 2016/343 8 straipsnio 1 dalyje nuotolinio dalyvavimo baudžiamajame procese klausimas aiškiai nereglamentuojamas, todėl pagal šią nuostatą negali būti draudžiama kaltinamajam, kuris to aiškiai prašo, leisti dalyvauti teismo posėdžiuose naudojant vaizdo konferenciją. Teisingumo Teismas taip pat patvirtino, kad tais atvejais, kai valstybės narės leidžia kaltinamajam pasinaudoti teise dalyvauti nagrinėjant jo bylą nuotoliniu būdu, tos taisyklės neturėtų pakenkti Direktyva (ES) 2016/343 siekiamam tikslui – stiprinti teisę į teisingą bylos nagrinėjimą baudžiamajame procese, nekaltumo prezumpciją ir teisę į gynybą, įtvirtintas Chartijoje ir EŽTK.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Iniciatyva daro poveikį biudžetui, visų pirma dėl jos skaitmenizacijos komponentų. Tai apima teisinį, politinį ir koordinavimo darbą Komisijoje, taip pat techninį darbą kuriant, pritaikant, testuojant, prižiūrint ir remiant decentralizuotą IT sistemą ir jos komponentus.

Prie pasiūlymo pridedamoje finansinėje ir skaitmeninėje teisės akto pasiūlymo pažymoje išsamiai aprašytas poveikis biudžetui ir reikalingi žmogiškieji bei administraciniai ištekliai.

5. KITI ELEMENTAI

- **Igyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Komisija tikrins, ar šia direktyva iš dalies pakeistos nuostatos yra tinkamai ir veiksmingai perkeltos į visų dalyvaujančių valstybių narių nacionalinę teisę. Perkėlimo į nacionalinę teisę etapu Komisija surengs praktinius perkėlimo į nacionalinę teisę seminarus su visomis valstybėmis narėmis.

Pasiūlyme numatyta rinkti statistinius duomenis, kad Komisija galėtų stebėti Direktyvos taikymą ir pateikti atitinkamą ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Atsižvelgiant į tai, kad pasiūlyme nustatyti nauji teisiniai įpareigojimai, palyginti su galiojančia Direktyva, kartu su pranešimu apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės reikės siųsti aiškinamuosius dokumentus, įskaitant, pavyzdžiui, nacionalinių nuostatų ir Direktyvos atitikties lentelę. Taip siekiama užtikrinti, kad būtų galima aiškiai nustatyti perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, kurias valstybės narės įtraukia į galiojančius teisės aktus.

Be to, tikėtina, kad nacionalinės priemonės, kurių reikia šiam pasiūlymui perkelti į nacionalinę teisę, bus valstybių narių perkeltos į daugiau nei vieną teisės aktą. Dėl šios priežasties būtina, kad valstybės narės pateiktų Komisijai aiškinamąjį dokumentą, kuriame būtų pateiktas nuostatų, priimtų perkeltiant šią direktyvą į nacionalinę teisę, tekstas. Jame taip pat turėtų būti parodyta, kaip tos nuostatos sąveikauja su nuostatomis, kurios jau priimtos siekiant perkelti Direktyvą į nacionalinę teisę, ir su nuostatomis, kurias apima kitos atitinkamos ES politikos sritys.

⁴² 2024 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimas *FP ir kt. (Procesas per vaizdo konferenciją)*, C-760/22, EU:C:2024:574.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Siūlomi toliau nurodyti pakeitimai.

I antraštinėje dalyje nustatomos bendrosios nuostatos.

1 straipsnyje apibūdinamas dalykas.

2 straipsnyje pateikiamos svarbios apibrėžtys.

II antraštinėje dalyje nustatoma ETO ir kitų priemonių įrodymams baudžiamosiose bylose rinkti sistema.

3 straipsnyje apibrėžiamas ETO ir apibūdinama pareiga jį vykdyti.

4 straipsnyje nustatoma ETO taikymo sritis.

5 straipsnyje išvardijamos procesų, dėl kurių gali būti išduotas ETO, rūšys.

6 straipsnyje nustatomas reikalaujamas ETO turinys ir forma.

7 straipsnyje nustatomos ETO išdavimo ir perdavimo sąlygos.

8 straipsnyje nustatoma ETO perdavimo tarp išduodančiųjų ir vykdančiųjų institucijų procedūra.

9 straipsnyje yra specialios nuostatos, taikomos, kai ETO susijęs su ankstesniu ETO.

10 straipsnyje nustatoma vykdančiosios institucijos pareiga pripažinti ir vykdyti ETO.

11 straipsnyje reglamentuojamas alternatyvios tyrimo priemonės naudojimas ir išvardijamos priemonės, kurias visada turi būti galima taikyti pagal vykdančiosios valstybės teisę.

12 straipsnyje išvardijami nepripažinimo arba nevykdymo pagrindai.

13 straipsnyje nustatomi pripažinimo arba vykdymo terminai.

14 straipsnyje nustatomos gautų įrodymų perdavimo taisyklės.

15 straipsnyje išvardijami pripažinimo arba vykdymo atidėjimo pagrindai.

16 straipsnyje nustatoma pareiga informuoti išduodančiąją instituciją.

17 straipsnyje nustatomos teisių gynimo priemonės, kuriomis turi būti įmanoma pasinaudoti.

18 straipsnyje nustatomos taisyklės dėl pareigūnų baudžiamosios atsakomybės.

19 straipsnyje nustatomos taisyklės dėl pareigūnų civilinės atsakomybės.

20 straipsnyje nustatoma konfidencialumo užtikrinimo pareiga.

21 straipsnyje nustatomos informacijos ar įrodymų tolesnio naudojimo ir tolesnio perdavimo sąlygos.

22 straipsnyje numatoma galimybė laikinai perduoti suimtuosius išduodančiajai valstybei tyrimo priemonės vykdymo tikslu.

23 straipsnyje numatoma galimybė laikinai perduoti suimtuosius vykdančiajai valstybei tyrimo priemonės vykdymo tikslu.

24 straipsnyje numatoma galimybė apklausti naudojant vaizdo konferenciją ar kitas nuotolinio ryšio technologijas.

25 straipsnyje numatoma galimybė apklausti ekspertus ar liudytojus naudojant telefoninę konferenciją.

26 straipsnyje numatoma galimybė prašyti informacijos apie banko ir kitas finansines sąskaitas.

27 straipsnyje numatoma galimybė prašyti informacijos apie banko ir kitas finansines operacijas.

28 straipsnyje reglamentuojamos tyrimo priemonės, kurias taikant įrodymus reikia rinkti tikroju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį.

29 straipsnyje nustatomos konkrečios slaptųjų tyrimų taisyklės.

30 straipsnyje nustatomos konkrečios sekimo kertant sieną taisyklės.

31 straipsnyje nustatomos konkrečios taisyklės dėl prašymo perimti telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją naudojantis kitos valstybės narės technine pagalba.

32 straipsnyje nustatomos konkrečios taisyklės dėl laikinųjų priemonių, kuriomis siekiama užkirsti kelią įrodymų praradimui.

33 straipsnyje nustatomas pranešimas valstybei narei, kurioje yra informacijos perėmimo subjektas ir kurios techninės pagalbos nereikia.

34 straipsnyje nustatoma valstybės narės pranešimo apie techninio įrašymo įtaiso naudojimą jos teritorijoje, kai jos techninės pagalbos nereikia, procedūra.

35 straipsnyje nustatoma prašymo duoti sutikimą naudoti kaip įrodymus informaciją, kuria buvo pasikeista anksčiau, procedūra.

III antraštinėje dalyje nustatomas ENDO – nauja tarpusavio pripažinimo priemonė, kuria palengvinami prašymai leisti įtariamajam, kaltinamajam arba nukentėjusiesiems nuotoliniu būdu dalyvauti baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose iš kitos valstybės narės naudojant vaizdo konferencijų ar kitas nuotolinio ryšio technologijas.

36 straipsnyje apibrėžiamas ENDO.

37 straipsnyje nustatomos ENDO išdavimo sąlygos.

38 straipsnyje nustatoma atitinkamo asmens sutikimo gavimo procedūra ir apsaugos priemonės.

39 straipsnyje nurodomas privalomas ENDO standartinės formos turinys.

40 straipsnyje reglamentuojamas ENDO perdavimas.

41 straipsnyje nustatoma pareiga pripažinti ir vykdyti ENDO be papildomų formalumų.

42 straipsnyje nustatomos išsamios prašymų išduoti ENDO vykdymo praktinės tvarkos taisyklės.

43 straipsnyje nustatomi privalomi ir neprivalomi ENDO nepripažinimo arba nevykdymo pagrindai.

44 straipsnyje nustatomi sprendimų dėl ENDO pripažinimo ir vykdymo priėmimo terminai.

45 straipsnyje reglamentuojamos situacijos, kai neįmanoma įvykdyti ENDO.

46 straipsnyje numatyta kompetentingų institucijų pareiga informuoti viena kitą.

47 straipsnyje reglamentuotos laikinosios priemonės po apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo.

48 straipsnyje išduodančiosios ir vykdančiosios institucijas raginamos konsultotis tiesiogiai.

49 straipsnyje nustatomos taikytinos procesinės teisės.

50 straipsnyje nustatoma teisė į veiksmingas teisių gynimo priemones.

IV antraštinėje dalyje nustatomos bendrosios nuostatos.

51 straipsnyje nustatomos taisyklės dėl ryšio priemonių.

52 straipsnyje leidžiama valstybėse narėse paskirti centrinės institucijas.

53 straipsnyje sprendžiami bendradarbiavimo su Eurojustu ir ETT klausimai.

54 straipsnyje reglamentuojami išlaidų klausimai.

55 straipsnyje numatoma valstybių narių prievolė teikti statistinius duomenis.

56 straipsnyje nustatomos standartinių formų keitimo taisyklės.

57 straipsnyje nustatomos naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais taisyklės.

V antraštinėje dalyje nustatomos pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos.

58 straipsnyje nustatomos pareigos informuoti kompetentingas institucijas.

59 straipsnyje reglamentuojamas ryšys su kitais ES ir tarptautiniais teisės aktais.

60 straipsnyje nustatomos pereinamojo laikotarpio nuostatos.

61 straipsnyje nustatomi perkėlimo į nacionalinę teisę terminai.

62 straipsnyje nustatoma Komisijos pareiga teikti Direktyvos taikymo ataskaitas.

63 straipsnyje nustatoma nuostata dėl panaikinimo.

64 straipsnyje nustatoma nuostata dėl įsigaliojimo.

65 straipsnyje nurodomi adresatai.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA**dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose ir Europos nuotolinio dalyvavimo orderio (nauja redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 ~~dalis~~ ~~a punktą~~,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁴³,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

↓ naujas

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES⁴⁴ buvo keletą kartų iš esmės keičiama. Kadangi tą direktyvą reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;

↓ 2014/41/ES 1 konstatuojamoji dalis

- (2) Europos Sąjunga yra užsibrėžusi tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;

↓ naujas

- (3) sunkių formų ir organizuotas nusikalstamumas bei terorizmas tampa vis labiau tarpvalstybinio pobūdžio ir kelia grėsmę saugumui Sąjungoje. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 67 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad Sąjunga stengtųsi užtikrinti aukštą saugumo lygį, be kita ko, policijos bei teisminių institucijų ir kitų kompetentingų institucijų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą, taip pat

⁴³ [...].

⁴⁴ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose ([OL L 130, 2014 5 1, p. 1](#), ELI:

<http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>). <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimą. Todėl veiksmingas tarpvalstybinis teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose yra labai svarbus siekiant palengvinti įrodymų rinkimą ir perdavimą tarpvalstybiniu mastu, taip remiant veiksmingą tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą, ir sudaryti sąlygas Sąjungai ir valstybėms narėms veiksmingai reaguoti į tas grėsmes;

↓ 2014/41/ES 2 konstatuojamoji dalis

- (4) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 82 straipsnio 1 dalį teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje turi būti grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu, kuris nuo 1999 m. spalio 15–16 d. Tampereje įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo visuotinai laikomas Sąjungoje vykdomo teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose pagrindu;

↓ 2014/41/ES 3 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

~~Tarybos pamatiniame sprendime 2003/577/TVR⁴⁵ atsižvelgta į kuo skubescnio orderių tarpusavio pripažinimo poreikį, siekiant užkirsti kelią įrodymų sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui ar perleidimui. Tačiau kadangi šis aktas taikomas tik arešto etapui, kartu su arešto aktu reikia pateikti atskirą prašymą perduoti įrodymus orderį išduodančiajai valstybei (toliau – išduodančioji valstybė), laikantis savitarpio pagalbai baudžiamosiose bylose taikomų taisyklių. Dėl to taikoma dviejų etapų procedūra, dėl kurios nukenčia jo veiksmingumas. Be to, ši sistema egzistuoja kartu su tradicinėmis bendradarbiavimo priemonėmis, todėl kompetentingos institucijos retai ja naudojasi praktikoje;~~

↓ 2014/41/ES 4 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

~~Tarybos pamatinis sprendimas 2008/978/TVR⁴⁶ buvo priimtas siekiant taikyti Europos įrodymų orderio (toliau – EIO) tarpusavio pripažinimo principą siekiant gauti daiktus, dokumentus ir duomenis, reikalingus baudžiamosiose bylose. Tačiau EIO taikomas tik jau turimiems įrodymams, todėl jo taikymo sritis su įrodymais susijusiame teisiniame bendradarbiavime baudžiamosiose bylose yra ribota. Dėl ribotos orderio taikymo srities kompetentingos institucijos galėjo savo nuožiūra naudotis nauja sistema arba savitarpio teisinės pagalbos procedūromis, kurios bet kuriuo atveju toliau taikomos įrodymams, nepatenkantiems į EIO taikymo sritį;~~

⁴⁵ ~~2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktu vykdymo Europos Sąjungoje (OL L 196, 2003 8 2, p. 45).~~

⁴⁶ ~~2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/978/TVR dėl Europos įrodymų orderio, skirta gauti daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose (OL L 350, 2008 12 30, p. 72).~~

↓ 2014/41/ES 5 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

~~nuo to laiko, kai buvo priimti pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ir 2008/978/TVR, tapo aišku, kad dabartinė įrodymų rinkimo sistema yra pernelyg suskaidyta ir sudėtinga. Todėl reikia naujo požiūrio;~~

↓ 2014/41/ES 6 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

~~2009 m. gruodžio 10–11 d. priimtoje Stokholmo programoje Europos Vadovų Taryba išreiškė nuomonę, kad reikėtų testuoti išsamią sistemą, skirtą įrodymams rinkti tarpvalstybinio pobūdžio bylose, kuri būtų grindžiama tarpusavio pripažinimo principu, kūrimą. Europos Vadovų Taryba nurodė, kad šioje srityje galiojantys aktai sudaro nevientisą sistemą ir kad reikia naujo požiūrio, pagrįsto tarpusavio pripažinimo principu, be to, kad taip pat būtina atsižvelgti į tradicinės savitarpio teisinės pagalbos sistemos lankstumą. Todėl Europos Vadovų Taryba paragino sukurti išsamią sistemą, kuri pakeistų visus šiuo metu šioje srityje galiojančius aktus, įskaitant Pamatinį sprendimą 2008/978/TVR, kuri, kiek įmanoma, būtų taikoma visų rūšių įrodymams, kurioje būtų nustatyti įvykdymo terminai ir pagal kurią, kiek įmanoma, būtų apriboti atsisakymo vykdyti orderį pagrindai;~~

↓ naujas

- (5) Direktyva 2014/41/ES kaip tarpvalstybinio įrodymų baudžiamosiose bylose rinkimo priemonė buvo nustatytas Europos tyrimo orderis (toliau – ETO). Ta Direktyva buvo atsakas į aiškiai nustatytą praktinį poreikį sukurti išsamią įrodymų rinkimo tarpvalstybinio pobūdžio bylose sistemą, grindžiamą tarpusavio pripažinimu. Ja pakeista ankstesnė suskaidyta įrodymų rinkimo sistema, kartu atsižvelgiant į tradicinės savitarpio teisinės pagalbos sistemos lankstumą;
- (6) Direktyva 2014/41/ES taikoma nuo 2017 m. gegužės 22 d. ir praktiškai pasirodė esanti veiksminga. Tačiau ją taikant įgyta patirtis, įskaitant 10-ojo tarpusavio vertinimo etapo išvadas⁴⁷, atskleidė sritis, kuriose teisinė sistema turėtų būti sustiprinta ir papildyta, kad būtų padidintas teisinis aiškumas ir tarpvalstybinio įrodymų rinkimo veiksmingumas. Todėl reikia tikslingai tobulinti ETO teisės aktus, taip pat sudaryti palankesnes sąlygas kitoje valstybėje narėje esantiems įtariamiesiems, kaltinamiesiems ir nusikaltimų aukoms nuotoliniu būdu dalyvauti baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose naudojant vaizdo konferenciją. Todėl bendros tarpvalstybinio teismo bendradarbiavimo renkant įrodymus baudžiamosiose bylose taisyklės pagal Direktyvą 2014/41/ES turėtų būti toliau tobulinamos ir plėtojamos, kad būtų užtikrintas veiksmingas tos priemonės veikimas ir sustiprintas teisminis bendradarbiavimas renkant įrodymus;
- (7) įtariamųjų, kaltinamųjų ir nusikaltimų aukų nuotolinio dalyvavimo teismo posėdžiuose per vaizdo konferenciją iš kitos valstybės narės teisinė padėtis valstybėse narėse šiuo metu Sąjungos lygmeniu neregamentuojama. Todėl valstybės narės susiduria su tarpvalstybinio nuotolinio dalyvavimo baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose fragmentacija ir nenuoseklia praktika. Nesant Sąjungos lygmens taisyklių, asmenys,

⁴⁷

2024 m. lapkričio 21 d. patvirtintos Policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose koordinavimo komiteto (CATS).

naudodamiesi judėjimo laisve, susiduria su kliūtimis kreiptis į teismą, taip pat su teisiniu netikrumu;

- (8) siekiant spręsti tuos klausimus, šiuo pasiūlymu nustatoma nauja teisinė sistema – Europos nuotolinio dalyvavimo orderis (ENDO), kuriuo sudaromos sąlygos valstybėms narėms bendradarbiauti, kad įtariamajam, kaltinamajam arba nusikaltimo aukai, kai jie turi proceso šalies statusą, būtų sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingai dalyvauti viename ar daugiau kitos valstybės narės baudžiamųjų bylų teismo posėdžių naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją. Todėl ENDO gali būti susijęs su vienu ar daugiau posėdžių ikiteisminio tyrimo arba teismo nagrinėjimo etape. Kalbant apie nusikaltimų aukas, Direktyvoje 2012/29/ES⁴⁸ valstybės narės raginamos sudaryti palankesnes sąlygas teikti prašymus dėl aukų nuotolinio dalyvavimo baudžiamajame procese iš kitos valstybės narės, tačiau šiuo tikslu nenustatyt konkrečių taisyklių;
- (9) ENDO tikslais nuotolinis dalyvavimas turėtų būti suprantamas kaip visapusiškas dalyvavimas visų rūšių baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose atitinkamai ikiteisminio tyrimo ir teismo nagrinėjimo etape iš kitos valstybės narės, priklausomai nuo to, ar atitinkamas asmuo yra įtariamasis, kaltinamasis ar nusikaltimo auka. Visapusiškas dalyvavimas apima visapusišką naudojimąsi procesinėmis teisėmis, į kurias atitinkamas asmuo turi teisę, tarsi jis fiziškai dalyvautų posėdyje, įskaitant bet kokios formos įrodymų davimą ar rinkimą. Taigi visapusiškas dalyvavimas reiškia ne tik dalyvavimą teismo posėdyje, bet prireikus ir bet kokios formos atitinkamo asmens įrodymų rinkimą naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją. Tokiu dalyvavimu turėtų būti užtikrinta, kad atitinkamas asmuo galėtų stebėti procesą ir būti išklaustas tokiomis sąlygomis, kuriomis būtų gerbiamos teisės į gynybą, kai taikytina, ir užtikrinamas proceso teisingumas;
- (10) kai apklausos tikslas yra tik surinkti įrodymus siekiant nustatyti atitinkamus faktus, susijusius su nusikalstamos veikos buvimu, aplinkybėmis, kuriomis nusikalstama veika buvo padaryta, arba nusikaltėlio tapatybe, ir tiek, kiek tai neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti, kompetentinga institucija turėtų remtis ETO išdavimu, nesvarbu, ar tai būtų atitinkamo asmens apklausa vykdančiosios valstybės teritorijoje, apklausa naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją iš vykdančiosios valstybės, ar laikinas suimto asmens perdavimas išduodančiajai valstybei;
- (11) šioje direktyvoje vaizdo konferencija arba kita nuotolinio ryšio technologija turėtų būti suprantama kaip garso ir vaizdo perdavimo technologija, kuria sudaromos sąlygos dvipusiam ir vienalaikiam vaizdo ir garso ryšiui – vaizdo, garso ir žodinei sąveikai, kaip tai suprantama pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2023/2844⁴⁹;
- (12) vaizdo konferencijos ir kitos nuotolinio ryšio technologijos naudojimui baudžiamajame procese reikalinga patikima ir saugi techninė infrastruktūra, galinti užtikrinti veiksmingą atitinkamo asmens dalyvavimą. Tokia technologija turėtų sudaryti sąlygas atitinkamam asmeniui veiksmingai naudotis savo procesinėmis

⁴⁸ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR, (OL L 315, 2012 11 14, p. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁴⁹ 2023 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/2844 dėl teismo bendradarbiavimo ir teisės kreiptis į teismą tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse, komercinėse ir baudžiamosiose bylose skaitmenizacijos, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri teismo bendradarbiavimo srities aktai, (OL L, 2023/2844, 2023 12 27, ELI <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

teisėmis, įskaitant galimybę tam asmeniui konfidencialiai bendrauti su savo advokatu, kuris turėtų būti išduodančiosios valstybės teismo salėje. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos nuotolinio dalyvavimo baudžiamajame procese tikslais galėtų naudotis pakankamai saugiomis, prieinamomis ir patikimomis techninėmis priemonėmis;

↓ 2014/41/ES 7 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (13) ~~šis naujas požiūris turėtų būti grindžiamas vienintele priemone, kuri vadinama Europos tyrimo orderiu (toliau – ETO). ETO turėtų būti išduodamas vienai ar kelioms konkrečioms tyrimo priemonėms vykdyti ETO vykdančiojoje valstybėje (toliau – vykdančioji valstybė), siekiant surinkti įrodymus. Tai apima ir įrodymų, kuriuos vykdančioji institucija jau turi, gavimą;~~

↓ 2014/41/ES 8 konstatuojamoji dalis

- (14) ETO taikymo sritis turėtų būti horizontali, todėl jis turėtų būti taikomas visoms tyrimo priemonėms, kuriomis siekiama surinkti įrodymus. Tačiau tam, kad būtų sudaryta jungtinė tyrimo grupė ir tokioje grupėje surinkti įrodymai, reikalingos specialios taisyklės, kurias būtų geriau nustatyti atskirai. Todėl, nedarant poveikio šios direktyvos taikymui, tos rūšies tyrimo priemonei toliau turėtų būti taikomi galiojantys aktai;

↓ naujas

- (15) tam tikrais atvejais, siekiant veiksmingai vykdyti tyrimo priemonę, kuria siekiama surinkti įrodymus, reikia, kad asmuo, susijęs su vykdančiojoje valstybėje taikoma priemone, būtų informuotas apie tyrimo veiksmą, kuriuo siekiama gauti įrodymų, ir jam būtų sudarytos sąlygos jį atliekant dalyvauti. Todėl pagal šią direktyvą tuo tikslu turėtų būti sudaryta galimybė įteikti procesinius dokumentus, jeigu toks įteikimas yra tikrai būtinas tyrimo priemonei, kuria siekiama gauti įrodymų, vykdyti;

↓ 2014/41/ES 9 konstatuojamoji dalis

~~ši direktyva neturėtų būti taikoma Konvencijoje dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo⁵⁰ nurodytam tarpvalstybiniam sekimui;~~

↓ 2014/41/ES 10 konstatuojamoji dalis

- (16) ETO daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama vykdytinai tyrimo priemonei. Išduodančioji institucija, remdamasi turima išsamia informacija apie atitinkamą tyrimą, gali geriausiai nuspręsti, kokią tyrimo priemonę taikyti. Tačiau, kai įmanoma,

⁵⁰ ~~Konvencija dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 19).~~

vykdančioji institucija turėtų taikyti kitos rūšies tyrimo priemonę, jei jos nacionalinėje teisėje nurodyta tyrimo priemonė nenumatyta arba jos nebūtų galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje. Galimybė taikyti priemonę turėtų reikšti atvejus, kai nurodyta tyrimo priemonė numatyta vykdančiosios valstybės teisėje, tačiau teisiškai ją galima taikyti tik tam tikrais atvejais, pavyzdžiui, kai tyrimo priemonė gali būti vykdoma tik tam tikro sunkumo nusikalstamų veikų atveju, prieš asmenis, kurių atžvilgiu jau yra tam tikrų įtarimų, arba atitinkamam asmeniui sutikus. Vykdančioji institucija taip pat gali taikyti kitos rūšies tyrimo priemonę, jei ja būtų pasiektas toks pat rezultatas kaip ir ETO nurodyta tyrimo priemonė, tačiau bus mažiau trukdoma atitinkamam asmeniui naudotis pagrindinėmis teisėmis;

↓ 2014/41/ES 11 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (17) ETO turėtų būti naudojamas tais atvejais, kai konkrečiu atveju tyrimo priemonės vykdymas atrodo proporcingas, tinkamas ir taikytinas. Todėl išduodančioji institucija turėtų įsitikinti, ar reikalaujami įrodymai yra būtini ir proporcingi proceso tikslais, ar pasirinkta tyrimo priemonė yra būtina ir proporcinga atitinkamų įrodymų rinkimo tikslais ir ar kita valstybė narė turėtų dalyvauti tų įrodymų rinkime išduodant ETO. Tokį pat įvertinimą reikėtų atlikti per patvirtinimo procedūrą, kai pagal šią direktyvą reikalaujama patvirtinti ETO. ~~ETO vykdyti neturėtų būti atsisakoma kitais nei šioje direktyvoje nustatytais pagrindais. Tačiau vykdančioji institucija turėtų turėti teisę pasirinkti tyrimo priemonę, kuria mažiau pažeidžiamas privatumas nei atitinkamame ETO numatyta priemonė, jei ja galima pasiekti panašių rezultatų.~~

↓ 2014/41/ES 12 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (18) išduodama ETO ⇒ arba ENDO ⇐, išduodančioji institucija turėtų itin daug dėmesio skirti tam, kad būtų užtikrinta visapusiška pagarba ~~Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija)~~ Chartijos ⇒ 47 ir ⇐ 48 straipsnyje straipsniuose nustatytoms teisėms. ⇒ Teisė į teisingą bylos nagrinėjimą yra vienas iš pagrindinių principų demokratinėje visuomenėje. ⇐ Nekaltumo prezumpcija ⇒, teisė dalyvauti nagrinėjant bylą teisme ⇐ ir ⇐ kitos ⇐ teisės į gynybą baudžiamosiose bylose yra Chartijoje pripažintų pagrindinių teisių pagrindas baudžiamojo teisingumo srityje. Bet koks tokių teisių apribojimas pagal šią direktyvą ~~vykdytina tyrimo priemonė~~ turėtų visapusiškai atitikti Chartijos 52 straipsnyje nustatytus reikalavimus, susijusius su būtinumu, proporcingumu ir ~~bendrojo intereso~~ tikslais, kurių ta priemonė turėtų būti siekiama, visų pirma kitų asmenų teisių ir laisvių apsauga;

↓ naujas

- (19) ši direktyva turėtų būti įgyvendinama užtikrinant, kad būtų visapusiškai gerbiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2010/64/ES⁵¹, 2012/13/ES⁵²,

⁵¹ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj>).

⁵² 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj>).

2013/48/ES⁵³, [\(ES\) 2016/343](#)⁵⁴, [\(ES\) 2016/800](#)⁵⁵ ir [\(ES\) 2016/1919](#)⁵⁶ numatytos teisės, susijusios su įtariamųjų ir kaltinamųjų baudžiamuosiuose procesuose procesinėmis teisėmis, taip pat Direktyvoje 2012/29/ES numatytos nusikaltimų aukų teisės ir jų būtų laikomasi;

- (20) šios direktyvos III antraštinės dalies įgyvendinimas visų pirma neturėtų daryti poveikio teisei fiziškai dalyvauti nagrinėjant bylą teisme, kaip įtvirtinta Direktyvos (ES) 2016/343 8 straipsnio 1 dalyje, taip pat kitiems Sąjungos teisės aktams teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ar baudžiamojo proceso teisės srityje, visų pirma nuostatomis dėl vaizdo konferencijos arba kitos garso ir vaizdo perdavimo technologijos naudojimo baudžiamosiose bylose;
- (21) įgyvendinant šią direktyvą reikėtų tinkamai atsižvelgti į konkrečius pažeidžiamų asmenų, t. y. pažeidžiamoje padėtyje esančių asmenų, poreikius. Visų pirma naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją tokiems asmenims gali kilti papildomų sunkumų ir gali reikėti nustatyti konkrečias procesines apsaugos priemones ir tvarką, įskaitant tinkamų paramos priemonių teikimą. Nustatant pažeidžiamumo padėtį turėtų būti laikomasi plataus ir lankstaus požiūrio, siekiant užtikrinti, kad visi asmenys, kuriems reikia ypatingo dėmesio, galėtų veiksmingai naudotis savo teisėmis. Vertinant ENDO išdavimo tinkamumą ir proporcingumą ir svarstant bet kokią nuo reikalavimo gauti sutikimą nukrypti leidžiančią nuostatą, pažeidžiamiesiems asmenims turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys. Jei atitinkamas asmuo yra vaikas, pirmiausia turėtų būti atsižvelgiama į jo geriausius interesus. Siekdamas užtikrinti veiksmingą dalyvavimą, kompetentingos institucijos turėtų glaudžiai bendradarbiauti, kad nustatytų ir įgyvendintų atitinkamas priemones, pritaikytas individualiems atitinkamo asmens poreikiams;

↓ 2014/41/ES 13 konstatuojamoji dalis

~~siekiant užtikrinti ETO perdavimą vykdančiosios valstybės kompetentingai institucijai, išduodančioji institucija gali pasinaudoti bet kuriomis galimomis ar tinkamomis perdavimo priemonėmis, pavyzdžiui, Europos teismo tinklo saugia telekomunikacijų sistema, Eurojustu ar kitais teisminių arba teisėsaugos institucijų naudojamais kanalais;~~

⁵³ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu ([OL L 294, 2013 11 6, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj>).

⁵⁴ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo ([OL L 65, 2016 3 11, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj>).

⁵⁵ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji, ([OL L 132, 2016 5 21, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

⁵⁶ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ([OL L 297, 2016 11 4, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj>).

↓ 2014/41/ES 15 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

~~ši direktyva turėtų būti įgyvendinama atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2010/64/ES⁵⁷, 2012/13/ES⁵⁸ ir 2013/48/ES⁵⁹, kurios skirtos procesinėms teisėms baudžiamajame procese;~~

↓ 2014/41/ES 11 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (22) ETO vykdyti neturėtų būti atsisakoma kitais nei šioje direktyvoje nustatytais pagrindais. Tačiau vykdančioji institucija turėtų turėti teisę pasirinkti tyrimo priemonę, kuria mažiau pažeidžiamas privatumas nei atitinkamame ETO numatyta priemone, jei ja galima pasiekti panašių rezultatų;

↓ 2014/41/ES 16 konstatuojamoji dalis

- (23) atsižvelgiant į nacionalinę teisę, neprievartinės priemonės galėtų būti, pavyzdžiui, tokios priemonės, kuriomis nepažeidžiama teisė į privatų gyvenimą ar teisė į nuosavybę;

↓ 2014/41/ES 17 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (24) *ne bis in idem* principas yra vienas iš pagrindinių Sąjungos teisės principų, pripažintas Chartijoje ir išplėtotas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje. Todėl vykdančioji institucija turėtų turėti teisę atsisakyti vykdyti ETO, jei ☒ kai ☒ jo vykdymas prieštarautų tam principui. Atsižvelgiant į preliminarų proceso, dėl kurio buvo išduotas ETO, pobūdį, neturėtų būti galima atsisakyti vykdyti ETO, kai juo siekiama nustatyti, ar yra prieštaravimas *ne bis in idem* principui, arba kai išduodančioji institucija yra pateikusi garantijų, kad ☒ , ETO atveju, ☒ vykdančiam ETO perduoti įrodymai nebūtų naudojami siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenį, kurio atžvilgiu kitoje valstybėje narėje byla remiantis tais pačiais faktais baigta, arba paskirti jam sankciją. ⇒ ENDO atveju, kadangi nuotolinis dalyvavimas yra baudžiamojo proceso dalis ir reiškia pažangą siekiant nustatyti kaltę konkrečioje byloje, kai nustatoma, kad atitinkamas asmuo jau buvo galutinai nuteistas už tas pačias veikas arba kad buvo priimtas galutinis sprendimas, kuriuo užkertamas kelias tolesniam procesui dėl esmės, vykdančioji institucija turėtų atsisakyti pripažinti ir vykdyti tą ENDO; ⇐

⁵⁷ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

⁵⁸ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

⁵⁹ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

↓ 2014/41/ES 18 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (25) kaip ir kitų tarpusavio pripažinimo aktų atveju, ši direktyva nekeičia pareigos paisyti pagrindinių teisių ir pagrindinių teisės principų, kaip tai įtvirtinta Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 6 straipsnyje ir Chartijoje; ~~Siekiant tai patikslinti, tekste įterpta speciali nuostata;~~

↓ 2014/41/ES 19 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (26) laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kūrimas Sąjungoje grindžiamas tarpusavio pasitikėjimu ir prezumpcija, kad kitos valstybės narės laikosi Sąjungos teisės ir visų pirma paiso pagrindinių teisių. Tačiau ta prezumpcija yra nugrinčijama. Todėl jei ~~jei~~ ☒ kai ~~esama~~ pagrįstų priežasčių manyti, kad vykdančios ETO ☒ arba ENDO ☒ nurodytą tyrimo priemonę būtų pažeista atitinkamo asmens pagrindinė teisė ir kad vykdančioji valstybė nepaisytų jai tenkančių pareigų, susijusių su Chartijoje pripažintų pagrindinių teisių apsauga, turėtų būti atsisakyta vykdyti ETO ☒ arba ENDO ☒.

↓ 2014/41/ES 20 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (27) turėtų būti galima atsisakyti vykdyti ETO ☒ arba ENDO taip pat ☒ tais atvejais, kai vykdančiojoje valstybėje ji pripažinus ar įvykdžius joje būtų pažeistas imunitetas arba privilegija. Bendros terminų „imunitetas“ ar „privilegija“ apibrėžties Sąjungos teisėje nėra; todėl tie terminai turi būti tiksliai apibrėžti nacionalinėje teisėje, ir jie gali apimti medicinos ir teisės profesijų atstovams taikomą apsaugą, tačiau neturėtų būti aiškinami prieštaraujant ~~tu~~ Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose protokole⁶⁰ numatytai pareigai panaikinti tam tikrus atsisakymo pagrindus. Tokie pagrindai taip pat gali apimti ir taisykles dėl spaudos laisvės ir saviraiškos laisvės kitose žiniasklaidos priemonėse, nors tai nebūtinai laikoma privilegijomis ar imunitetais;

↓ 2014/41/ES 21 konstatuojamoji dalis
⇒ naujas

- (28) siekiant užtikrinti spartų, veiksmingą ir nuoseklų valstybių narių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, turi būti nustatyti terminai. Sprendimas dėl pripažinimo ar vykdymo turėtų būti priimamas, o tyrimo priemonė turėtų būti faktiškai vykdoma taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašioje nacionalinėje byloje. Turėtų būti nustatyti terminai, siekiant užtikrinti, kad sprendimas būtų priimtas ar priemonė įvykdyta per pagrįstą laiką arba kad būtų paisoma išduodančiosios valstybės procesinių apribojimų. ☒ Ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas tyrimo

⁶⁰ Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose protokolas, Tarybos patvirtintas pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį (OL C 326, 2001 11 21, p. 2).

priemonėms, pagal kurias įrodymus reikia rinkti tikroju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį, pavyzdžiui, banko ar kitų finansinių operacijų, kurios vykdomos naudojant vieną ar daugiau nurodytų sąskaitų, ir kontroliuojamųjų gabenimų vykdančiosios valstybės teritorijoje stebėsenai, telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimui ir sekimui kertant sieną, kuriems dėmesys turėtų būti skiriamas nedelsiant, o tais atvejais, kai tai tikrai būtina jų veiksmingumui išsaugoti, vykdančioji institucija gali nuspręsti leisti laikinai juos vykdyti, kol bus priimtas sprendimas dėl pripažinimo ar vykdymo, su sąlyga, kad, priemonę atsisakius pripažinti, jie nutraukiami; ⇐

↓ 2014/41/ES 22 konstatuojamoji dalis

- (29) teisių gynimo priemonės, kurias galima taikyti ginčijant ETO, turėtų būti bent jau lygiavertės teisių gynimo priemonėms, kurias galima taikyti nacionalinėje byloje ginčijant atitinkamą tyrimo priemonę. Laikydamosi nacionalinės teisės valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų galima taikyti tas teisių gynimo priemones, be kita ko, visas suinteresuotąsias šalis laiku informuojant apie galimybes jomis pasinaudoti ir tam taikomą tvarką. Tais atvejais, kai suinteresuotoji šalis vykdančiojoje valstybėje pareiškia prieštaravimų dėl ETO, susijusių su materialiniais ETO išdavimo pagrindais, patartina informaciją apie tokį prieštaravimą perduoti išduodančiajai institucijai ir atitinkamai informuoti suinteresuotąją šalį;

↓ naujas

- (30) kai informacija ar įrodymai gaunami vykdančios ETO arba taikant pranešimo procedūrą, kuriai nereikia valstybės narės, kuriai pranešama, pagalbos, ir kai vykdančiosios valstybės arba valstybės narės, kuriai pranešama, teisėje numatytos sąlygos, kuriomis ribojamas tokios informacijos ar įrodymų naudojimas kitais tikslais nei tie, kuriais jie buvo iš pradžių surinkti, tos sąlygos turėtų būti tinkamai nurodytos įrodymų perdavimo metu arba per nurodytą terminą, susijusį su pranešimo procedūromis. Norint toliau perduoti duomenis kitai valstybei narei, trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai, turėtų būti reikalaujama išankstinio sutikimo;
- (31) kai kompetentinga institucija siekia gauti sutikimą, kai to reikalaujama pagal jos nacionalinę teisę arba su pirminiu informacijos perdavimu susijusias sąlygas, kaip įrodymus baudžiamajame procese naudoti informaciją, kuria anksčiau keitėsi teisėsaugos institucijos arba kuria buvo keičiamasi spontaniškai, tokio sutikimo turėtų būti prašoma kiekvienu numatomo tos informacijos naudojimo atveju, įskaitant bet koki kitoki jos naudojimą;

↓ 2014/41/ES 23 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (32) su ETO ⇒ arba ENDO ⇐ vykdymu susijusias išlaidas, patirtas vykdančiosios valstybės teritorijoje, turėtų padengti tik ta valstybė, laikydamosi bendrojo tarpusavio pripažinimo principo. Tačiau vykdančios ETO ⇒ arba ENDO ⇐ vykdančioji valstybė gali patirti itin didelių išlaidų. Tokios itin didelės išlaidos gali būti susijusios, pavyzdžiui, ☒ ETO atveju, ☒ su sudėtingomis ekspertų išvadomis arba didelio masto policijos operacijomis, arba ilgą laiką trunkančia sekimo veikla ⇒ arba, ENDO atveju, jos gali būti patiriamos dėl to, kad organizuojama daug nuotolinių posėdžių ⇐ .

Tokios išlaidos neturėtų kliudyti vykdyti ETO ~~⇒ arba ENDO ⇐~~, o išduodančioji institucija ~~ir vykdančioji institucijos~~ institucija turėtų stengtis nustatyti, kokios išlaidos laikytinos itin didelėmis. Dėl išlaidų klausimo išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė galėtų konsultuotis, ir joms rekomenduojama ~~ir~~ tą klausimą išspręsti konsultacijų etape. Kraštutiniu atveju išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti ETO ~~⇒ arba ENDO ⇐~~ arba jį palikti, o išlaidų dalį, kurią vykdančioji valstybė laiko itin didele ir kuri iš tikrųjų būtina vykdant procesą, turėtų padengti išduodančioji valstybė. ETO atveju, ~~tas~~ mechanizmas neturėtų būti papildomas atsisakymo pagrindas; bet kuriuo atveju juo neturėtų būti piktnaudžiaujama, taip uždeliant arba sustabdant ETO vykdymą;

↓ 2014/41/ES 24 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (33) pagal ETO nustatoma viena įrodymų gavimo sistema. Tačiau tam tikrų rūšių tyrimo priemonėms, kurios turėtų būti įtrauktos į ETO (pavyzdžiui, laikinas suimtujų perdavimas, apklausos naudojant vaizdo ar telefoninę konferenciją, su banko sąskaitomis ar banko sandoriais susijusios informacijos gavimas, kontroliuojamasis gabenimas, ~~ar~~ slaptieji tyrimai, ~~⇒ sekimas arba techninių įrašymo įtaisų naudojimas ⇐~~), reikia papildomų taisyklių. ETO turėtų būti taikomas tyrimo priemonėms, pagal kurias įrodymai renkami realiuoju laiku, nuolat ir per tam tikrą laikotarpį, ~~⇒ taip pat sekimui kertant sieną, ⇐~~ tačiau prireikus išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė turėtų susitarti dėl praktinės tvarkos, kad būtų atsižvelgta į skirtumus tarp tų valstybių nacionalinių teisių;

↓ 2014/41/ES 25 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (34) ~~šioje direktyvoje~~ šios direktyvos II antraštinėje dalyje ~~nustatomos taisyklės dėl tyrimo priemonės vykdymo įrodymų rinkimo tikslais visose baudžiamojo proceso stadijose, įskaitant nagrinėjimo teisme stadiją, jei~~ kai reikia, susijusiam asmeniui dalyvaujant. Pavyzdžiui, ETO gali būti išduodamas susijusio asmens laikino perdavimo išduodančiajai valstybei arba apklausos vykdymo naudojant vaizdo konferenciją tikslais, ~~⇒ su sąlyga, kad šia priemone siekiama su įrodymais susijusio tikslo ir jos vykdymas neviršija to, kas būtina įrodymams surinkti. ⇐~~ Tačiau tais atvejais, kai tas asmuo kitai valstybei narei turi būti perduodamas siekiant jį patraukti baudžiamojon atsakomybėn, įskaitant tai, kad tas asmuo turi būti perduotas teismui bylos nagrinėjimo teisme tikslais, pagal Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR⁶¹ turėtų būti išduotas Europos arešto orderis (EAO);

⁶¹ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

↓ 2014/41/ES 26 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

- (35) siekiant užtikrinti, kad EAO būtų naudojamas proporcingai, išduodančioji institucija turėtų apvarstyti, ar ETO ⇒ arba ENDO ⇐ būtų veiksminga ir proporcinga priemonė baudžiamojo proceso tikslais. ~~Išduodančiosios institucijos~~ Išduodančioji institucija turėtų apvarstyti visų pirma tai, ar kaip alternatyva galėtų būti veiksminga išduoti ETO siekiant apklausti įtariamąjį ar kaltinamąjį naudojant vaizdo konferenciją ⇒ arba ENDO, kad įtariamasis arba kaltinamasis galėtų nuotoliniu būdu dalyvauti baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose ⇐;
-

↓ 2014/41/ES 27 konstatuojamoji dalis

- (36) ETO gali būti išduotas siekiant gauti įrodymų, susijusių su bet kokio pobūdžio sąskaitomis, kurias bet kuriame banke arba kitoje finansų įstaigoje turi asmuo, kurio atžvilgiu vyksta baudžiamasis procesas. Tą galimybę reikia suprasti plačiąja prasme, kaip apimančią ne tik įtariamuosius ar kaltinamuosius, bet ir visus kitus asmenis, kurių atžvilgiu kompetentingos institucijos tokią informaciją laiko esant reikalinga vykstant baudžiamajam procesui;
-

↓ 2014/41/ES 28 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (37) tais atvejais, kai šioje direktyvoje daroma nuoroda į finansų įstaigas, tas terminas turėtų būti suprantamas laikantis atitinkamos apibrėžties, pateiktos Europos Parlamento ir Tarybos ~~direktyvos 2005/60/EB~~ direktyvos (ES) 2015/849^{62,63} 3 straipsnyje ~~pateiktose apibrėžtyse~~;
-

↓ 2014/41/ES 29 konstatuojamoji dalis

- (38) tais atvejais, kai ETO išduodamas siekiant gauti tam tikros sąskaitos duomenis, terminas „duomenys“ turėtų būti suprantamas kaip apimantis bent sąskaitos turėtojo vardą, pavardę (pavadinimą) ir adresą, duomenis apie su sąskaita susijusius įgaliojimus ir bet kuriuos kitus duomenis ar dokumentus, kuriuos atidarant sąskaitą pateikė sąskaitos turėtojas ir kurie vis dar saugomi banke;

⁶² 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB, (OL L 141, p. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

⁶³ ~~2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).~~

- (39) ETO apima sekimą kertant sieną kaip tyrimo priemonę, kurios pagrindinis tikslas – surinkti įrodymus baudžiamajame procese ir kuri apima garso, vaizdo ar kitų įrašų kūrimą techninėmis priemonėmis, kurias naudoja teisėsaugos pareigūnai. Sekimui kertant sieną, vykdomam vykdančiosios policijos bendradarbiavimą, toliau taikoma Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo⁽⁴⁾. Taikytina teisinė priemonė turėtų būti nustatoma remiantis pirminiu priemonės tikslu. Visų pirma, kai baudžiamajame procese nurodoma arba leidžiama vykdyti sekimą siekiant gauti įrodymų, jis turėtų būti vykdomas pagal šią direktyvą. Kilus abejonių dėl to, kuris dokumentas taikomas, išduodančiosios valstybės ir vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos turėtų nedelsdamos konsultuotis tarpusavyje;
- (40) siekiant užtikrinti nusikalstamų veikų tyrimų veiksmingumą, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę griežtai reglamentuojamomis sąlygomis toliau taikyti sekimo priemones kitos valstybės narės teritorijoje, kai toks tęstinumas yra būtinas siekiant nepakenkti įrodymų rinkimui. Toks sekimas kertant sieną neturėtų reikšti, kad išduodančiosios valstybės pareigūnai vykdančiosios valstybės teritorijoje naudojami prievartos ar vykdymo užtikrinimo įgaliojimais. Sekimą kertant sieną ir toliau turėtų kontroliuoti vykdančioji valstybė, kuri turėtų išlaikyti įgaliojimus nustatyti sąlygas, reikalauti perduoti operaciją savo institucijoms arba atsisakyti tęsti operaciją, jei priemonė nebūtų leidžiama panašioje nacionalinėje byloje. Nukrypti leidžianti nuostata, pagal kurią leidžiama tęsti sekimą tinkamai pagrįstos skubos atvejais, turėtų būti aiškinama siaurai ir taikoma tik tais atvejais, kai išankstinis ETO perdavimas neįmanomas nekeliant pavojaus priemonei. Atsižvelgiant į skubumą, kiekviena valstybė narė turi paskirti instituciją, kompetentingą priimti ir tvarkyti skubius pranešimus, susijusius su sekimu kertant sieną. Tokia institucija pagal nacionalinę teisę gali būti teisminė institucija, teisėsaugos institucija arba centrinė institucija. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad taip paskirtos institucijos būtų pasirengusios ir galėtų tvarkyti tokius pranešimus 24 valandas per parą, 7 dienas per savaitę;

- (41) ⇒ siekiant užtikrinti veiksmingą ir technologiškai neutralų taisyklių, reglamentuojančių telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimą pagal šią direktyvą, taikymą, sąvoka „telekomunikacijos“ turėtų būti aiškinama plačiai. Ji turėtų apimti visus pranešimus, perduodamus elektroninių ryšių tinklais arba elektroninių ryšių paslaugomis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2018/1972⁶⁴. Nuoroda į Direktyvoje (ES) 2018/1972 pateiktas apibrėžtis užtikrinama, kad ši direktyva ir toliau būtų suderinta su elektroninių ryšių technologijų pokyčiais, ir užkertamas kelias dėl technologinės raidos atsirandantiems aiškinimo skirtumams valstybėse narėse. ⇐ Galimybės bendradarbiauti pagal šią direktyvą dėl telekomunikacijų tinklais perduodamų duomenų perėmimo neturėtų

⁶⁴ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas, (OL L 321, 2018 12 17, p. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj>).

apsiriboti tik telekomunikacijų turiniu, bet galėtų apimti ir su tokiomis telekomunikacijomis susijusių srauto ir vietos nustatymo duomenų rinkimą, kad kompetentingos institucijos galėtų išduoti ETO siekdamos gauti mažiau privatumą ribojančių duomenų apie telekomunikacijas. ETO, išduotam siekiant gauti su telekomunikacijomis susijusių ankstesnių srauto ir vietos nustatymo duomenų, turėtų būti taikoma bendra ETO vykdymui taikytina sistema ir, atsižvelgiant į vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę, toks ETO gali būti laikomas prievartine tyrimo priemone;

↓ 2014/41/ES 31 konstatuojamoji dalis

- (42) tais atvejais, kai galimybę suteikti būtiną techninę pagalbą turi kelios valstybės narės, ETO turėtų būti siunčiamas tik vienai iš jų, o pirmenybė turėtų būti teikiama tai valstybei narei, kurioje atitinkamas asmuo yra. Valstybėms narėms, kuriose tas asmuo yra ir kurių techninės pagalbos nereikia informacijos perėmimui įvykdyti, apie tai turėtų būti pranešta pagal šią direktyvą. Tačiau, kai techninės pagalbos negalima gauti tik iš vienos valstybės narės, ETO gali būti perduodamas daugiau kaip vienai vykdančiajai valstybei;

↓ 2014/41/ES 32 konstatuojamoji dalis

- (43) ETO, kuriame prašoma perimti telekomunikacijų tinklais perduodamus duomenis, išduodančioji institucija turėtų pateikti vykdančiajai institucijai pakankamai informacijos, pavyzdžiui, informaciją apie tiriamą nusikalstamą veiklą, kad vykdančioji institucija galėtų įvertinti, ar tyrimo priemonę būtų leidžiama taikyti panašioje nacionalinėje byloje;

↓ 2014/41/ES 33 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (44) valstybės narės turėtų atsižvelgti į tai, jog svarbu užtikrinti, kad paslaugų teikėjas, atitinkamos valstybės narės teritorijoje valdantis viešai prieinamus telekomunikacijų tinklus ir teikiantis viešai prieinamas telekomunikacijų paslaugas, galėtų teikti techninę pagalbą, kad būtų sudarytos palankios sąlygos bendradarbiauti pagal ~~ši aktą~~ ☒ šią direktyvą ☒ teisėtai perimant telekomunikacijų tinklais perduodamus duomenis;

↓ 2014/41/ES 34 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (45) ~~ši direktyva~~ ETO pagal savo taikymo sritį reglamentuoja tik laikinas priemones įrodymų rinkimo tikslu. Šiuo atžvilgiu reikėtų pabrėžti, kad baudžiamojo proceso metu bet kokiam objektui, įskaitant finansinį turtą, įvairios laikinosios priemonės gali būti taikomos ne tik įrodymų rinkimo, bet ir konfiskavimo tikslu. Šie du laikinųjų priemonių tikslai yra ne visada akivaizdžiai atskirti ir laikinosios priemonės tikslas proceso metu gali keistis. Dėl tos priežasties yra itin svarbu, kad ateityje būtų užtikrintas sklandus įvairių šioje srityje taikytinų aktų ryšys. Be to, dėl tos pačios priežasties įvertinti, ar objektas turi būti naudojamas įrodymams ir todėl jį galima nurodyti ETO, turėtų išduodančioji institucija;

- (46) kai vienoje valstybėje narėje teisėtai leidžiamas naudoti techninis įrašymo įtaisas įvežamas į kitos valstybės narės teritoriją nereikalaujant jos techninės pagalbos, pranešimo mechanizmas turėtų sudaryti sąlygas tos valstybės narės kompetentingoms institucijoms per ribotą laikotarpį įvertinti, ar panašioje nacionalinėje byloje įtaisą būtų leidžiama toliau naudoti, ir, kai tinkama, prieštarauti tolesniam jo naudojimui arba nustatyti gautos medžiagos naudojimo sąlygas. Tokių įtaisų surinktų duomenų perdavimas elektroninių ryšių tinklais ar paslaugomis tokių duomenų saugojimo tikslais savaime neturėtų būti laikomas telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimu. Tokiu jis laikytinas tik tais atvejais, kai priemonė yra konkrečiai skirta ryšio duomenims, perduodamiems tokiais tinklais ar paslaugomis, įgyti. Jei per nustatytą laikotarpį nepareiškiamas prieštaravimas, priemonę turėtų būti leidžiama toliau taikyti laikotarpiu, apie kurį pranešta. Šis mechanizmas taikomas pagal šią direktyvą ir nedaro poveikio Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo taikymui sekimui kertant sieną operatyvinio policijos bendradarbiavimo tikslais. Taikytinos priemonės pasirinkimas priklauso nuo pagrindinio priemonės tikslo, o ne nuo naudojamų techninių priemonių;
- (47) kalbant apie ENDO, išduodančioji institucija ENDO gali išduoti tik tuo atveju, jei atitinkamas asmuo numatomo (-ų) posėdžio (-ių) metu yra arba bus sulaikytas, gyvena arba laikinai bus vykdančiojoje valstybėje dėl pagrįstų priežasčių, neleidžiančių arba kitaip trukdančių jam fiziškai būti išduodančiojoje valstybėje, ir jei išduodančioji institucija mano, kad tai yra tinkama ir proporcinga atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes. Išskyrus atvejus, kai ENDO išduodamas atitinkamo asmens prašymu, tas asmuo turi duoti sutikimą dalyvauti nuotoliniu būdu. Sutikimas turi būti duotas laisva valia, būti konkretus, pagrįstas informacija ir jame turi būti nedviprasmiškai nurodyta, kad asmuo sutinka dalyvauti atitinkamame (-uose) posėdyje (-iuose) nuotoliniu būdu. Tuo tikslu turėtų būti užtikrinta, kad atitinkamam asmeniui prieš prašant jo sutikimo būtų suteikta informacija apie jo turimas teises ir jis turėtų galimybę turėti advokatą;
- (48) išduodančioji institucija, remdamasi jai pateikta informacija, turi įvertinti, ar yra pagrįstų priežasčių manyti, kad įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka gyvena vykdančiojoje valstybėje, ir ar būtų tinkama ir proporcinga tam asmeniui tuo pagrindu nuotoliniu būdu dalyvauti atitinkamame (-uose) posėdyje (-iuose). Kai turima tik ribota informacija, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija turėtų konsultuotis dėl tokio vertinimo, kad būtų patvirtinta įtariamojo, kaltinamojo ar aukos gyvenamoji vieta prašomojoje valstybėje ir įteiktas šaukimas į atitinkamą (-us) posėdį (-us). Vertinant gyvenamąją vietą galėtų būti svarbios įvairios objektyvios aplinkybės, iš kurių būtų galima matyti, kad atitinkamas asmuo tam tikroje valstybėje narėje turi įprastą savo interesų centrą arba ketina jį ten įkurti apklausos (-ų) metu. Pagrįstų priežasčių manyti, kad asmuo gyvena vykdančiojoje valstybėje, galėtų būti ypač tais atvejais, kai asmuo yra registruotas vykdančiosios valstybės gyventojas, nes turi asmens tapatybės kortelę ar leidimą gyventi arba yra registruotas oficialiame gyvenamosios vietos registre. Jei atitinkamas asmuo nėra registruotas vykdančiojoje valstybėje narėje, gyvenamąją vietą galima būtų nustatyti pagal tai, ar tas asmuo išreiškė ketinimą įsikurti toje valstybėje narėje arba dėl nuolatinio buvimo tam tikrą laiką toje valstybėje narėje jis su ja įgijo tam tikrų ryšių, panašių į tuos, kurie atsiranda oficialiai gyvenant toje valstybėje narėje. Siekiant nustatyti, ar konkrečiu atveju tarp atitinkamo asmens ir vykdančiosios valstybės yra pakankamai ryšių, leidžiančių pagrįstai manyti, kad atitinkamas asmuo gyvena toje valstybėje narėje, būtina

atsižvelgti į įvairius objektyvius veiksnius, apibūdinančius to asmens padėtį, tarp kurių visų pirma yra jo buvimo vykdančiojoje valstybėje trukmė, pobūdis ir sąlygos arba jo šeiminiai ar ekonominiai ryšiai su prašomąja valstybe. Nustatant, ar yra pagrįstų priežasčių manyti, kad atitinkamas asmuo gyvena vykdančiojoje valstybėje, galėtų būti svarbūs tokie veiksniai kaip registruota transporto priemonė, banko sąskaita, tai, kad asmuo nepertraukiamai gyvena vykdančiojoje valstybėje, arba kiti objektyvūs veiksniai. Gyvenamajai vietai toje valstybėje narėje nustatyti nepakanka trumpalaikio apsilankymo, atostogų, įskaitant atostogas vasarnamyje, ar panašaus buvimo vykdančiojoje valstybėje, nesant jokio kito esminio ryšio;

- (49) jei nustatoma, kad įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka vykdančiojoje valstybėje ne gyvena, o yra tik laikinai, išduodančioji institucija turėtų įvertinti, ar yra pagrįstų priežasčių jiems fiziškai nedalyvauti atitinkamuose posėdžiuose. Jeigu šios informacijos negalima nustatyti iš teismo turimos informacijos, atitinkamas asmuo arba jo advokatas turi pateikti išduodančiajai institucijai pagrįstas priežastis, dėl kurių jis asmeniškai negalėtų dalyvauti teismo posėdžiuose. Tai apima atvejus, kai asmuo su vykdančiąja valstybe neturi esminio ryšio, kuris būtų laikomas gyvenamąja vieta, tačiau laikinai yra vykdančiojoje valstybėje;
- (50) tinkamai pagrįstais ir išimtiniais atvejais gali prireikti numatyti nuotolinį dalyvavimą be išankstinio atitinkamo asmens sutikimo, visų pirma tais atvejais, kai kyla akivaizdi rizika visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, kuri yra tikra ir esama arba numatoma, ir kai teismo posėdžio (-ių) atidėjimas arba proceso sustabdymas dėl, pavyzdžiui, įtariamojo arba kaltinamojo nedalyvavimo prieštarautų veiksmingam ir tinkamam teisingumo vykdymui. Tokia nukrypti leidžianti nuostata turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai tai būtina, ir jai turėtų būti taikomos tinkamos apsaugos priemonės siekiant užtikrinti, kad ji nedarytų neigiamo poveikio proceso teisingumui ar teisėms į gynybą;
- (51) vertindama, ar išduoti ENDO, išduodančioji institucija turėtų patikrinti, ar įvykdytos visos šioje direktyvoje nustatytos sąlygos. Be to, ji gali apsvarstyti, ar bylos aplinkybėmis nebūtų įmanoma, tinkama ar proporcinga naudoti EAO pagal Pagrindų sprendimą 2002/584/TVR. Taip visų pirma gali būti tuo atveju, kai atitinkama nusikalstama veika neatitinka šio pagrindų sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje nustatytos bausmės ribos arba kai EAO naudojimas nebūtų būtinas ar proporcingas, nes ENDO gali būti laikomas pakankamu, kad būtų užtikrintas atitinkamo asmens dalyvavimas atitinkamame teismo posėdyje (-iuose), su kuriuo (-iais) asmuo susijęs. Išduodančioji institucija taip pat gali atsižvelgti į situacijas, kai įtariamojo arba kaltinamojo dalyvavimas teismo posėdyje yra privalomas, tačiau perdavimas atidėtas neribotam laikui dėl rimtų humanitarinių priežasčių pagal Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 23 straipsnio 4 dalį, arba kai atitinkamam asmeniui vykdančiojoje valstybėje taikomas laisvės atėmimas arba alternatyvi priemonė, pagal kurią jis turi neišvykti iš tos valstybės teritorijos, o laikinas perdavimas pagal to pagrindų sprendimo 24 straipsnio 2 dalį yra neįmanomas arba netinkamas;
- (52) sprendama, ar tikslinga išduoti ENDO, išduodančioji institucija taip pat turėtų turėti galimybę atsižvelgti į kitas veiksmingam ir tinkamam teisingumo vykdymui svarbias aplinkybes. Visų pirma ji gali apsvarstyti, ar kitu atveju baudžiamasis procesas turėtų būti vykdomas nedalyvaujant įtariamajam arba kaltinamajam, ar baudžiamąjį procesą perdavimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2024/3011⁶⁵ būtų

⁶⁵

2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/3011 dėl baudžiamąjo proceso perdavimo (OL L, 2024/3011, 2024 11 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3011/oj>)

neįmanomas arba nepadėtų veiksmingai ir tinkamai vykdyti teisingumą. Išduodančioji institucija taip pat gali atsižvelgti į aukos interesus, įskaitant konkrečius jos apsaugos poreikius pagal Direktyvos 2012/29/ES 23 straipsnį. Be to, išduodančioji institucija gali atsižvelgti į nusikalstamos veikos sunkumą ar pobūdį arba proceso sudėtingumą, kad įvertintų, ar ENDO būtų tinkamas tam tikru atveju;

- (53) atsisakymo vykdyti tarpvalstybines priemones pagrindai turėtų išlikti riboti ir nemažinti teismo bendradarbiavimo veiksmingumo. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija, prieš priimdamos sprendimą dėl ETO arba ENDO nepripažinimo ar nevykdymo, turėtų glaudžiai bendradarbiauti ir konsultuotis tarpusavyje;
- (54) ENDO kontekste vykdančioji institucija, remdamasi individualiu vertinimu, turėtų turėti galimybę išimtiniais atvejais atsisakyti vykdyti ENDO, kai dėl vykdymo jos teismų sistemai būtų užkrauta neproporcinga našta, dėl kurios būtų nepagrįstai vilkinamas, trikdomas ar taptų neįmanomas tinkamas jos pačios teisingumo vykdymas, ir kai tokių pasekmių negalima sušvelninti bendradarbiaujant ir sudarant konkrečius praktinius susitarimus su išduodančiąja institucija;
- (55) nuotolinės apklausos turėtų būti reglamentuojamos pagal išduodančiosios valstybės teisę. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija turėtų susitarti dėl praktinės ENDO vykdymo tvarkos. Aiškus šių institucijų atsakomybės paskirstymas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą teismo posėdžio eigą, teisinį tikrumą ir veiksmingą atitinkamo asmens naudojimąsi procesinėmis teisėmis. Vykdančioji institucija turėtų sudaryti palankesnes sąlygas praktiškai organizuoti teismo posėdį savo teritorijoje ir užtikrinti, kad atitinkamas asmuo galėtų naudotis savo teisėmis vykdant ENDO. Išduodančioji institucija turėtų likti atsakinga už proceso eigą ir už tai, kad būtų užtikrintas veiksmingas atitinkamo asmens dalyvavimas ir naudojimasis atitinkamomis teisėmis pagal išduodančiosios valstybės teisę. Išduodančioji institucija gali reikalauti, kad vykdančioji institucija, vykdydama ENDO, laikytųsi tam tikrų formalumų ir procedūrų, pavyzdžiui, konkrečių reikalavimų įteikti šaukimą asmeniui dalyvauti nuotoliniame (-iuose) posėdyje (-iuose) arba suteikti informaciją atitinkamam asmeniui, kurios konkrečiai reikalaujama pagal išduodančiosios valstybės teisę;
- (56) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir išvengti nereikalingo baudžiamojo proceso sutrikdymo, atitinkamo asmens neatvykimo į teismo posėdį dalyvauti nuotoliniu būdu po to, kai vykdančiosios valstybės institucijos jam tinkamai įteikė šaukimą, pasekmės turėtų būti reglamentuojamos pagal išduodančiosios valstybės teisę, kaip ir nacionalinėje byloje. Priklausomai nuo bylos aplinkybių, tokios pasekmės gali būti teismo posėdžio atidėjimas, ENDO panaikinimas arba proceso tęsimas pagal išduodančiosios valstybės taikytinas procesines taisykles. Tokios taisyklės ir toliau turėtų būti taikomos laikantis Sąjungos teisės ir pagrindinių teisių, visų pirma įtariamųjų ir kaltinamųjų teisės dalyvauti nagrinėjant bylą teisme, įtvirtintos Direktyvoje (ES) 2016/343;
- (57) siekdama užtikrinti viešumą, skaidrumą, atskaitomybę ir, kai aktualu, naudojimąsi teisių gynimo priemonėmis, vykdančioji institucija turėtų parengti protokolus ir registruoti atitinkamus elementus, susijusius su ENDO vykdymu. Kai tokie įrašai persiunčiami išduodančiajai institucijai, jie įtraukiami į nacionalinę bylą;
- (58) siekiant užtikrinti teisingą baudžiamąjį procesą ir veiksmingą naudojimąsi įtariamojo arba kaltinamojo, su kuriuo susijęs ENDO, teisėmis, išduodančioji institucija turėtų užtikrinti, kad tam asmeniui atstovautų įgaliotas išduodančiosios valstybės advokatas,

kuris fiziškai dalyvautų teismo posėdyje (-iuose). Fizinis advokato dalyvavimas teismo salėje yra būtinas siekiant užtikrinti, kad atitinkamas įtariamasis arba kaltinamasis galėtų veiksmingai naudotis procesinėmis teisėmis, numatytomis pagal išduodančiosios valstybės teisę ir Sąjungos teisę. Nusikaltimų aukoms turėtų būti atstovaujama pagal atitinkamas nacionalinės ir Sąjungos teisės nuostatas. Kad būtų galima užtikrinti saugų, konfidencialų ir veiksmingą išduodančiojoje valstybėje esančio advokato ir atitinkamo asmens, nuotoliniu būdu dalyvaujančio teismo posėdyje (-iuose), bendravimą, turėtų būti numatytos tinkamos techninės ir praktinės priemonės;

- (59) siekiant išvengti antrinės ir pakartotinės nusikaltimų aukų viktimizacijos rizikos, visi su ENDO susiję posėdžiai turėtų būti rengiami taip, kad būtų atsižvelgiama į aukų individualius poreikius. Aukos turi teisę gauti emocinę paramą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/29/ES. Tuo tikslu vykdančioji institucija turėtų užtikrinti, kad prieiga prie tos paramos būtų užtikrinta per visą ENDO vykdymo laikotarpį. Už tokios paramos teikimą atsakingas institucijas ar tarnybas turėtų nustatyti valstybės narės;
- (60) nuotolinis dalyvavimas baudžiamajame teismo posėdyje pagal ENDO jokių būdu neturėtų sumažinti baudžiamajame procese dalyvaujantiems asmenims suteikiamos apsaugos lygio ir turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į poreikį išsaugoti proceso teisingumą, procesinę lygybę ir veiksmingą naudojimąsi teisėmis į gynybą. Tokie asmenys turėtų turėti galimybę veiksmingai naudotis savo procesinėmis teisėmis, taikytinomis baudžiamajame procese pagal Sąjungos teisę ir išduodančiosios valstybės bei vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę, laikantis šios direktyvos III antraštinėje dalyje numatytos tvarkos, neatsižvelgiant į tai, ar dalyvavimas vyksta fiziškai, ar nuotoliniu būdu;
- (61) veiksmingas naudojimasis procesinėmis teisėmis nuotolinio dalyvavimo atveju neturėtų apsiriboti tik pačiu (-iais) teismo posėdžiu (-ais) ir jo (jų) trukme. Nuotoliniu būdu dalyvaujantys asmenys turėtų turėti galimybę naudotis visomis proceso, su kuriuo yra susijęs ENDO, teisėmis, pavyzdžiui, pateikti prašymus rengiantis posėdžiui (-iams), susipažinti su bylos medžiaga ir naudotis visomis kitomis procesinėmis teisėmis, kuriomis jie gali naudotis pagal Sąjungos teisę ir išduodančiosios valstybės teisę, sąlygomis, kiek įmanoma lygiavertėmis toms, kurios taikomos fizinio dalyvavimo atveju;
- (62) asmenys, kurie sutiko arba paprašė leisti dalyvauti nuotoliniu būdu, turėtų išlaikyti galimybę grįžti prie fizinio dalyvavimo, jei jie to pageidauja, kad jų teisė fiziškai dalyvauti teismo procese būtų visapusiškai užtikrinta. Tokiais atvejais ENDO turėtų būti panaikintas;
- (63) asmenys, su kuriais susijęs ENDO, turėtų turėti galimybę pasinaudoti veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį tiek išduodančiojoje valstybėje, tiek vykdančiojoje valstybėje, jei to ENDO išdavimas, pripažinimas ar vykdymas daro neigiamą poveikį jų teisėms. Be to, kai ENDO išduodamas be atitinkamo asmens sutikimo, turėtų būti galima atlikti veiksmingą sprendimo išduoti ENDO teisminę peržiūrą, siekiant patikrinti, ar laikomasi šios direktyvos III antraštinėje dalyje nustatytų sąlygų ir apsaugos priemonių;
- (64) proceso, su kuriuo susijęs ENDO, teisingumas glaudžiai susijęs su techninių ir praktinių sąlygų, kuriomis jis vykdomas, patikimumu ir veiksmingumu. Ryšio su teismo sale nutrūkimas ir kiti techniniai gedimai, be kita ko, susiję su advokato ir

atitinkamo asmens bendravimo konfidencialumu ar veiksmingumu, gali neigiamai paveikti veiksmingą naudojimąsi procesinėmis teisėmis ir proceso teisingumą. Todėl atitinkamas asmuo turėtų turėti galimybę iškelti tokius klausimus išduodančiojoje institucijoje arba vykdančiosios valstybės kompetentingose institucijose, kurios tuo pagrindu turėtų informuoti išduodančiąją instituciją. Išduodančioji institucija prireikus turi nurodyti imtis tinkamų taisomųjų priemonių, įskaitant atitinkamo teismo posėdžio sustabdymą, atidėjimą ar pakartojimą;

- (65) tais atvejais, kai įtariamasis arba kaltinamasis nuotoliniu būdu dalyvavo nagrinėjant jo bylą teisme pagal ENDO ir tame procese tas asmuo buvo nuteistas, skiriant jam laisvės atėmimo bausmę, priimant sprendimą dėl įkalinimo, skiriant konfiskavimo priemonę arba bet kokią finansinę sankciją ar kitą kardomąją priemonę, svarbu užtikrinti tęstinumą ir veiksmingą bendradarbiavimą turimomis teismo bendradarbiavimo priemonėmis, priklausomai nuo to, kas aktualu. Tai visų pirma apima Pagrindų sprendimą 2002/584/TVR dėl perdavimo bausmės vykdymo tikslu, Tarybos pamatinį sprendimą 2008/909/TVR⁶⁶ dėl galutinio sprendimo dėl asmens pripažinimo vykdančiojoje valstybėje ir bausmės perėmimo, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/1805⁶⁷ dėl nutarimų konfiskuoti pripažinimo. Tokiais atvejais išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė turėtų palaikyti glaudžius ryšius siekdamas užtikrinti, kad konkrečiu atveju būtų imtasi būtinų laikinųjų priemonių, kol bus gauti ir įvykdyti teismo bendradarbiavimo prašymai po bausmės paskyrimo. Tais atvejais, kai išduodančioji valstybė ketina išduoti EAO, vykdančioji valstybė turėtų turėti galimybę pagal savo nacionalinę teisę patvirtinti tinkamas laikinąsias priemones, kol bus gautas ir įvykdytas EAO. Tokios priemonės turėtų išlikti proporcingos ir griežtai apsiriboti tuo, kas būtina siekiant užtikrinti, kad atitinkamas asmuo liktų jos teritorijoje, kad būtų veiksmingai vykdomas galutinis sprendimas;
- (66) tinkamas šios direktyvos taikymas suponuoja kompetentingų institucijų bendravimą. Jos turėtų būti skatinamos konsultuotis tarpusavyje, kai tinkama, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos sklandžiai ir veiksmingai taikyti šią direktyvą, tiesiogiai arba, kai tinkama, per Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūrą (Eurojustą), įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/1727⁶⁸, arba Europos teismo tinklą, reglamentuojamą Tarybos sprendimu 2008/976/TVR⁶⁹. Kompetentingos institucijos taip pat raginamos, kai tinkama, prašyti Eurojusto pagal savo kompetenciją atlikti koordinavimo vaidmenį, kad būtų remiamos ir koordinuojamos tarpvalstybinės tyrimo priemonės siekiant rinkti įrodymus, visų pirma kontroliuojamasis gabenimas, sekimas kertant sieną, slaptieji tyrimai ar telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas, atsižvelgiant į konkrečius koordinavimo sunkumus, su kuriais susiduriama taikant tokias priemones, ir patirtį, kurią Eurojustas gali suteikti šioje srityje. Kompetentingos institucijos taip

⁶⁶ 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje ([OL L 327, 2008 12 5, p. 27](http://data.europa.eu/eli/dec/2008/909/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/909/oj>).

⁶⁷ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1805 dėl nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo ([OL L 303, 2018 11 28, p. 1](http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj>).

⁶⁸ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1727 dėl Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūros (Eurojusto) ir kuriuo pakeičiamas ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2002/187/TVR ([OL L 295, 2018 11 21, p. 138](http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

⁶⁹ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teismo tinklo ([OL L 348, 2008 12 24, p. 130](http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

pat gali prašyti Eurojusto palengvinti ETO, ENDO arba pranešimų ir prašymų leisti naudoti informaciją, kuria buvo pasikeista anksčiau, kaip įrodymus, perdavimą;

- (67) siekiant užtikrinti greitą, tiesioginį, sąveikų, patikimą ir saugų keitimąsi duomenimis, remtis iki šiol padarytomis investicijomis ir užtikrinti suderinamumą su kitais Sąjungos aktais, institucijos ryšius pagal šią direktyvą paprastai turėtų palaikyti per Reglamentu (ES) 2023/2844 sukurtą decentralizuotą IT sistemą. Visų pirma ta decentralizuota IT sistema paprastai turėtų būti naudojama keitimuisi ETO ir ENDO formomis, taip pat bet kokiam kitam oficialiam institucijų ryšių palaikymui pagal šią direktyvą;
- (68) tais atvejais, kai šioje direktyvoje numatyta, kad tam tikri pranešimai gali būti perduodami „bet kuriomis priemonėmis“ arba „bet kuriomis tinkamomis priemonėmis“, institucijos turėtų turėti galimybę savo nuožiūra nuspręsti, kurį ryšių palaikymo būdą naudoti. Tokios nuostatos turėtų būti suprantamos kaip nustatančios situacijas, kuriose decentralizuotos IT sistemos naudojimas gali būti netinkamas pagal Reglamentą (ES) 2023/2844. Tokiais atvejais institucijos turėtų turėti galimybę naudoti kitas ryšio priemones, su sąlyga, kad informacija keičiamasi saugiai ir patikimai, laikantis to reglamento;
- (69) siekiant sumažinti kompetentingoms institucijoms tenkančią administracinę naštą ir užtikrinti išsamesnes, patikimesnes, nuoseklesnes ir savalaikes statistines ataskaitas, Komisijos sukurta pavyzdinės realizacijos programine įranga turėtų būti programiškai renkami stebėsenos tikslais būtini statistiniai duomenys ir tokie duomenys turėtų būti perduodami Komisijai. Kai valstybės narės vietoj Komisijos sukurtos pavyzdinės realizacijos programinės įrangos pasirenka naudoti nacionalinę IT sistemą, tokia sistema galėtų būti pritaikyta programiškai rinkti tuos duomenis, ir tokiu atveju tie duomenys turėtų būti perduodami Komisijai. Sistemos e. CODEX jungtis taip pat galėtų turėti funkciją, kuria būtų sudaromos sąlygos gauti atitinkamus statistinius duomenis;

↓ 2014/41/ES 35 konstatuojamoji dalis
⇒ naujas

- (70) tais atvejais, kai atitinkamuose tarptautiniuose dokumentuose, pavyzdžiui, Europos Taryboje ⇒ arba Jungtinėse Tautose ⇨ sudarytose konvencijose, daroma nuoroda į savitarpio pagalbą, turėtų būti laikoma, kad santykiuose tarp valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, ji yra viršesnė tų konvencijų atžvilgiu;

↓ 2014/41/ES 14 konstatuojamoji dalis

- (71) darant pareiškimą dėl kalbų vartojimo, valstybės narės yra raginamos nurodyti bent vieną paprastai Sąjungoje vartojamą kalbą, kuri nėra viena iš atitinkamos valstybės narės valstybinių kalbų;

↓ 2014/41/ES 36 konstatuojamoji dalis

- (72) ~~DIX~~ priede išvardytų nusikalstamų veikų kategorijos turėtų būti aiškinamos taip, kaip ir galiojančiuose teisės aktuose dėl tarpusavio pripažinimo;

↓ 2014/41/ES 37 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

~~pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁷⁰ valstybės narės išpareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju Europos Parlamentas ir Taryba laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;~~

↓ 2014/41/ES 38 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

⇒ naujas

- (73) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. ~~priimtų sprendimų rinkti įrodymus tarpusavio pripažinimo,~~ ⇒ įrodymų baudžiamosiose bylose rinkimo procedūrų ir procedūrų, kuriomis siekiama užtikrinti, kad įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka nuotoliniu būdu dalyvautų kitos valstybės narės baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją, ⇐ valstybės narės negali deramai pasiekti, tačiau dėl jos masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina ~~nurodytam tikslui~~ ⇒ nurodytiems tikslams ⇐ pasiekti;

↓ 2014/41/ES 39 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

⇒ naujas

- (74) šioje direktyvoje paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų ES sutarties 6 straipsnyje ir Chartijoje, ypač jos VI antraštinėje dalyje, tarptautinėje teisėje ir tarptautiniuose susitarimuose, kurių šalys yra Sąjunga arba visos valstybės narės, įskaitant Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, ir valstybių narių konstitucijose atitinkamoje jų taikymo srityje. Jokia šios direktyvos nuostata negali būti aiškinama kaip draudžianti atsisakyti vykdyti ETO ⇒ arba ENDO ⇐, kai remiantis objektyviais kriterijais yra priežasčių manyti, kad ETO ⇒ arba ENDO ⇐ buvo išduotas siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn ar jį nubausti dėl jo lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos, seksualinės orientacijos, pilietybės, kalbos ar politinių įsitikinimų arba kad dėl kurios nors iš tų priežasčių to asmens padėčiai gali būti daromas neigiamas poveikis;

↓ naujas

- (75) asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą apima atitinkamos informacijos ir įrodymų rinkimą, keitimą jais ir paskesnę jų naudojimą, taip pat tolesnį perdavimą siekiant SESV 82 straipsnyje nustatytų tikslų. Siekiant nuoseklumo ir veiksmingos asmens duomenų apsaugos, asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą turėtų

⁷⁰ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

atitikti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/680⁷¹, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi vykdant šios direktyvos 5 straipsnio b ir c punktuose nurodytą procesą ir, kiek tai susiję su tokiu procesu, d punkte nurodytą procesą, kai gali būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679⁷². Išduodančioji institucija, vykdančioji institucija, taip pat kitos institucijos, kompetentingos teikti ir gauti pranešimus arba prašymus duoti sutikimą naudoti informaciją, kuria anksčiau buvo pasikeista, kaip įrodymus, turėtų būti laikomos duomenų valdytojais, kiek tai susiję su asmens duomenų tvarkymu pagal Direktyvą (ES) 2016/680 ir Reglamentą (ES) 2016/679. Centrinės institucijos galėtų teikti administracinę paramą kompetentingoms institucijoms ir, kai jos tvarko asmens duomenis tų duomenų valdytojų vardu, jos turėtų būti laikomos atitinkamam duomenų valdytojui dirbančiais duomenų tvarkytojais. Kai asmens duomenis pagal šį reglamentą tvarko Eurojustas, turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725⁷³, taip pat Reglamente (ES) 2018/1727 nustatytos konkrečios duomenų apsaugos taisyklės. Tarybos reglamentu (ES) 2017/1939⁷⁴ įsteigtos Europos prokuratūros vykdomam asmens duomenų tvarkymui Reglamentas (ES) 2018/1725 turėtų būti taikomas nuo Reglamento (ES) 2017/1939 pakeitimų ir tame reglamente nustatytų konkrečių duomenų apsaugos taisyklių įsigaliojimo dienos;

↓ 2014/41/ES 40 konstatuojamoji dalis

~~fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis yra viena iš pagrindinių teisių. Pagal Chartijos 8 straipsnio 1 dalį ir SESV 16 straipsnio 1 dalį kiekvienas asmuo turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą.~~

↓ 2014/41/ES 41 konstatuojamoji dalis

~~valstybės narės, taikydamos šią direktyvą, turėtų nustatyti skaidrią asmens duomenų tvarkymo ir naudojimosi duomenų subjekto teisėmis į teisių gynimo priemones, siekiant apsaugoti savo asmens duomenis, politiką;~~

⁷¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR, (OL L 119, 2016 5 4, p. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

⁷² 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁷³ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB, (OL L 295, 2018 11 21, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁷⁴ 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje, (OL L 283, 2017 10 31, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

↓ 2014/41/ES 42 konstatuojamoji dalis

~~pagal šią direktyvą gauti asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik prireikus ir proporcingai tikslams, kurie atitinka nusikaltimų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už juos arba baudžiamųjų sankcijų vykdymą ir naudojimąsi teisėmis į gynybą. Galimybę susipažinti su informacija, kurioje pateikta asmens duomenų, turėtų turėti tik įgaliojoti asmenys; tai įmanoma taikant tapatumo nustatymo procedūras;~~

↓ 2014/41/ES 43 konstatuojamoji dalis

~~pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;~~

↓ 2014/41/ES 44 konstatuojamoji dalis

~~pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;~~

↓ naujas

- (76) [pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija [... m. ... d. raštu] pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;] ARBA [pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 bei 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;]

↓ 2014/41/ES 45 konstatuojamoji dalis

- (77) pagal prie ES sutarties ir SESV Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;

↓ 2014/41/ES 46 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (78) ☒ vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su ☒ Europos duomenų apsaugos ~~pareigūnas~~ priežiūros pareigūnu ir

jis pateikė savo nuomonę ~~☒ [...] ☒ 2010 m. spalio 5 d.⁷⁵, remdamasis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001⁷⁶ 41 straipsnio 2 dalimi,~~

↓ naujas

- (79) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnės direktyvos nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas atsiranda pagal anksčiau priimtą direktyvą;
- (80) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminu, nurodytu X priedo B dalyje,

↓ 2014/41

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

↓ naujas

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I straipsnis

Dalykas

1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl:

- (a) Europos tyrimo orderių (ETO) išdavimo, pripažinimo ir vykdymo siekiant gauti įrodymų baudžiamosiose bylose, įskaitant vykdančiosios valstybės kompetentingų institucijų jau turimus įrodymus;
- (b) skubių pranešimų apie sekimą kertant sieną ir pranešimų apie tarpvalstybines tyrimo priemones, kurioms nereikia kitos valstybės narės techninės pagalbos, įskaitant valstybės narės, kuriai pranešama, teisę prieštarauti, teikimo;
- (c) prašymų duoti sutikimą naudoti kaip įrodymus informaciją, kuria teisėsaugos institucijos pasikeitė anksčiau arba kuria savanoriškai pasikeitė teisminės institucijos, teikimo ir tokio sutikimo davimo arba atsisakymo jį duoti, ir
- (d) Europos nuotolinio dalyvavimo orderių (ENDO) išdavimo, pripažinimo ir vykdymo, kad įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka, turintys baudžiamojo proceso šalies statusą, galėtų nuotoliniu būdu iš kitos valstybės narės dalyvauti viename ar daugiau teismo posėdžių baudžiamajame procese naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją .

⁷⁵ ~~OL C 355, 2010 12 29, p. 1.~~

⁷⁶ ~~2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).~~

2. Ši direktyva nedaro poveikio pareigai gerbti pagrindines teises ir teisės principus, įtvirtintus ES sutarties 6 straipsnyje, įskaitant asmenų, kurių atžvilgiu vyksta baudžiamasis procesas, teisę į gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, ir nedaromas poveikis jokioms teisminių institucijų pareigoms šioje srityje.
3. Šios direktyvos III antraštinė dalis nedaro poveikio teisei dalyvauti nagrinėjant bylą teisme, įtvirtintai Direktyvos (ES) 2016/343 8 straipsnio 1 dalyje arba kituose Sąjungos teisės aktuose teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ar baudžiamojo proceso teisės srityje.

↓ 2014/41/ES

2 straipsnis

Terminų apibrėžtis

1. Šioje direktyvoje taikomos šios terminų apibrėžtys:

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

- (a) išduodančioji valstybė – valstybė narė, kurioje išduodamas ETO ⇒ , arba valstybė narė, kurioje išduodamas ENDO; ⇐
- (b) vykdančioji valstybė – ETO vykdanči valstybė narė, kurioje turi būti įvykdyta tyrimo priemonė ⇒ , arba ENDO vykdanči valstybė narė, kurioje yra asmuo, kurio atžvilgiu turi būti vykdomas ENDO; ⇐
- (c) išduodančioji institucija:
- i) teisėjas, teismas ☒ arba ☒ ~~tyrimo teisėjas~~ ikiteisminio tyrimo teisėjas ~~ar~~ ~~prokuroras~~, kompetentingas atitinkamoje byloje; ~~arba~~
- ii) ☒ prokuroras, kompetentingas atitinkamoje byloje: ☒

↓ naujas

- ETO atveju, kai pagal nacionalinę teisę reikalaujama išankstinio teisėjo, teismo ar ikiteisminio tyrimo teisėjo leidimo dėl atitinkamos tyrimo priemonės ir toks leidimas nebuvo gautas pagal nacionalines procedūras, prieš perduodant ETO vykdančiajai institucijai, ji patvirtina teisėjas, teismas ar ikiteisminio tyrimo teisėjas, ir jis patikrina, ar laikomasi šioje direktyvoje nustatytų ETO išdavimo sąlygų, visų pirma 7 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų;
- ENDO atveju, prieš perduodant ENDO vykdančiajai institucijai, ji patvirtina išduodančiosios valstybės teisėjas, teismas ar ikiteisminio tyrimo teisėjas, patikrinęs, ar jis atitinka ENDO išdavimo sąlygas pagal šią direktyvą;

(iii) ⇒ ETO atveju, ⇐ bet kuri kita kompetentinga institucija, kaip apibrėžė išduodančioji valstybė, konkrečioje byloje veikianti kaip baudžiamajame procese tyrimą atliekanti institucija, pagal nacionalinę teisę kompetentinga nurodyti rinkti įrodymus. Be to, prieš perduodant ETO vykdančiajai institucijai, patikrinus, ar jis atitinka šioje direktyvoje nustatytas ETO išdavimo sąlygas, visų pirma 76 straipsnio 1 dalyje išdėstytas sąlygas, išduodančiosios valstybės teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas ar prokuroras patvirtina ETO. ⇒ Kai pagal nacionalinę teisę reikalaujama išankstinio teisėjo, teismo ar ikiteisminio tyrimo teisėjo leidimo dėl atitinkamos tyrimo priemonės ir toks leidimas nebuvo gautas pagal nacionalines procedūras, patvirtinimą gali atlikti tik teisėjas, teismas ar ikiteisminio tyrimo teisėjas; ⇐ ~~Jei ETO patvirtino teisminė institucija, ta institucija ETO perdavimo tikslais taip pat gali būti laikoma išduodančiąja institucija;~~

d) vykdančioji institucija – institucija, kompetentinga pagal šią direktyvą ir panašioje nacionalinėje byloje taikytinas procedūras pripažinti ETO ir užtikrinti jo vykdymą. ⇒ taip pat teisėjas, teismas ar ikiteisminio tyrimo teisėjas, kompetentingas pripažinti ENDO ir užtikrinti jo vykdymą pagal šią direktyvą ⇐ . Pagal minėtas procedūras vykdančiojoje valstybėje gali būti reikalaujama teismo leidimo, kai tai numatyta jos nacionalinėje teisėje;

- (e) tyrimą atliekanti valstybė narė – valstybė narė, iš kurios išsiųstas pranešimas pagal 33 arba 34 straipsnį;
- (f) valstybė narė, kuriai pranešta – valstybė narė, kuri gauna pranešimą pagal 33 arba 34 straipsnį ir iš kurios nereikia jokios techninės pagalbos tyrimo priemonei vykdyti;
- (g) telekomunikacijos – ryšiai, įskaitant ryšių turinį ir susijusius duomenis, perduodami elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2018/1972 2 straipsnio 1 punkte, arba elektroninių ryšių paslaugomis, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 4 punkte;
- (h) decentralizuota IT sistema – decentralizuota IT sistema, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2023/2844 2 straipsnio 3 punkte.

2. Jeigu pagal 1 dalį ETO patvirtino teisminė institucija arba jeigu ENDO patvirtino teisėjas, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, ta institucija taip pat gali būti laikoma išduodančiąja institucija ETO arba ENDO perdavimo tikslais.

⊠ II ANTRAŠTINĖ DALIS ⊠

⊠ TARPVALSTYBINIS BENDRADARBIAVIMAS SIEKiant GAUTI ĮRODYMŲ BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE ⊠

I SKYRIUS

EUROPOS TYRIMO ORDERIS

31 straipsnis

~~Europos tyrimo orderis~~ ⊠ ETO ⊠ ir pareiga jį vykdyti

1. ~~Europos tyrimo orderis (ETO) – valstybės narės (toliau – išduodančioji valstybė) išduodančiosios valstybės narės teisminės institucijos priimtas arba patvirtintas teisminis sprendimas, kad kitoje valstybėje narėje (toliau – vykdančioji valstybė) vykdančiojoje valstybėje narėje būtų įvykdyta viena ar kelios konkrečios tyrimo priemonės siekiant gauti įrodymų pagal~~ ⊠ šią antraštinę dalį ir I, IV ir V antraštines dalis ⊠ ~~šią direktyvą.~~ ⇒ Tais atvejais, kai tai tikrai būtina tokių tyrimo priemonių vykdymui, išduodančioji institucija taip pat gali prašyti, kad atitinkamam asmeniui būtų įteikti procesiniai dokumentai ⇐ .

ETO taip pat gali būti išduotas tam, kad būtų galima gauti įrodymus, kuriuos jau turi vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos.

2. Valstybės narės vykdo ETO remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi ⊠ šia antraštine dalimi ir I, IV ir V antraštinėmis dalimis ⊠ ~~šia direktyva.~~
3. Išduoti ETO gali paprašyti įtariamasis arba kaltinamasis (arba jų vardu teisininkas), naudodamiesi taikytinomis teisėmis į gynybą pagal nacionalinį baudžiamąjį procesą.
4. ~~Ši direktyva nekeičia pareigos paisyti pagrindinių teisių ir teisės principų, įtvirtintų ES sutarties 6 straipsnyje, įskaitant asmenų, kurių atžvilgiu vyksta baudžiamasis procesas, teises į gynybą. Ši direktyva nedaro poveikio jokioms teisminių institucijų pareigoms šioje srityje.~~

43 straipsnis

ETO taikymo sritis

ETO taikomas visoms tyrimo priemonėms, išskyrus: jungtinės tyrimo grupės sudarymui ir jungtinės tyrimo grupės atliekamam įrodymų rinkimui, kaip nustatyta Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose⁷⁷ (toliau –

⁷⁷ ~~Pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį Tarybos patvirtinta~~ Konvencija dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kurią pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtino Taryba (OL C 197, 2000 7 12, p. 3).

Konvencija) 13 straipsnyje ir Tarybos pamatiniame sprendime 2002/465/TVR⁷⁸, išskyrus atvejus, kai siekiama taikyti: atitinkamai Konvencijos 13 straipsnio 8 dalį ir Pamatinio sprendimo 1 straipsnio 8 dalį.

↓ naujas

ETO taip pat taikomas procesinių dokumentų įteikimui atitinkamam asmeniui, jei toks įteikimas yra tikrai būtinas tyrimo priemonei, kuria siekiama gauti ETO prašomus įrodymus, vykdyti.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

54 straipsnis

Procesų, kuriuose gali būti išduotas ETO, rūšys

ETO gali būti išduotas:

- a) baudžiamajame procese, kurį pradėjo teisminė institucija ar kuris gali būti pradėtas teisminėje institucijoje dėl nusikalstamos veikos pagal išduodančiosios valstybės teisę;
- b) administracinių institucijų pradėtame procese dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus, ir kai dėl jų gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose;
- c) teisminių institucijų pradėtame procese dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus, ir kai dėl jų gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose; ~~##~~
- d) a, b ir c punktuose nurodytų rūšių procese, susijusiame su nusikalstamomis veikomis ar pažeidimais, už kuriuos išduodančiojoje valstybėje gali būti patrauktas atsakomybėn arba baudžiamas juridinis asmuo.

65 straipsnis

ETO turinys ir forma

1. Išduodančioji institucija užpildo ir pasirašo ETO pagal ~~IA~~ priede pateiktą formą ~~„Išduodančioji institucija“~~, be to, patvirtina jo turinio tikslumą ir teisingumą.

ETO visų pirma nurodoma ši informacija:

- (a) duomenys apie išduodančiąją instituciją ir, kai taikytina, patvirtinančiąją instituciją;
- (b) ETO dalykas ir išdavimo priežastys;
- (c) turima reikiama informacija apie atitinkamą (-us) asmenį (-is);
- (d) nusikalstamos veikos, dėl kurios pradėtas tyrimas arba procesas, aprašymas ir taikytinos išduodančiosios valstybės baudžiamosios teisės nuostatos;

⁷⁸ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/465/TVR dėl jungtinių tyrimo grupių (OL L 162, 2002 6 20, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

- (e) prašomos (-ų) tyrimo priemonės (-ių) ir įrodymų, kuriuos reikia gauti, aprašymas;⁵³

↓ naujas

- (f) kai taikytina, patvirtinimas, kad prašomą (-as) tyrimo priemonę (-es) leido taikyti teisėjas, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, įskaitant sprendimo, kuriuo suteiktas leidimas, datą ir numerį, išskyrus atvejus, kai ETO išduoda arba patvirtina teisėjas, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas;
- (g) informacija apie galimybes pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis.

↓ 2014/41/ES

2. Kiekviena valstybė narė nurodo, kuria (-iomis) Sąjungos institucijų oficialiąja (-iomis) kalba (-omis), be atitinkamos valstybės narės valstybinės (-ių) kalbos (-ų), gali būti užpildytas ETO arba į kurią (-as) iš tokių kalbų jis gali būti išverstas, kai ta valstybė narė yra vykdančioji valstybė.
3. Išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija išverčia ~~I~~^A priede pateiktos formos ETO į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kurią vykdančioji valstybė yra nurodžiusi pagal šio straipsnio 2 dalį.

↓ naujas

4. Kai išduodančioji institucija prašo įteikti procesinius dokumentus, būtinus ETO prašomai tyrimo priemonei vykdyti, ir yra pagrindo manyti, kad atitinkamas asmuo nesupranta kalbos, kuria parengtas įteiktinas dokumentas, prie tokio dokumento turi būti pridėtas vertimas į adresatui suprantamą kalbą.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

II SKYRIUS

PROCEDŪROS IR APSAUGOS PRIEMONĖS, SKIRTOS IŠDUODANČIAJAI VALSTYBEI

76 straipsnis

ETO išdavimo ir perdavimo sąlygos

1. Išduodančioji institucija gali išduoti ETO tik tuo atveju, kai tenkinamos šios sąlygos:
- (a) išduoti ETO yra būtina ir proporcinga ~~54~~⁵⁴ straipsnyje nurodyto proceso tikslu, atsižvelgiant į įtariamojo arba kaltinamojo teises, ir
- (b) ETO nurodytą (-as) tyrimo priemonę (-es) būtų galima nurodyti vykdyti tokiomis pačiomis sąlygomis panašioje nacionalinėje byloje.
2. 1 dalyje nurodytas sąlygas kiekvienu atveju įvertina išduodančioji institucija.
3. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija turi pagrindo manyti, kad neįvykdytos 1 dalyje nurodytos sąlygos, ji gali konsultuotis su išduodančiąja institucija dėl ETO

vykdymo svarbos. Po tos konsultacijos išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti ETO.

87 straipsnis

ETO perdavimas

↓ 2023/2843 11 straipsnio 2 dalis
⇒ naujas

1. Išduodančioji institucija pagal ~~65~~ straipsnį užpildytą ETO perduoda vykdančiajai institucijai ⇒ tiesiogiai, arba, kai taikytina, dalyvaujant 52 straipsnyje nurodytai centrinei institucijai ⇐.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

2. ~~Bet kokius~~ ☒ Visus kitus ☒ tolesnius oficialius ryšius išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija palaiko tiesiogiai ⇒ arba, kai taikytina, dalyvaujant 52 straipsnyje nurodytai centrinei institucijai ⇐.
3. ~~5.~~ ~~Jei~~ ☒ Kai ☒ vykdančioji institucija nežinoma, išduodančioji institucija gali pateikti visus reikiamus paklausimus, taip pat ~~per~~ per ~~ETT~~ ☒ Sprendime 2008/976/TVR numatytus Europos teisminio tinklo ☒ kontaktinius punktus, kad gautų tą informaciją iš vykdančiosios valstybės.
4. ~~Išduodančioji institucija gali perduoti ETO per Europos teisminio tinklo (ETT), įsteigto Tarybos bendraisiais veiksmais 98/428/TVR⁷⁹, telekomunikacijų sistemą.~~
46. Kai ETO gavusi vykdančiosios valstybės institucija nėra kompetentinga pripažinti ETO arba imtis jam vykdyti būtinų priemonių, ji *ex officio* perduoda ETO vykdančiajai institucijai ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai.
57. Visus sunkumus, susijusius su bet kokių ETO vykdymui reikalingų dokumentų perdavimu arba autentiškumu tiesiogiai susižinodamos sprendžia susijusios išduodančioji ir vykdančioji institucijos arba, atitinkamais atvejais, tai daroma dalyvaujant valstybių narių centrinėms institucijoms.

98 straipsnis

Su ankstesniu ETO susijęs ETO

1. Tais atvejais, kai išduodančioji institucija išduoda ETO, kuriuo papildomas ankstesnis ETO, ji tai nurodo ~~A priede nustatytos formos ETO D skirsnyje.~~
2. Kai pagal ~~109~~ straipsnio 4 dalį išduodančioji institucija padeda vykdyti ETO vykdančiojoje valstybėje, jos pareigūnas, būdamas ~~toje~~ ☒ vykdančiojoje ☒ valstybėje, gali vykdančiajai institucijai tiesiogiai pateikti ETO, kuriuo papildomas ankstesnis ETO, nedarant poveikio pagal ~~5833~~ straipsnio 1 dalies c punktą pateiktiems pranešimams.

⁷⁹ ~~1998 m. birželio 29 d. Tarybos priimti bendrieji veiksmai 98/428/TVR, remiantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu dėl Europos teisminio tinklo sukūrimo (OL L 191, 1998 7 7, p. 4).~~

3. Papildomas ETO turi būti patvirtintas pagal ~~65~~ straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą ir, kai taikytina, būti patvirtintas pagal ~~2e straipsnį~~ ⇒ 2straipsnio 1 dalies c punktą ⇐ .

III SKYRIUS

PROCEDŪROS IR APSAUGOS PRIEMONĖS, SKIRTOS VYKLANČIAJAI VALSTYBEI

109 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal ☒ taikytinas ☒ šios direktyvos nuostatas perduotą ETO nereikalaudama jokių papildomų formalumų ir užtikrina jo vykdymą tokiu pačiu būdu ir ta pačia tvarka, kaip ir tuo atveju, jei atitinkamą tyrimo priemonę būtų nurodžiusi vykdyti vykdančiosios valstybės institucija, išskyrus atvejus, kai ta institucija nusprendžia remtis vienu iš šioje ☒ antraštinėje dalyje ☒ ~~direktyvoje~~ numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų arba vienu iš atidėjimo pagrindų.
2. Vykdančioji institucija laikosi išduodančiosios institucijos aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų, jei šioje ☒ antraštinėje dalyje ☒ ~~direktyvoje~~ nenumatyta kitaip ir jei tokie formalumai ir procedūros neprieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.
3. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija gauna ETO, kuris nebuvo išduotas ~~2 straipsnio c punkte~~ ⇒ 2 straipsnio 1 dalies c punkte ⇐ nurodytos išduodančiosios institucijos, vykdančioji institucija grąžina ETO išduodančiajai valstybei.
4. Išduodančioji institucija gali paprašyti, kad viena ar kelios išduodančiosios valstybės institucijos padėtų vykdančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms vykdyti ETO tokia apimtimi, kokia išduodančiosios valstybės paskirtos institucijos galėtų padėti vykdyti ETO nurodytą (-as) tyrimo priemonę (-es) panašioje nacionalinėje byloje. Vykdančioji institucija patenkina šį prašymą, jei tokia pagalba neprieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams arba nekenkia jos esminiams nacionalinio saugumo interesams.
5. Išduodančiosios valstybės institucijų pareigūnai, esantys vykdančiojoje valstybėje, vykdydami ETO privalo laikytis vykdančiosios valstybės teisės. Jie neturi jokių teisėsaugos įgaliojimų vykdančiosios valstybės teritorijoje, išskyrus atvejus, kai naudojimasis tokiais įgaliojimais vykdančiosios valstybės teritorijoje atitinka vykdančiosios valstybės teisę ir tiek, kiek susitarė išduodančioji ir vykdančioji institucijos.
6. Siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai taikyti šį straipsnį, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija gali tarpusavyje konsultuotis bet kuriuo tinkamu būdu.

1140 straipsnis

Alternatyvios tyrimo priemonės taikymas

1. Vykančioji institucija, jei įmanoma, vykdo kitą nei ETO numatytą tyrimo priemonę, jei:
 - (a) ETO nurodyta tyrimo priemonė nenumatyta vykdančiosios valstybės teisėje arba
 - (b) ETO nurodytos tyrimo priemonės nebūtų galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje.
2. Nedarant poveikio ~~12-11~~ straipsniui, 1 dalis netaikoma šioms tyrimo priemonėms, kurias visada turi būti galima taikyti pagal vykdančiosios valstybės teisę:
 - (a) informacijos arba įrodymų, kuriuos vykdančioji institucija jau turi ir kurie pagal vykdančiosios valstybės teisę galėjo būti gauti baudžiamojo proceso metu arba ETO tikslais, gavimui;
 - (b) policijos įstaigų arba teisminių institucijų turimose duomenų bazėse esančios informacijos, kuri yra tiesiogiai prieinama vykdančiajai institucijai baudžiamojo proceso metu, gavimui;
 - (c) liudytojo, eksperto, nukentėjusiojo, įtariamojo ar kaltinamojo arba trečiojo asmens apklausai vykdančiosios valstybės teritorijoje;
 - (d) neprievartinėms tyrimo priemonėms, kaip apibrėžta vykdančiosios valstybės teisėje;
 - (e) asmenų, turinčių konkretaus telefono numerio abonementą arba IP adresą, tapatybės nustatymui.
3. Vykdančioji institucija taip pat gali vykdyti kitą nei ETO nurodytą tyrimo priemonę, kai vykdančiosios institucijos pasirinkta tyrimo priemonė būtų pasiektas toks pats rezultatas kaip ir ETO nurodyta priemonė, tačiau mažiau pažeidžiant privatumą.
4. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija nusprendžia pasinaudoti 1 ir 3 dalyse nurodyta galimybe, ji visų pirma informuoja išduodančiąją instituciją; išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti arba papildyti ETO.
5. Tais atvejais, kai pagal 1 dalį ETO nurodyta tyrimo priemonė nėra nurodyta vykdančiosios valstybės teisėje arba jos nebūtų galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje ir kai nėra kitos tyrimo priemonės, kurią įvykdžius būtų gautas toks pat rezultatas kaip įvykdžius prašomą tyrimo priemonę, vykdančioji institucija turi pranešti išduodančiajai institucijai, kad buvo neįmanoma suteikti prašomos pagalbos.

~~12-11~~ straipsnis

Nepripažinimo arba nevykdymo pagrindai

1. Nedarant poveikio ⇒ 1 straipsnio 2 daliai ⇐ ~~1 straipsnio 4 daliai~~, vykdančiojoje valstybėje gali būti atsisakyta pripažinti ar vykdyti ETO, kai:
 - (a) pagal vykdančiosios valstybės teisę esama imuniteto ar privilegijos, dėl kurių neįmanoma vykdyti ETO, arba esama su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusių baudžiamosios atsakomybės nustatymą ar apribojimą reglamentuojančių taisyklių;
 - (b) konkrečiu atveju ETO vykdymas pakenktų esminiems nacionalinio saugumo interesams, sukeltų pavojų informacijos šaltiniui arba jį vykdamas reikėtų naudoti įslaptintą informaciją, susijusią su konkrečia žvalgybos veikla;

- (c) ETO yra išduotas 54 straipsnio b ir c punktuose nurodyto proceso metu, o pagal vykdančiosios valstybės teisę panašioje nacionalinėje byloje tyrimo priemonės nebūtų leidžiama taikyti;
 - (d) ETO vykdytas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
 - (e) ETO yra susijęs su nusikalstama veika, kuri, kaip įtariama, padaryta ne išduodančiosios valstybės teritorijoje, bet visa arba iš dalies padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, su kuria susijęs išduotas ETO, vykdančiojoje valstybėje nelaikoma nusikalstama veika;
 - (f) esama pagrįstų priežasčių manyti, kad ETO nurodytos tyrimo priemonės vykdymas nebūtų suderinamas su vykdančiosios valstybės narės įsipareigojimais pagal ES sutarties 6 straipsnį ir su Chartija;
 - (g) veika, dėl kurios yra išduotas ETO, nelaikoma nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės teisę, išskyrus atvejus, kai jis susijęs su nusikalstama veika, nurodyta ~~IXD~~ priede išvardytų nusikalstamų veikų kategorijų sąrašė, kaip ETO yra nurodžiusi išduodančioji institucija, jei išduodančiojoje valstybėje už ją baudžiama laisvės atėmimo arba įkalinimo bausmė, kurios ilgiausia trukmė yra bent treji metai, arba
 - (h) pagal vykdančiosios valstybės teisę ETO nurodyta tyrimo priemonė gali būti taikoma tik į tam tikrą sąrašą įtrauktoms ar tam tikros kategorijos nusikalstamoms veikoms arba nusikalstamoms veikoms, už kurias skiriama ne mažesnė nei tam tikra minimali bausmė, o nusikalstama veika, kuriai taikomas ETO, nėra viena iš jų.
2. 1 dalies g ir h punktai netaikomi 1140 straipsnio 2 dalyje nurodytoms tyrimo priemonėms.
 3. Nusikalstamos veikos, susijusios su mokesčiais ar rinkliavomis, muitais ir valiutos keitimu, atveju vykdančioji institucija negali atsisakyti pripažinti ar vykdyti ETO remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyta tokios pačios rūšies mokesčio ar rinkliavos arba nėra tokio paties teisės akto, kuriuo reglamentuojami mokesčiai, rinkliavos, muitai ir valiutos keitimas, kaip išduodančiosios valstybės teisėje.
 4. 1 dalies a, b, d, e ir f punktuose nurodytais atvejais, prieš nuspręsdama visiškai ar iš dalies nepripažinti arba nevykdyti ETO, vykdančioji institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su išduodančiąja institucija ir prireikus paprašo vykdančiosios institucijos nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.
 5. 1 dalies a punkte nurodytu atveju, kai vykdančiosios valstybės institucija turi įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą, vykdančioji institucija paprašo jos nedelsiant pasinaudoti tais įgaliojimais. Tais atvejais, kai įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą turi kitos valstybės narės institucija arba tarptautinė organizacija, prašymą pasinaudoti tais įgaliojimais atitinkamai institucijai pateikia išduodančioji institucija.

~~1342~~ straipsnis

Pripažinimo arba vykdymo terminai

1. ~~Vykdančioji institucija sprendimą~~ Sprendimas dėl ☒ ETO ☒ tyrimo priemonės pripažinimo ar vykdymo ~~priima bei tą tyrimo priemonę vykdo~~ priimamas ir ta tyrimo

priemonė vykdoma taip pat sparčiai ir teikdama teikiant tokį pat prioritetą kaip ir panašioje nacionalinėje byloje ir bet kuriuo atveju laikydamosi laikantis šiame straipsnyje nustatytų terminų.

~~2. Jei išduodančioji institucija ETO yra nurodžiusi, kad dėl procesinių terminų, nusikalstamos veikos sunkumo arba kitų ypatingos skubos aplinkybių būtina taikyti trumpesnį terminą, nei nustatyta šiame straipsnyje, arba jeigu išduodančioji institucija ETO yra nurodžiusi, kad tyrimo priemonė turi būti įvykdyta konkrečią dieną, vykdančioji institucija turi kuo labiau atsižvelgti į šį reikalavimą.~~

2. ~~3.~~⇒ Kai skuba nenurodoma, ⇐ ~~v~~vykdančioji institucija:

a) sprendimą dėl ETO pripažinimo arba vykdymo priima kuo greičiau ir ~~ne~~ nedarant poveikio 5 daliai, ne vėliau kaip per 30 dienų nuo dienos, kurią kompetentinga vykdančioji institucija gavo ETO ~~;~~

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

⇒ b) tyrimo priemonę vykdo nedelsdama ir ją įvykdo ne vėliau kaip per 90 dienų nuo a punkte nurodyto sprendimo priėmimo dienos, ⇐ ~~4.~~ Išskyrus atvejus, kai yra 15 straipsnyje nurodytų atidėjimo pagrindų arba vykdančioji valstybė jau turi įrodymus, nurodytus tyrimo priemonėje, kuriai taikomas ETO, ~~vykdančioji institucija tyrimo priemonę vykdo nedelsdama ir, nedarant poveikio 5 daliai, ją įvykdo ne vėliau kaip per 90 dienų nuo 3 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo dienos.~~

↓ naujas

3. Jei išduodančioji institucija ETO yra nurodžiusi, kad dėl procesinių terminų, nusikalstamos veikos sunkumo arba kitų ypatingos skubos aplinkybių būtina taikyti trumpesnį terminą, nei nustatyta šiame straipsnyje, arba jeigu išduodančioji institucija ETO yra nurodžiusi, kad tyrimo priemonė turi būti įvykdyta konkrečią dieną, vykdančioji institucija suteikia tam prašymui pirmenybę ir, vykdydama tą tyrimo priemonę, kuo labiau į ją atsižvelgia.

4. Jei ETO yra susijęs su priemonėmis, pagal kurias įrodymus reikia rinkti tikruoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį, kaip nurodyta 28 straipsnyje, perimti telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją, kaip nurodyta 31 straipsnyje, arba sekti kertant sieną, kaip nurodyta 30 straipsnyje, vykdančioji institucija:

(a) nagrinėja prašymą skubos tvarka;

(b) nedelsdama priima sprendimą dėl pripažinimo arba vykdymo;

(c) prireikus užtikrinti priemonės veiksmingumą, leidžia ją laikinai vykdyti, kol bus priimtas sprendimas dėl ETO pripažinimo ar vykdymo.

5. 4 dalies c punkte nurodytas laikinas priemonės vykdymas nutraukiamas atsisakius pripažinti ar vykdyti ETO. Gauta medžiaga gali būti naudojama tik tais atvejais, kai tai tikrai būtina siekiant užkirsti kelią tiesioginei ir didelei grėsmei visuomenės saugumui. Apie tokius naudojimo atvejus ir naudojimo priežastis pranešama vykdančiajai institucijai.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

6. ~~5.~~ Kai konkrečiu atveju kompetentingai vykdančiajai institucijai neįmanoma laikytis ~~3 dalyje~~ ⇒ 2 dalies a punkte ⇐ nurodyto termino arba ⇒ trumpesnio termino, arba ⇐ ⇒ 3 ⇐ ~~2~~ dalyje nurodytos konkrečios datos, ji nedelsdama bet kuriuo būdu informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją ir nurodo tokio uždelsimo priežastis bei numatomą laiką, kurio reikia sprendimui priimti. Tokiu atveju ~~3 dalyje~~ ⇒ 2 dalies a punkte ⇐ nustatytas terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip 30 dienų.
7. ~~6.~~ Kai konkrečiu atveju kompetentingai vykdančiajai institucijai neįmanoma laikytis ~~4 dalyje~~ ⇒ 2 dalies b punkte ⇐ nurodyto termino, ji nedelsdama bet kuriuo būdu informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją ir nurodo uždelsimo priežastis bei konsultuojasi su išduodančiąja institucija dėl tinkamo laiko tyrimo priemonei įvykdyti.

⇓ naujas

8. Kai ETO vykdymas atidedamas dėl privilegijos arba imuniteto, taikomo pagal vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę, 1–4 dalyse nurodyti terminai pradedami skaičiuoti tik nuo tos dienos, kurią vykdančiajai institucijai pranešama apie tai, kad privilegija ar imunitetas panaikinti.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

~~1413~~ straipsnis

Įrodymų perdavimas

1. Vykdančioji institucija nepagrįstai nedelsdama išduodančiajai valstybei perduoda įvykdžius ETO gautus arba vykdančiosios valstybės kompetentingų institucijų jau turimus įrodymus.
- ~~Jei~~ Kai to prašoma ETO ir ~~jei~~ ⇔ kai tai ⇔ galima pagal vykdančiosios valstybės teisę, įrodymai nedelsiant perduodami išduodančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms, pagal ~~10~~ 9 straipsnio 4 dalį padedančioms vykdyti ETO.
2. Įrodymų perdavimas gali būti sustabdytas, kol bus priimtas sprendimas dėl teisių gynimo priemonės, išskyrus atvejus, kai ETO nurodytos pakankamos priežastys, dėl kurių būtina nedelsiant perduoti įrodymus siekiant tinkamai vykdyti tyrimą arba apsaugoti asmenų teises. Tačiau įrodymų perdavimas sustabdomas, jeigu dėl jo atitinkamam asmeniui būtų padaryta didelė ir nepataisoma žala.
3. Perduodama gautus įrodymus vykdančioji institucija nurodo, ar ji reikalauja, kad įrodymai būtų grąžinti vykdančiajai valstybei, kai tik jie nebebus reikalingi išduodančiajai valstybei.
4. Kai atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys jau yra susiję su kitu procesu, vykdančioji institucija, gavusi aiškų išduodančiosios institucijos prašymą ir su ja pasikonsultavusi, gali laikinai perduoti įrodymus su sąlyga, kad jie bus grąžinti

vykdančiajai valstybei, kai tik jie nebebus reikalingi išduodančiajai valstybei arba bet kuriuo kitu metu ar atveju, dėl kurių susitaria kompetentingos institucijos.

↓ naujas

5. Kai taikytina, vykdančioji institucija nurodo, ar tokių įrodymų naudojimui taikomos 21 straipsnyje nustatytos sąlygos.

↓ 2014/41/ES

15 straipsnis

Pripažinimo arba vykdymo atidėjimo pagrindai

1. ETO pripažinimas ar vykdymas vykdančiojoje valstybėje gali būti atidėtas, kai:
- (a) jį vykdant gali būti daromas poveikis vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui ar patraukimui baudžiamojon atsakomybėn – tiek laiko, kiek, vykdančiosios valstybės nuomone, yra pagrįsta;
 - (b) atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys jau naudojami kitame procese – iki tol, kol jie nebebus reikalingi tam tikslui.

↓ 2023/2843 11 straipsnio 3 dalis

2. Kai tik išnyksta atidėjimo pagrindai, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių ETO vykdyti ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

16 straipsnis

Pareiga informuoti

1. ETO gavusi vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama ir bet kuriuo atveju per savaitę nuo ETO gavimo dienos patvirtina ETO gavimo faktą, užpildydama ir išsiųsdama II B priede nustatytą formą.

Tais atvejais, kai pagal ~~7 straipsnio 3 dalį~~ ⇒ 52 straipsnį ⇐ yra paskirta centrinė institucija, ~~ši~~ ☒ pirmoje pastraipoje nustatyta ☒ pareiga taikoma tiek ☒ vykdančiosios valstybės ☒ centrinei institucijai, tiek vykdančiajai institucijai, gavusiai ETO iš ☒ tokios ☒ centrinės institucijos.

~~7 straipsnio 6 dalyje~~ 8 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais ~~ši~~ ☒ pirmoje pastraipoje nustatyta ☒ pareiga taikoma tiek kompetentingai institucijai, kuri pirmoji gavo ETO, tiek vykdančiajai institucijai, kuriai ETO galiausiai perduodamas.

↓ 2023/2843 11 straipsnio 4 dalies
a punktas
⇒ naujas

2. Nedarant poveikio 11 ~~10~~ straipsnio 4 ir 5 dalims, vykdančioji institucija informuoja išduodančiąją instituciją nedelsdama bet kuriuo būdu:
- a) jei vykdančioji institucija negali priimti sprendimo dėl pripažinimo arba vykdymo dėl to, kad ~~IA~~ priede pateikta forma nėra išsamiai užpildyta arba joje yra akivaizdžių klaidų;
 - b) jei vykdančioji institucija ETO vykdymo metu, nepateikusi papildomų paklausimų, mano, kad gali būti tikslinga vykdyti pirmiau nenumatytas tyrimo priemones arba tyrimo priemones, kurių nebuvo galima nurodyti išduodant ETO, siekiant suteikti galimybę išduodančiajai institucijai imtis tolesnių veiksmų atitinkamoje byloje, arba
 - c) jei vykdančioji institucija nustato, kad konkrečiu atveju ji negali laikytis formalumų ir procedūrų, ~~kurias~~ kuriuos pagal 109 straipsnį aiškiai nurodė išduodančioji institucija.

Išduodančiosios institucijos prašymu informacija nedelsiant patvirtinama pagal
⇒ 51 ⇐ ~~50~~ straipsnį.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
→₁ 2023/2843 11 straipsnio 4
dalies b punktas

3. →₁ Nedarant poveikio 11 ~~10~~ straipsnio 4 ir 5 dalims, vykdančioji institucija nedelsdama informuoja išduodančiąją instituciją: ←
- a) apie bet kokį sprendimą, priimtą pagal 11 ~~10~~ arba 121 ~~11~~ straipsnį;
 - b) apie bet kokį sprendimą atidėti ETO vykdymą arba pripažinimą, atidėjimo priežastis ir, ~~jei~~ ☒ kai ☒ įmanoma, numatomą atidėjimo trukmę.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

☒ IV SKYRIUS ☒

☒ TEISIŲ GYNIMO PRIEMONĖS, APSAUGOS PRIEMONĖS IR ATSAKOMYBĖ

☒

17 ~~14~~ straipsnis

Teisių gynimo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad ⇒ įtariamiesiems, kaltinamiesiems ir kitiems asmenims, kurių teisėms dėl ⇐ ETO nurodytų tyrimo priemonių daromas neigiamas poveikis, būtų suteiktos ~~atžvilgiu būtų taikomos~~ ☒ veiksmingos ☒ teisių gynimo priemonės, lygiavertės priemonėms, kurias galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje. ⇒ Kai ETO išduodamas tam, kad būtų galima gauti įrodymus, kuriuos jau turi vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos, valstybės narės užtikrina,

kad įtariamiesiems, kaltinamiesiems ir kitiems asmenims, kurių teisėms daromas neigiamas poveikis, vykdančiojoje valstybėje būtų suteiktos teisių gynimo priemonės, lygiavertės priemonėms, kurias galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje, kad būtų galima užginčyti tyrimo priemonių, kurių imamasi tiems įrodymams surinkti, teisėtumą. ⇐

2. Materialiniai ETO išdavimo pagrindai gali būti ginčijami tik pareiškus ieškinį išduodančiojoje valstybėje, nedarant poveikio pagrindinių teisių garantijoms vykdančiojoje valstybėje.
3. Tais atvejais, kai tai nekenktų poreikiui užtikrinti tyrimo konfidencialumą pagal ~~2019~~ straipsnio 1 dalį, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad būtų suteikta informacija apie nacionalinėje teisėje numatytas galimybes prašyti taikyti teisių gynimo priemones, kai jas galima pradėti taikyti, be kita ko, tinkamu laiku, kad būtų užtikrinta galimybė jomis veiksmingai pasinaudoti.
4. Valstybės narės užtikrina, kad prašymo taikyti teisių gynimo priemonę terminai būtų tokie patys kaip ir numatyti panašiose nacionalinėse bylose ir kad jie būtų taikomi taip, kad būtų užtikrinta galimybė atitinkamoms šalims veiksmingai pasinaudoti tomis teisių gynimo priemonėmis.
5. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija viena kitą informuoja apie teisių gynimo priemones, kurias prašoma taikyti ETO išdavimo, pripažinimo arba vykdymo atžvilgiu. ⇐ Vykdančioji institucija informuoja išduodančiąją instituciją, kai taikant teisių gynimo priemonę siekiama užginčyti tyrimo priemonių, kurių imtasi įrodymams surinkti, teisėtumą, kai ETO yra išduodamas siekiant gauti vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos jau turimus įrodymus. ⇐
6. Teisinis ginčijimas nesustabdo tyrimo priemonės vykdymo, išskyrus atvejus, kai tai nustatyta panašiose nacionalinėse bylose.
7. Išduodančioji valstybė atsižvelgia į sėkmingą ETO pripažinimo arba vykdymo nuginčijimą pagal savo nacionalinę teisę. Nedarant poveikio nacionalinėms procesinėms taisyklėms, valstybės narės užtikrina, kad išduodančiojoje valstybėje vykstančiame baudžiamajame procese vertinant įrodymus, gautus pasinaudojus ETO, būtų paisoma teisės į gynybą ir būtų užtikrintas teisingas bylos nagrinėjimas.

~~1847~~ straipsnis

Su pareigūnais susijusi baudžiamoji atsakomybė

Taikant šią ☒ antraštinę dalį ☒ ~~direktyvą~~, vykdančiosios valstybės teritorijoje esantys išduodančiosios valstybės pareigūnai prieš juos arba jų įvykdytų nusikalstamų veikų atžvilgiu laikomi vykdančiosios valstybės pareigūnais.

~~1948~~ straipsnis

Su pareigūnais susijusi civilinė atsakomybė

1. Tais atvejais, kai taikant šią ☒ antraštinę dalį ☒ ~~direktyvą~~ kurios nors valstybės narės pareigūnai yra kitos valstybės narės teritorijoje, pirmiau paminėta valstybė narė atsako už bet kokią jos pareigūnų jų veiklos metu padarytą žalą pagal valstybės narės, kurios teritorijoje jie veikia, teisę.

2. Valstybė narė, kurios teritorijoje buvo padaryta 1 dalyje nurodyta žala, ją atlygina tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios būtų taikomos jos pareigūnų padarytos žalos atlyginimui.
3. Valstybė narė, kurios pareigūnai kitos valstybės narės teritorijoje padarė žalą asmeniui, atlygina visą sumą, kurią pastaroji valstybė narė sumokėjo nukentėjusiesiems ar teisę jų vardu gauti tą sumą turintiems asmenims.
4. Nedarant poveikio naudojimuisi savo teisėmis trečiųjų asmenų atžvilgiu ir išskyrus 3 dalyje nurodytą atvejį, 1 dalyje nurodytais atvejais nė viena valstybė narė nereikalauja iš kitos valstybės narės atlyginti jos patirtą žalą.

2019 straipsnis

Konfidencialumas

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad vykdydamos ETO, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija deramai atsižvelgtų į tyrimo konfidencialumą.
2. Vykdančioji institucija, laikydamasi savo nacionalinės teisės, garantuoja ETO išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą, išskyrus ta apimtimi, kiek tai būtina tyrimo priemonei įvykdyti. ~~¶~~ ☒ Kai ☒ vykdančioji institucija negali laikytis konfidencialumo reikalavimo, ji nedelsdama apie tai praneša išduodančiajai institucijai.
3. Jei vykdančioji institucija nėra nurodžiusi kitaip, išduodančioji institucija, laikydamasi savo nacionalinės teisės, neatskleidžia jokių vykdančiosios institucijos pateiktų įrodymų ar informacijos, išskyrus ta apimtimi, kiek jų atskleidimas yra būtinas ETO apibūdintam tyrimui ar procesui.
4. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad bankai atitinkamam klientui ar kitiems tretiesiems asmenimis neatskleistų, jog išduodančiajai valstybei pagal 26 ir 27 straipsnius buvo perduota informacija arba vyksta tyrimas.

↓ naujas

5. 1–4 dalys nedaro poveikio 21 straipsniui dėl informacijos ar įrodymų paskesnio naudojimo ir tolesnio perdavimo sąlygų.

21 straipsnis

Informacijos arba įrodymų paskesnio naudojimo ir tolesnio perdavimo sąlygos

1. Jeigu informacija ar įrodymai buvo gauti vykdančios ETO arba pagal 33 ir 34 straipsnius ir panašioje nacionalinėje byloje vykdančiosios valstybės arba valstybės narės, kuriai pranešama, teisėje numatytos sąlygos, kuriomis ribojamas informacijos ar įrodymų naudojimas kitais tikslais nei tie, kuriais jie buvo surinkti, tos valstybės narės kompetentinga institucija informacijos ar įrodymų perdavimo metu, o pranešimo pagal 33 ar 34 straipsnį atveju – nedelsdama ir ne vėliau kaip per 96 valandas nuo pranešimo gavimo nurodo, kad tokios sąlygos taip pat taikomos valstybėje narėje, kuri gavo informaciją ar įrodymus pagal šios antraštinės dalies nuostatas.

2. Išduodančioji institucija arba, kai taikytina, tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentinga institucija (toliau – prašančioji institucija) gauna išankstinį vykdančiosios institucijos arba, kai taikytina, valstybės narės, kuriai pranešama, kompetentingos institucijos (toliau – prašomoji institucija) sutikimą naudoti tą informaciją ar įrodymus kitais tikslais nei tie, kuriais jie buvo surinkti, arba perduoti informaciją ar įrodymus kitai valstybei narei, trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai šiais atvejais:
- (a) kai, prieš naudojant informaciją ar įrodymus kitais tikslais nei tie, kuriais jie buvo surinkti, pagal 1 dalį nurodomos sąlygos;
 - (b) visais atvejais prieš tai, kai informacija ar įrodymai perduodami kitai valstybei narei, trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai.
3. Prašančioji institucija užpildo ir pasirašo 2 dalyje nurodytą prašymą dėl sutikimo pagal IV priede pateiktą formą, be to, patvirtina jo turinio tikslumą ir teisingumą. Jis išverčiamas į valstybės narės, kuriai skirtas prašymas, valstybinę kalbą arba į bet kurią kitą pagal 6 straipsnio 2 dalį tai valstybei priimtina kalbą.
4. Prašomoji institucija priima sprendimą dėl prašymo kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 14 dienų nuo jo gavimo. Kai to termino laikytis neįmanoma, prašomoji institucija, nurodydama priežastis, nedelsdama apie tai praneša prašančiajai institucijai ir gali pratęsti terminą ne daugiau kaip 10 dienų.
5. Nedarant poveikio 6 daliai, sutikimas yra duodamas, išskyrus šiuos atvejus:
- (a) yra taikomas ETO nepripažinimo ar nevykdymo pagrindas arba, kai taikytina, prieštaravimo pagrindas pagal 33 arba 34 straipsnį;
 - (b) prašyme nurodytas naudojimas arba tolesnis perdavimas turėtų įtakos vykstančiam baudžiamajam tyrimui arba patraukimui baudžiamajon atsakomybėn;
 - (c) nesilaikoma Reglamento (ES) 2016/679 V skyriuje arba Direktyvos (ES) 2016/680 V skyriuje nustatytų sąlygų.
- Sprendimas pagal 4 dalį gali būti atidėtas tol, kol toks pagrindas neišnyks.
6. Prašomoji institucija gali, kaip sutikimo perduoti informaciją ar įrodymus kitai valstybei narei, trečiajai valstybei ar tarptautinei organizacijai sąlygą, nustatyti reikalavimą, kad prie prašymo duoti tokį sutikimą būtų pridėtas ETO, savitarpio teisinės pagalbos prašymas arba lygiavertis teismo bendradarbiavimo dokumentas, išduotas konkrečią bylą nagrinėti kompetentingos institucijos. 7. Kai išankstinio sutikimo gauti neįmanoma dėl tiesioginės ir didelės grėsmės visuomenės saugumui, informacija arba įrodymai gali būti naudojami ar perduodami nedelsiant, su sąlyga, kad prašomajai institucijai apie tai pranešama per 24 valandas, nurodant skubą pagrindžiančias priežastis.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

IV SKYRIUS

KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU TAM TIKROMIS TYRIMO PRIEMONĖMIS

22 straipsnis

Laikinas suimtųjų perdavimas išduodančiajai valstybei tyrimo priemonės vykdymo tikslu

1. ETO gali būti išduotas dėl vykdančiojoje valstybėje suimto asmens laikino perdavimo siekiant įvykdyti įrodymams surinkti skirtą tyrimo priemonę, pagal kurią būtinas to asmens buvimas išduodančiosios valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad jis bus grąžintas per vykdančiosios valstybės nurodytą terminą.
2. ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl ~~1244~~ straipsnyje nurodytų atsisakymo pripažinti ar vykdyti pagrindų, bet ir ~~jeigu~~ kai ~~jeigu~~:
 - (a) suimtasis nesutinka arba
 - (b) dėl perdavimo gali pailgėti suimtojo suėmimo laikotarpis.
3. Nedarant poveikio 2 dalies a punktui, tais atvejais, kai vykdančioji valstybė mano, kad to reikia atsižvelgiant į asmens amžių, fizinę arba psichinę būklę galimybė pareikšti nuomonę dėl laikino perdavimo suteikiama suimtojo teisiniam atstovui.
4. 1 dalyje nurodytais atvejais suimtąjį leidžiama tranzitu vežti per trečiosios valstybės narės (toliau – tranzito valstybė narė) teritoriją pateikus prašymą, prie kurio pridedami visi būtini dokumentai.
5. Išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė, užtikrindamos, kad būtų atsižvelgta į atitinkamo asmens fizinę ir psichinę būklę, taip pat į išduodančiojoje valstybėje reikalaujamą saugumo lygį, susitaria dėl praktinės laikino asmens perdavimo tvarkos, įskaitant jo kardomojo kalinimo išduodančiojoje valstybėje išsamias sąlygas ir datas, iki kurių jis turi būti perduotas iš vykdančiosios valstybės teritorijos ir į ją sugrąžintas.
6. Perduotam asmeniui toliau taikomas suėmimas išduodančiosios valstybės teritorijoje ir atitinkamais atvejais tranzito valstybės narės teritorijoje dėl veikų arba pagal apkaltinamuosius nuosprendžius, kurių pagrindu jam buvo taikomas suėmimas vykdančiojoje valstybėje, išskyrus atvejus, kai vykdančioji valstybė pateikia prašymą jį paleisti.
7. Suėmimo laikotarpis išduodančiosios valstybės teritorijoje išskaičiuojamas iš suėmimo laikotarpio, kuris atitinkamam asmeniui turi arba turės būti taikomas vykdančiosios valstybės teritorijoje.
8. Nedarant poveikio 6 daliai, perduotas asmuo išduodančiojoje valstybėje netraukiamas baudžiamojon atsakomybėn, nesulaikomas ar kitaip nesuvaržoma jo asmeninė laisvė dėl iki jo išvykimo iš vykdančiosios valstybės teritorijos įvykdytų veikų ar priimtų apkaltinamųjų nuosprendžių, nenurodytų ETO.
9. 8 dalyje nurodytas imunitetas nebetaikomas, ~~jei~~ kai ~~jei~~ perduotas asmuo, kuris turėjo galimybę išvykti, per 15 dienų nepertraukiamą laikotarpį nuo dienos, kurią jo buvimas išduodančiosioms institucijoms tapo nebereikalingas:
 - (a) liko teritorijoje arba

(b) išvykęs vėl sugrįžo.

10. Išlaidos, atsirandančios taikant šį straipsnį, padengiamos laikantis ~~5421~~ straipsnio, išskyrus išlaidas, atsirandančias dėl asmens perdavimo į išduodančiąją valstybę ir iš jos, kurias padengia ta valstybė.

23 straipsnis

Laikinas suimtųjų perdavimas vykdančiajai valstybei tyrimo priemonės vykdymo tikslu

1. ETO gali būti išduotas dėl išduodančiojoje valstybėje suimto asmens laikino perdavimo siekiant įvykdyti įrodymams surinkti skirtą tyrimo priemonę, pagal kurią būtinas jo buvimas vykdančiosios valstybės teritorijoje.
2. Laikinam perdavimui pagal šį straipsnį *mutatis mutandis* taikomas 22 straipsnio 2 dalies a punktas ir 22 straipsnio 3–9 dalys.
3. Išlaidos, atsirandančios taikant šį straipsnį, padengiamos laikantis ~~5421~~ straipsnio, išskyrus išlaidas, atsirandančias dėl susijusio asmens perdavimo į vykdančiąją valstybę ir iš jos, kurias padengia išduodančioji valstybė.

24 straipsnis

Apklausa naudojant vaizdo konferenciją ☒ arba kitą nuotolinio ryšio technologiją ☒ ~~ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones~~

1. Jei asmuo yra vykdančiosios valstybės teritorijoje, o išduodančiosios valstybės kompetentingos institucijos turi jį apklausti kaip liudytoją arba ekspertą, išduodančioji institucija gali išduoti ETO, kad liudytojas arba ekspertas būtų apklaustas naudojant vaizdo konferenciją ☒ arba kitą nuotolinio ryšio technologiją ☒ ~~ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones~~ pagal 5, 6 ir 7 dalis.
Išduodančioji institucija gali taip pat išduoti ETO įtariamą ar kaltinamą apklausos naudojant vaizdo konferenciją ~~ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones~~ ☒ arba kitą nuotolinio ryšio technologiją ☒ tikslu, ☒ kai ta priemone siekiama surinkti įrodymus ir jos vykdymas neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti ☒.
2. ETO taip pat gali būti atsisakyta vykdyti ne tik remiantis ~~1241~~ straipsnyje nurodytais atsisakymo pripažinti ar vykdyti pagrindais, bet ir ~~jeigu~~ ☒ tada, kai ☒ : ~~a)~~
☒ susijęs ☒ įtariamasis ar kaltinamasis nesutinka ~~arba~~
~~b) tokios tyrimo priemonės vykdymas konkrečiu atveju prieštarautų vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.~~
3. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija susitaria dėl praktinės ~~apklausos~~ tvarkos. Susitardama dėl tokios tvarkos, vykdančioji institucija įsipareigoja:
 - (a) šaukti susijusį liudytoją ar ekspertą, pranešant ~~pranešti atitinkamam liudytojui ar ekspertui~~ apklausos laiką ir vietą;
 - (b) pagal išduodančiosios valstybės teisėje nustatytas taisykles įteikti įtariamajam ar kaltinamajam šaukimą atvykti į apklausą ir informuoti jį apie jo teises pagal išduodančiosios valstybės teisę prieš tiek laiko, kad jis galėtų veiksmingai pasinaudoti savo teise į gynybą;
 - (c) užtikrinti, kad būtų nustatyta apklausiamo asmens tapatybė.

4. Jeigu vykdančioji institucija konkrečiu atveju neturi techninių priemonių surengti apklausą naudojant vaizdo konferenciją ☒ arba kitą nuotolinio ryšio technologiją ☒, tokias priemones tarpusavio susitarimu jai gali suteikti išduodančioji valstybė.
5. Jei apklausa rengiama naudojant vaizdo konferenciją ~~ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones~~ ☒ arba kitą nuotolinio ryšio technologiją ☒, taikomos šios taisyklės:
- (a) apklausoje dalyvauja vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos atstovas, kuriam prireikus padeda vertėjas žodžiu ir kuris taip pat užtikrina, kad būtų nustatyta apklausiamo asmens tapatybė ir kad būtų laikomasi vykdančiosios valstybės pagrindinių teisės principų;
~~Jei vykdančioji institucija mano, kad per apklausą yra pažeidžiami vykdančiosios valstybės pagrindiniai teisės principai, ji nedelsdama imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad toliau apklausa vyktų laikantis tų principų;~~
 - (b) prireikus išduodančiosios valstybės ir vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos susitaria dėl apklausiamo asmens apsaugos priemonių;
 - (c) apklausą tiesiogiai vykdo išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija arba apklausa vykdoma vadovaujant tai institucijai, laikantis jos įstatymų;
 - (d) išduodančiosios valstybės ar apklausiamo asmens prašymu vykdančioji valstybė užtikrina, kad apklausiamam asmeniui prireikus padėtų vertėjas žodžiu;
 - (e) įtariamieji ar kaltinamieji iki apklausos yra informuojami apie procesines teises, kurios jiems suteikiamos pagal vykdančiosios ir išduodančiosios valstybės teisę, įskaitant teisę atsisakyti duoti parodymus. Liudytojai ir ekspertai gali pasinaudoti teise atsisakyti duoti parodymus, kuri jiems būtų suteikta pagal vykdančiosios arba išduodančiosios valstybės teisę, ir apie ~~teisę~~ ☒ tą ☒ teisę yra informuojami iki apklausos.
6. Nedarant poveikio sutartoms asmenų apsaugos priemonėms, baigus apklausą, vykdančioji institucija surašo apklausos protokolą, kuriame nurodoma apklausos data ir vieta, apklausto asmens tapatybė, visų kitų vykdančiojoje valstybėje apklausoje dalyvavusių asmenų tapatybė ir pareigos, duotos priesaikos ir techninės sąlygos, kuriomis vyko apklausa. Tą dokumentą vykdančioji institucija perduoda išduodančiajai institucijai.
7. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai pagal šį straipsnį jos teritorijoje apklausiamas asmuo atsisako duoti parodymus, kai jis juos privalo duoti, arba duoda melagingus parodymus, jos nacionalinė teisė būtų taikoma taip pat kaip vykdančiąją apklausą pagal nacionalinę procesą.

25 straipsnis

Apklausa naudojant telefoninę konferenciją

1. Jei asmuo yra vienos valstybės narės teritorijoje, o kitos valstybės narės kompetentingos institucijos turi jį apklausti kaip liudytoją arba ekspertą, pastarosios valstybės narės išduodančioji institucija, kai apklaustinam asmeniui netikslinga ar neįmanoma asmeniškai atvykti į jos teritoriją, ir išnagrinėjusi kitas tinkamas

priemonės, gali išduoti ETO, kad liudytojas arba ekspertas būtų apklaustas naudojant telefoninę konferenciją, kaip numatyta 2 dalyje.

2. Išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip, apklausoms naudojant telefoninę konferenciją *mutatis mutandis* taikomos 3, 5, 6 ir 7 dalys.

26 straipsnis

Informacija apie banko ir kitas finansines sąskaitas

1. ETO gali būti išduotas siekiant nustatyti, ar kuris nors fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu vyksta atitinkamas baudžiamasis procesas, turi ar kontroliuoja vieną ar daugiau bet kokios rūšies sąskaitų bet kuriame vykdančiosios valstybės teritorijoje esančiame banke, o jeigu taip – pateikti visus nustatytų sąskaitų duomenis.
2. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad sudarytų galimybę pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis.
3. Į 1 dalyje nurodytą informaciją, ~~jei~~ ☒ kai ☒ to prašoma ETO, taip pat įtraukiama informacija apie sąskaitas, dėl kurių asmuo, kurio atžvilgiu vyksta atitinkamas baudžiamasis procesas, turi įgaliojimą.
4. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku sąskaitą tvarkantis bankas turi informaciją.
5. Išduodančioji institucija ETO nurodo priežastis, kodėl ji mano, kad prašoma informacija gali būti vertinga atitinkamame baudžiamajame procese, koku pagrindu ji daro prielaidą, kad sąskaita yra vykdančiosios valstybės bankuose, ir nurodo tokius bankus, jei turi tokios informacijos. Ji taip pat ETO pateikia visą turimą informaciją, kuri galėtų padėti jį vykdyti.
6. ETO taip pat gali būti išduotas siekiant nustatyti, ar kuris nors fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu vyksta atitinkamas baudžiamasis procesas, turi vieną ar daugiau sąskaitų bet kurioje vykdančiosios valstybės teritorijoje esančioje kitoje ne bankų finansų įstaigoje. *Mutatis mutandis* taikomos 3, 4 ir 5 dalys. Tokiu atveju gali būti atsisakyta vykdyti ETO ne tik remiantis ~~1241~~ straipsnyje nurodytais atsisakymo pripažinti ir vykdyti pagrindais, bet ir ~~jeigu~~ ☒ tada, kai ☒ tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje.

27 straipsnis

Informacija apie banko ir kitas finansines operacijas

1. Išduodančioji valstybė ETO gali išduoti siekdama gauti konkrečių banko sąskaitų ir banko operacijų, kurios buvo atliktos per apibrėžtą laikotarpį naudojantis viena ar daugiau jame nurodytų sąskaitų, duomenis, įskaitant sąskaitų, iš kurių ar į kurias daromi pervedimai, duomenis.
2. Kiekviena valstybė narė šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis imasi būtinų priemonių, kad galėtų pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją.
3. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku sąskaitą tvarkantis bankas turi informaciją.
4. Išduodančioji institucija ETO nurodo priežastis, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi atitinkamam baudžiamajam procesui.

5. ETO taip pat gali būti išduotas dėl 1 dalyje nurodytos informacijos, susijusios su ne banko finansų įstaigų vykdomomis finansinėmis operacijomis. *Mutatis mutandis* taikomos 3 ir 4 dalys. Tokiu atveju gali būti atsisakyta vykdyti ETO ne tik remiantis ~~1244~~ straipsnyje nurodytais atsisakymo pripažinti ir vykdyti pagrindais, bet ir ~~jeigu~~ tada, kai tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje.

28 straipsnis

Tyrimo priemonės, pagal kurias įrodymus reikia rinkti tikruoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį

1. Kai ETO išduodamas siekiant įvykdyti tyrimo priemonę, pagal kurią prašoma įrodymus rinkti tikruoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį, pavyzdžiui:
- (a) banko ar kitų finansinių operacijų, kurios vykdomos naudojantis viena ar daugiau nurodytų sąskaitų, kontrolę;
 - (b) kontroliuojamąjį gabenimą vykdančiosios valstybės teritorijoje,

↓ naujas

- (c) sekimą vykdančiosios valstybės teritorijoje;
- (d) techninio įtaiso, leidžiančio rinkti vietos nustatymo, garso ar vaizdo duomenis vykdančiosios valstybės teritorijoje, įrengimą ir naudojimą,

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

⇒ naujas

jį vykdyti gali būti atsisakyta ne tik remiantis ~~1244~~ straipsnyje nurodytais nepripažinimo ir nevykdymo pagrindais, bet ir ~~jeigu~~ ☒ tada, kai ☒ atitinkamos tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje.

2. Vykdančioji valstybė ir išduodančioji valstybė susitaria dėl praktinės tvarkos, susijusios su 1 dalies b punkte, ⇒ c ir d ⇐ punktuose nurodyta tyrimo priemone, o prireikus – ir kitais atvejais.
3. Išduodančioji institucija ETO nurodo, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi atitinkamam baudžiamajam procesui.
4. Teisę veikti, vadovauti su 1 dalyje nurodyto ETO vykdymu susijusioms operacijoms ir jas kontroliuoti turi vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos.

29 straipsnis

Slaptieji tyrimai

1. ETO gali būti išduotas siekiant paprašyti, kad vykdančioji valstybė padėtų išduodančiajai valstybei atlikti nusikaltimo tyrimą, kuriame pareigūnai veikia slapta arba prisidengdami netikra tapatybe (slaptieji tyrimai).
2. Išduodančioji institucija ETO nurodo, kodėl ji mano, kad slaptasis tyrimas gali būti svarbus baudžiamajam procesui. Kiekvienu individualiu atveju sprendimą dėl ETO, išduoto pagal šį straipsnį, pripažinimo ir vykdymo priima vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos, tinkamai atsižvelgdamos į savo nacionalinę teisę ir procedūras.

3. 1 dalyje nurodytą ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik remiantis ~~1244~~ straipsnyje nurodytais nepripažinimo ir nevykdymo pagrindais, bet ir ~~jeigu~~jeigu tada, kai:
- (a) slaptojo tyrimo nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje arba
 - (b) nepavyko susitarti dėl slaptiesiems tyrimams taikomos tvarkos pagal 4 dalį.
4. Slaptieji tyrimai atliekami laikantis valstybės narės, kurios teritorijoje jie vyksta, nacionalinės teisės ir procedūrų. Teisę veikti, vadovauti su slaptojo tyrimu susijusioms operacijoms ir jas kontroliuoti turi tik vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos. Dėl slaptojo tyrimo trukmės, išsamių sąlygų ir atitinkamų pareigūnų teisinio statuso slapųjų tyrimų metu išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė susitaria tinkamai atsižvelgdamos į savo nacionalinius įstatymus ir procedūras.

↓ naujas

30 straipsnis

Sekimas kertant sieną

1. ETO gali būti išduotas 5 straipsnio a punkte nurodytame procese, siekiant leisti tęsti išduodančiojoje valstybėje pradėtą sekimą vykdančiosios valstybės teritorijoje, kai toks sekimas reiškia teisėsaugos pareigūnų vykdomą asmens ar daikto stebėjimą ir apima garso, vaizdo ar kitų įrašų kūrimą naudojant teisėsaugos pareigūnų taikomas technines priemones įrodymams gauti.
2. ETO nurodomos sekimą kertant sieną pagrindžiančios priežastys.
3. 1 dalyje nurodytą ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik remiantis 12 straipsnyje nurodytais nepripažinimo ar nevykdymo pagrindais, bet ir tada, kai tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje. Duodama sutikimą, vykdančioji institucija gali reikalauti, kad būtų laikomasi visų sąlygų, kurios būtų taikomos panašioje nacionalinėje byloje.
4. Dėl sekimo kertant sieną trukmės ir praktinės tvarkos, įskaitant techninių priemonių naudojimą ir dalyvaujančių pareigūnų veiksmus reglamentuojančias sąlygas, susitaria išduodančiosios valstybės ir vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos. Sekimą kertant sieną vykdančiosios valstybės teisėsaugos pareigūnai tik stebi ir dokumentuoja sekimą kertant sieną, nenaudoja prievartos priemonių ir negali patekti į privačias patalpas vykdančiosios valstybės teritorijoje.
5. Pateikus prašymą, sekimą kertant sieną perima vykdančiosios valstybės teisėsaugos pareigūnai.
6. Nukrypstant nuo 1 dalies, tais atvejais, kai dėl tinkamai pagrįstos skubos neįmanoma išduoti ir perduoti ETO prieš tai, kai stebimas asmuo ar daiktas pateks į vykdančiosios valstybės teritoriją, išduodančiosios valstybės teisėsaugos pareigūnai gali tęsti sekimą kertant sieną vykdančiosios valstybės teritorijoje, jeigu:
 - (a) iš karto po to, kai išduodančiosios valstybės teisėsaugos pareigūnai kerta sieną, išduoti ir perduoti skubius pranešimus kompetentinga institucija bet kokiomis tinkamomis priemonėmis praneša priimti skubius pranešimus kompetentingai institucijai apie tolesnį sekimą vykdančiojoje valstybėje ir nurodo skubą pagrindžiančias priežastis;

- (b) ETO vykdančiajai institucijai išduodamas ir perduodamas nedelsiant ir ne vėliau kaip per 48 valandas nuo a punkte nurodytos sienos kirtimo, nurodant priežastis, kodėl jo nebuvo įmanoma perduoti iš anksto;
 - (c) sekimas kertant sieną vykdomas laikantis vykdančiosios valstybės kompetentingų institucijų duotų nurodymų;
 - (d) sekimas kertant sieną nutraukiamas, kai tik to paprašo vykdančioji institucija arba atsisakius pripažinti ar vykdyti ETO;
 - (e) jeigu sprendimas dėl ETO pripažinimo ar vykdymo nepriimamas per 24 valandas nuo ETO perdavimo, tolesnis sekimas kertant sieną priklauso nuo vykdančiosios institucijos sprendimo leisti laikinai vykdyti sekimą kertant sieną pagal 13 straipsnio 4 dalies c punktą;
 - (f) tuo atveju, kai atsisakoma pripažinti ar vykdyti ETO arba dėl kitų priežasčių pagal e punktą negalima laikinai vykdyti sekimo kertant sieną, bet kokia sekimo kertant sieną metu gauta medžiaga gali būti naudojama tik tais atvejais, kai tai tikrai būtina siekiant užkirsti kelią tiesioginei ir didelei grėsmei visuomenės saugumui, o vykdančiajai institucijai pranešama apie tokius naudojimo atvejus ir priežastis.
7. 6 dalies a punkte nurodytas pranešimas siunčiamas naudojant V priede nustatytą formą. Jis išverčiamas į valstybės narės, kuriai pranešama, valstybinę kalbą arba kitą pagal 6 straipsnio 2 dalį valstybei, kuriai pranešama, priimtina kalbą. Jeigu tokio vertimo negalima pagrįstai pateikti laiku, pranešimas gali būti perduodamas kalba, kuri paprastai suprantama kitose valstybėse narėse.
8. Jeigu 6 dalies a punkte nurodyta institucija, kuriai pranešama, nėra vykdančioji institucija, ji nedelsdama apie tai informuoja vykdančiąją instituciją.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

~~V SKYRIUS~~

~~TELEKOMUNIKACIJŲ TINKLAIS PERDUODAMOS INFORMACIJOS PERĖMIMAS~~

~~31³⁰~~ straipsnis

Telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas naudojantis kitos valstybės narės teikiama technine pagalba

1. ETO gali būti išduotas siekiant perimti telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją valstybėje narėje, kurios techninė pagalba yra reikalinga.
2. Kai galimybę suteikti visą būtiną techninę pagalbą tam pačiam telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimui turi daugiau kaip viena valstybė narė, ETO siunčiamas tik vienai iš jų. Pirmenybė visada teikiama tai valstybei narei, kurioje informacijos perėmimo subjektas yra arba bus.
3. 1 dalyje nurodytame ETO taip pat nurodoma ši informacija:
 - (a) informacija, skirta šio informacijos perėmimo subjektui identifikuoti;
 - (b) pageidaujama informacijos perėmimo trukmė; ~~##~~

- (c) pakankamai techninių duomenų, visų pirma objekto identifikatorius, siekiant užtikrinti, kad ETO galėtų būti įvykdytas.
4. Išduodančioji institucija ETO nurodo priežastis, kodėl ji mano, kad tyrimo priemonė, kurią prašomą vykdyti, yra svarbi atitinkamam baudžiamajam procesui.
5. 1 dalyje nurodytą ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik remiantis 11 straipsnyje nurodytais nepripažinimo ~~ir~~ ar nevykdymo pagrindais, bet ir jeigu tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje. Duodama sutikimą, vykdančioji valstybė gali reikalauti, kad būtų laikomasi visų sąlygų, kurių būtų laikomasi panašioje nacionalinėje byloje.
6. 1 dalyje nurodytą ETO galima vykdyti:
- (a) nedelsiant perduodant telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją išduodančiajai valstybei arba
- (b) perimant, įrašant ir po to išduodančiajai valstybei perduodant duomenis, gautus perėmus telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją.
- Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija konsultuojasi tarpusavyje siekdamos susitarti, ar informacijos perėmimas turi būti vykdomas laikantis a arba b punkto.

↓ naujas

7. Jeigu telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos, kurią prašoma perimti vykdančiojoje valstybėje, laikas viršija laiką, kuriuo buvo nurodyta taikyti tokias tyrimo priemones arba jos gali būti taikomos pagal vykdančiosios valstybės teisę, vykdančioji institucija nedelsdama apie tai informuoja išduodančiąją instituciją ir nurodo, kaip tą laiką galima, jei įmanoma, pratęsti. Jeigu išduodančioji institucija ketina pratęsti telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimo vykdančiojoje valstybėje laiką ilgiau, nei nurodyta pirminiame ETO, turi būti išduotas naujas ETO.

↓ 2014/41/ES

8. ~~7.~~ Išduodama 1 dalyje nurodytą ETO arba informacijos perėmimo metu išduodančioji institucija, jeigu ji tam turi konkrečią priežastį, taip pat gali prašyti daryti įrašo transkripciją, jį dekoduoti arba iššifruoti, jeigu vykdančioji institucija su tuo sutinka.
9. ~~8.~~ Išlaidos, atsirandančios taikant šį straipsnį, padengiamos laikantis ~~5424~~ 5421 straipsnio nuostatų, išskyrus išlaidas, atsirandančias darant perimtų pranešimų transkripciją, juos dekoduojant ir iššifruojant, kurias padengia išduodančioji valstybė.

VI SKYRIUS

LAIKINOSIOS PRIEMONĖS

32 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Išduodančioji institucija gali išduoti ETO, kad būtų vykdoma priemonė, kuria siekiama laikinai užkirsti kelią objekto, kuris gali būti panaudotas kaip įrodymas, sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui ar perleidimui.
2. Vykdančioji institucija sprendimą dėl laikinosios priemonės priima ir apie ją praneša kuo greičiau ir, kai tai praktiškai įmanoma, – per 24 valandas nuo ETO gavimo.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

3. Kai prašoma taikyti 1 dalyje nurodytą laikinąją priemonę, išduodančioji institucija ETO nurodo, ar įrodymai turi būti perduoti išduodančiajai valstybei, ar lieka vykdančiojoje valstybėje. Vykdančioji institucija pripažįsta ir vykdo ETO ir perduoda įrodymus laikydamasi šioje direktyvoje nustatytų ☒ taikytinų ☒ procedūrų.
4. Kai, remiantis 3 dalimi, prie ETO pridedamas nurodymas palikti įrodymus vykdančiojoje valstybėje, išduodančioji institucija nurodo 1 dalyje nurodytos laikinosios priemonės panaikinimo datą arba prašymo perduoti įrodymus išduodančiajai valstybei numatomą pateikimo datą.
5. Pasikonsultavusi su išduodančiąja institucija, vykdančioji institucija, laikydamasi savo nacionalinės teisės ir praktikos bei atsižvelgdama į bylos aplinkybes, gali nustatyti atitinkamas sąlygas, kad apribotų laikotarpį, kurį galios 1 dalyje nurodyta laikinoji priemonė. ☒ Kai ☒ ~~jei~~, laikydamasi tų sąlygų, ji numato panaikinti laikinąją priemonę, vykdančioji institucija informuoja išduodančiąją instituciją, kuriai suteikiama galimybė pateikti pastabas. ~~Apie tai, kad 1 dalyje nurodytos priemonės panaikintos.~~ Išduodančioji institucija nedelsdama praneša vykdančiajai institucijai apie 1 dalyje nurodytos laikinosios priemonės panaikinimą.

☒ VII SKYRIUS ☒

☒ PRANEŠIMAI APIE TARPVALSTYBINES TYRIMO PRIEMONES, VYKDOMAS BE KITOS VALSTYBĖS NARĖS TECHNINĖS PAGALBOS ☒

3331 straipsnis

Pranešimas valstybei narei, kurioje yra informacijos perėmimo subjektas ir kurios techninės pagalbos nereikia

1. Tais atvejais, kai siekiant įvykdyti tyrimo priemonę ⇒ 5 straipsnio a punkte nurodyto proceso ir su juo susijusių procesų, nurodytų 5 straipsnio d punkte, metu, ~~⇒ vienos~~ ⇒ tyrimą atliekančios ~~⇒ valstybės narės (toliau – perimančioji valstybė)~~ kompetentinga institucija duoda leidimą perimti telekomunikacijos tinklais perduodamą informaciją, o nurodyte perimti informaciją nurodytas informacijos perėmimo subjekto susižinojimo adresas naudojamas kitos valstybės narės ~~(toliau – valstybė, kuriai pranešama)~~, kurios techninės pagalbos nereikia informacijos perėmimui įvykdyti, teritorijoje, ⇒ tyrimą atliekanti ~~⇒ perimančioji~~ valstybė informuoja ☒ tos kitos ☒ valstybės, ~~kuriai pranešama~~, kompetentingą instituciją apie informacijos perėmimą:

- (a) prieš perimant informaciją – tais atvejais, kai nurodymo atlikti informacijos perėmimą pateikimo metu ⇒ tyrimą atliekančios ⇐ ~~perimančiosios~~ valstybės kompetentinga institucija žino, kad informacijos perėmimo subjektas yra arba bus valstybės, kuriai pranešama, teritorijoje;
- (b) informacijos perėmimo metu arba perėmus informaciją – iškart po to, kai tampa žinoma, kad informacijos perėmimo subjektas informacijos perėmimo metu yra arba buvo valstybės, kuriai pranešama, teritorijoje.
2. 1 dalyje nurodytas pranešimas siunčiamas naudojant ~~III~~ priede nustatytą formą. ⇒ Jis išverčiamas į valstybės narės, kuriai pranešama, valstybinę kalbą arba į kitą pagal 6 straipsnio 2 dalį valstybei, kuriai pranešama, priimtina kalbą. ⇐
-

↓ naujas

3. Jeigu valstybės narės, kuriai pranešama, institucija, gavusi 1 dalyje nurodytą pranešimą, neturi kompetencijos imtis veiksmų, ji nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip per 24 valandas nuo pranešimo gavimo perduoda jį valstybės narės, kuriai pranešama, kompetentingai institucijai ir apie tai informuoja tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentingą instituciją.
-

↓ 2014/41/ES
⇒ naujas

4. ~~2.~~ Tuo atveju, kai panašioje nacionalinėje byloje nebūtų leidžiama perimti informacijos, valstybės narės, kuriai pranešama, kompetentinga institucija nedelsdama ir vėliausiai per 96 valandas nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo gali pranešti ⇒ tyrimą atliekančios ⇐ ~~perimančiosios~~ valstybės narės kompetentingai institucijai:

- (a) kad informacijos perėmimo negalima vykdyti arba jis turi būti nutrauktas ir
- (b) prireikus – kad visa medžiaga, jau perimta, kol informacijos perėmimo subjektas buvo jos teritorijoje, negali būti naudojama ⇒ ir turi būti pašalinta ⇐ arba gali būti naudojama tik laikantis jos nurodytų sąlygų, ⇒ įskaitant pagal 21 straipsnį praneštas sąlygas ⇐. Valstybės, kuriai pranešama, kompetentinga institucija informuoja ⇒ tyrimą atliekančios ⇐ ~~perimančiosios~~ valstybės kompetentingą instituciją apie priežastis, kuriomis grindžiamos tos sąlygos.

~~4. 2 dalyje nurodytiems pranešimams *mutatis mutandis* taikoma 5 straipsnio 2 dalis.~~

↓ naujas

5. Valstybės narės, kuriai pranešama, kompetentingos institucijos prašymu tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentinga institucija pateikia visą papildomą informaciją, kurios reikia, kad valstybė narė, kuriai pranešama, galėtų įvertinti, ar panašioje nacionalinėje byloje galėtų būti leista perimti informaciją.
6. Jeigu pagal valstybės narės, kuriai pranešama, nacionalinę teisę privalomos vidaus procedūros negali būti užbaigtos per 96 valandas, valstybės narės, kuriai pranešama, kompetentinga institucija, nurodžiusi priežastis, nedelsdama apie tai informuoja

tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentingą instituciją ir gali pratęsti tą laiką ne ilgesniam kaip 96 valandų papildomam laikui.

7. Jeigu valstybės narės, kuriai pranešama, kompetentinga institucija nepareiškia prieštaravimo per 4 dalyje nurodytą laiką, taip pat nepažeidžiant 6 dalies, tyrimą atliekanti valstybė narė gali tęsti informacijos perėmimą valstybės narės, kuriai pranešama, teritorijoje 1 dalyje nurodytame pranešime nurodytą laiką. Jeigu tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentinga institucija ketina pratęsti informacijos perėmimą ilgesniam laikui, nei nurodyta pradiniam pranešime, turi būti pateiktas naujas pranešimas.

34 straipsnis

Pranešimas valstybei narei apie techninio įrašymo įtaiso naudojimą jos teritorijoje, kai jos techninės pagalbos nereikia

1. Jeigu, siekiant vykdyti tyrimo priemonę 5 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytuose procesuose ir 5 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytuose procesuose, kiek jie susiję su tokiais procesais, tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentinga institucija yra leidusi naudoti techninį įtaisą, kuriuo galima rinkti vietos nustatymo, garso ar vaizdo duomenis (toliau – techninis įrašymo įtaisas), ir jeigu tas įtaisas įvežamas į kitos valstybės narės, kurios techninės pagalbos nereikia, teritoriją, kad būtų galima toliau jį naudoti, tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentinga institucija praneša tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai apie techninio įrašymo prietaiso naudojimą jos teritorijoje:
 - (a) prieš tokį naudojimą – tais atvejais, kai nurodymo naudoti techninio įrašymo įtaisą metu tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentinga institucija žino, kad jis bus įvežtas į valstybės narės, kuriai pranešama, teritoriją, arba
 - (b) tokio naudojimo metu arba po to, kai tik sužinoma, kad techninis įrašymo įtaisas yra arba bus valstybės narės, kuriai pranešama, teritorijoje.
2. 33 straipsnio 2, 3, 4, 5, 6 ir 7 dalys *mutatis mutandis* taikomos pranešimams, teikiamiems pagal šio straipsnio 1 dalį.

VIII SKYRIUS

PRAŠYMAI LEISTI NAUDOTI KAIP ĮRODYMUS INFORMACIJĄ, KURIA BUVO PASIKEISTA ANKSČIAU

35 straipsnis

Prašymas leisti naudoti kaip įrodymus informaciją, kuria buvo pasikeista anksčiau

1. Prašančioji institucija, kai to reikalaujama pagal jos nacionalinę teisę arba nustatyta su pirminiu informacijos perdavimu susijusiose sąlygose, gali prašyti prašomosios institucijos sutikimo naudoti kaip įrodymus baudžiamajame procese informaciją, kurią vienos valstybės narės (toliau – prašančioji valstybė) kompetentingos institucijos anksčiau buvo pateikusias kitos valstybės narės (toliau – prašomoji valstybė) kompetentingoms institucijoms:

- (a) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2023/977⁸⁰;
 - (b) vykstant spontaniniams teisminių institucijų informacijos mainams pagal Konvencijos 7 straipsnį.
2. Šiame straipsnyje „prašančioji institucija“ – 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta institucija, kompetentinga pateikti prašymą duoti sutikimą, o „prašomoji institucija“ – 2 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyta institucija, kompetentinga pateikti atsakymą dėl tokio prašymo.
 3. Prašymas duoti sutikimą gali būti pateiktas tik tais atvejais, kai naudoti informaciją kaip įrodymus susijusiame baudžiamajame procese yra būtina ir proporcinga ir toks prašymas būtų priimtinas esant toms pačioms sąlygoms panašioje prašančiosios valstybės nacionalinėje byloje.
 4. Prašančioji institucija užpildo ir pasirašo prašymą duoti sutikimą pagal VII priede pateiktą formą, be to, patvirtina jo turinio tikslumą ir teisingumą. Jame pateikiama informacija, kurios reikia tam, kad prašomoji institucija galėtų nuspręsti, ar sutikimas gali būti duotas. Jis išverčiamas į prašomosios valstybės valstybinę kalbą arba į kitą pagal 6 straipsnio 2 dalį tai valstybei priimtina kalbą.
 5. Prašomoji institucija priima sprendimą dėl prašymo kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 14 dienų nuo jo gavimo. Kai to termino laikytis neįmanoma, prašomoji institucija, nurodyma priežastis, nedelsdama apie tai praneša prašančiajai institucijai ir gali pratęsti terminą ne daugiau kaip 10 dienų.
 6. Prašomoji institucija duoda sutikimą, kai tinkama, laikydamasi sąlygų, išskyrus atvejus, kai yra vienas iš šių atsisakymo ar atidėjimo pagrindų:
 - (a) pagal prašomosios valstybės teisę nebūtų leidžiama naudoti informacijos kaip įrodymų tokio paties pobūdžio procesuose kaip tie, dėl kurių prašoma duoti sutikimą;
 - (b) yra pagrįstų priežasčių manyti, kad duotas sutikimas pakenktų prašomojoje valstybėje vykstančiam baudžiamajam procesui arba pažeistų esminius nacionalinius interesus;
 - (c) nebetenkinamos teikiamos informacijos naudojimą reglamentuojančios sąlygos pagal Direktyvą (ES) 2023/977, įskaitant atvejus, kai informacija yra netiksli, neišsami arba nebeaktuali.
 7. Kai tik išnyksta 6 dalyje nurodytas atidėjimo pagrindas, prašomoji institucija priima 5 dalyje nurodytą sprendimą ir apie tai informuoja prašančiąją instituciją.
 8. Prašymams duoti sutikimą pagal šį straipsnį *mutatis mutandis* taikomas 8 straipsnis.
 9. Valstybės narės užtikrina, kad prašymams duoti sutikimą ir sprendimams dėl tokių prašymų būtų taikomos teisių gynimo priemonės, lygiavertės priemonėms, kurias galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje. Tokiems prašymams ir sprendimams *mutatis mutandis* taikomos 17 straipsnio 2, 3, 4, 5, 6 ir 7 dalys.

⁸⁰

2023 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2023/977 dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų keitimosi informacija, kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR (OL L 134, 2023 5 22, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

III ANTRAŠTINĖ DALIS

EUROPOS NUOTOLINIO DALYVAVIMO ORDERIS

I SKYRIUS. EUROPOS NUOTOLINIO DALYVAVIMO ORDERIS

36 straipsnis

ENDO ir pareiga jį vykdyti

1. ENDO yra valstybės narės teisminės institucijos priimtas teismo sprendimas, kuriuo įtariamajam, kaltinamajam arba nusikaltimo aukai, turinčiai baudžiamojo proceso šalies statusą, suteikiama galimybė esant kitoje valstybėje narėje nuotoliniu būdu dalyvauti viename ar keliuose baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją.
2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatyta reikiama teisinė ir procedūrinė sistema, kad jų išduodančiosios institucijos galėtų išduoti ENDO pagal šios antraštinės dalies nuostatas.
3. Valstybės narės vykdo ENDO remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šios antraštinės dalies ir I, IV ir V antraštinių dalių nuostatomis.
4. ENDO taikomas nuotoliniam dalyvavimui baudžiamosiose bylose jurisdikciją turinčio teismo posėdyje (-iuose) visomis baudžiamojo proceso stadijomis nuo tyrimų pradžios iki procesų pabaigos, įskaitant, kai taikytina, bausmes ir apeliacinių skundų nagrinėjimą.

II SKYRIUS

PROCEDŪROS IR APSAUGOS PRIEMONĖS, SKIRTOS IŠDUODANČIAJAI VALSTYBEI

37 straipsnis

ENDO išdavimo ir perdavimo sąlygos

1. Išduodančioji institucija gali išduoti ENDO tuo atveju, kai tenkinamos visos šios sąlygos:
 - (a) įtariamasis, kaltinamasis ar nusikaltimo auka gyvena arba gyvens vykdančiojoje valstybėje arba laikinai yra arba bus apsistoję toje valstybėje dėl pagrįstų priežasčių, kurios apsunkina arba trukdo jiems būti išduodančiojoje valstybėje susijusios (-ių) apklausos (-ų) metu, arba yra sulaikyti vykdančiojoje valstybėje dėl kitų jų atžvilgiu iniciuotų procesų;
 - (b) išduodančioji institucija mano, kad ENDO išdavimas yra tikslingas ir proporcingas atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes siekiant sudaryti palankesnes sąlygas susijusiam asmeniui dalyvauti teismo posėdyje (-iuose) išduodančiojoje valstybėje vykstant baudžiamajam procesui, atsižvelgiant į susijusio asmens teises;

- (c) susijęs asmuo pagal 38 straipsnį davė sutikimą dalyvauti apklausoje (-ose) nuotoliniu būdu.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, išduodančioji institucija gali išduoti ENDO, kai to išimtinai reikia veiksmingam ir tinkamam teisingumo vykdymui užtikrinti prieš tai, kai bus gautas susijusio asmens sutikimas pagal 1 dalies c punktą. Išduodančioji institucija atitinkamai informuoja vykdančiąją instituciją ir prašo jos pagalbos, kad gautų susijusio asmens sutikimą, naudodama specialų VIII priede pateiktos formos skirsnį. Tokiais atvejais, prieš priimdama bet kokią sprendimą dėl ENDO pripažinimo ir vykdymo pagal 41 arba 43 straipsnį, vykdančioji institucija įsitikina, kad susijęs asmuo sutinka.
3. Nukrypstant nuo 1 dalies, išduodančioji institucija išimtinėmis aplinkybėmis gali išduoti ENDO negavusi susijusio asmens sutikimo pagal 1 dalies c punktą, kai jo asmeninis dalyvavimas apklausoje (-ose) kelia didelę grėsmę visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, kuri yra įrodyta kaip tikra ir esama arba numatoma, o apklausos (-ų) atidėjimas arba proceso sustabdymas prieštarautų veiksmingam ir tinkamam teisingumo vykdymui, su sąlyga, kad būtų paisoma susijusio asmens teisių į gynybą ir proceso teisingumo.
- Ši nukrypti leidžianti nuostata netaikoma, kai susijęs asmuo yra pažeidžiamas asmuo arba vaikas ir apklausos (-ų) rengimas nuotoliniu būdu yra nesuderinamas su jų konkrečiais poreikiais ir geriausiais interesais.
4. Įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka, atitinkantys 1 dalies a punkte nustatytą sąlygą, gali prašyti, kad išduodančioji institucija ENDO išduotų išduodančiosios valstybės teisėje nustatyta tvarka. Tokie prašymai pateikiami išduodančiajai institucijai likus pakankamai laiko iki susijusios (-ių) apklausos (-ų) ir ta institucija juos nagrinėja atsižvelgdama į 1 dalį. Išduodančioji institucija pateikia pagrįstą sprendimą dėl prašymo per pagrįstą laiką.
5. Kai ENDO yra susijęs su vaiku, kuris yra įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka, išduodančioji institucija užtikrina, kad taikant šį straipsnį visada pirmiausia būtų atsižvelgiama į jo geriausius interesus.

38 straipsnis

Sutikimo gavimo tvarka

1. Kai šaukimas į apklausą (-as) įteikiamas susijusiam asmeniui, išduodančioji institucija taip pat atitinkamai:
- (a) siekia gauti jo sutikimą dalyvauti nuotoliniu būdu vienoje ar daugiau apklausų naudojant vaizdo konferenciją arba kitą nuotolinio ryšio technologiją, jei tenkinamos 37 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos, arba
 - (b) informuoja susijusį asmenį apie galimybę ir sąlygas, kurioms esant pagal nacionalinę teisę ir 37 straipsnio 4 dalį jis gali teikti prašymą dalyvauti nuotoliniu būdu vienoje ar daugiau apklausų.
2. Prieš duodant sutikimą, išduodančiosios valstybės kompetentingos institucijos žodžiu arba raštu informuoja įtariamąjį, kaltinamąjį ar nusikaltimo auką jiems suprantama kalba bent apie:

- (a) galimybę prašyti išduodančiosios valstybės advokato suteikti konsultacijas įtariamajam arba kaltinamajam pagal Direktyvą 2013/48/ES, o nusikaltimų aukoms – pagal Direktyvą 2012/29/ES ir nacionalinę teisę;
 - (b) teisę gauti vertimo žodžiu paslaugas kompetentingose institucijose ir teisę gauti vertimą raštu atitinkamai pagal Direktyvą 2010/64/ES arba Direktyvą 2012/29/ES;
 - (c) ENDO vykdymo procedūrą, taip pat konkrečias teises, kurios susijusiam asmeniui taikomos tokios procedūros metu.
3. 2 dalies a punkte nurodytais atvejais, kai susijęs asmuo yra vaikas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2016/800 3 straipsnio 1 punkte, prieš duodant sutikimą, tam vaikui padeda advokatas. Kai susijęs asmuo yra vaikas, kaip apibrėžta Direktyvos 2012/29/ES 2 straipsnio 1 dalies c punkte, o tėvų pareigų turėtojams neleidžiama atstovauti vaikui dėl jų ir nukentėjusio vaiko interesų konflikto arba kai vaikas yra nelydimas ar atskirtas nuo šeimos, prieš duodant sutikimą, vaikui padeda specialusis atstovas arba advokatas.
4. Kai susijęs asmuo yra vaikas, išduodančiosios valstybės kompetentingos institucijos kuo greičiau pateikia tėvų pareigų turėtojui, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2016/800 3 straipsnio 2 punkte arba, kaip nurodyta Direktyvos 2012/29/ES 1 straipsnio 2 dalyje, kitam tinkamam suaugusiam asmeniui arba teisiniam atstovui, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/800 5 straipsnio 2 dalyje arba Direktyvos 2012/29/ES 24 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, kai taikytina pagal tas nuostatas, informaciją, kurią vaikas turi teisę gauti pagal šį straipsnį.
5. 2 ir 4 dalyse nurodyta informacija teikiama paprasta ir suprantama kalba, atsižvelgiant į konkrečius pažeidžiamų asmenų poreikius.
6. Sutikimas dalyvauti apklausoje (-ose) nuotoliniu būdu duodamas savanoriškai ir nedviprasmiškai. Sutikimas užregistruojamas kartu su aplinkybėmis, kuriomis jis buvo duotas, laikantis pagal išduodančiosios valstybės teisę privalomos dokumentavimo tvarkos.
7. Sutikimo arba prašymo dalyvauti vienoje ar daugiau apklausų nuotoliniu būdu pareiškimo terminus reglamentuoja išduodančiosios valstybės teisė.
8. Tais atvejais, kai šaukimo į teismą įteikimo metu susijęs asmuo yra vykdančiojoje valstybėje, išduodančioji institucija paprašo vykdančiosios valstybės kompetentingų institucijų padėti įteikti susijusiam asmeniui 1 dalyje nurodytą šaukimą ir suteikti informaciją pagal šį straipsnį, taip pat nurodyti visus formalumus ir procedūras, kurių reikia laikytis. Jeigu prašoma susijusio asmens sutikimo nuotoliniu būdu dalyvauti apklausoje (-ose), vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos praneša išduodančiajai institucijai, ar sutikimas buvo gautas, ir perduoda jai visus susijusius įrašus. Jeigu sutikimo nepavyko gauti arba su susijusiu asmeniu nepavyko susisiekti, vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos apie tai atitinkamai informuoja išduodančiąją instituciją.
9. Jeigu išduodančioji institucija išdavė ENDO pagal 37 straipsnio 2 dalimi numatytą nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo reikalavimo gauti susijusio asmens sutikimą nuotoliniu būdu dalyvauti apklausoje (-ose) prieš išduodant ENDO, vykdančioji institucija, prieš priimdama sprendimą dėl ENDO pripažinimo ir vykdymo, prašo susijusio asmens duoti sutikimą nuotoliniu būdu dalyvauti apklausoje (-ose), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, pagal šio straipsnio reikalavimus ir laikantis visų išduodančiosios institucijos nurodytų formalumų ir procedūrų.

39 straipsnis

ENDO turinys ir forma

1. Išduodančioji institucija užpildo ir pasirašo ENDO pagal VIII priede pateiktą formą, be to, patvirtina jo turinio tikslumą ir teisingumą.
2. ENDO visų pirma nurodoma ši informacija:
 - (a) duomenys apie išduodančiąją instituciją ir, kai taikytina, patvirtinančiąją instituciją;
 - (b) įtariamojo, kaltinamojo arba nusikaltimo aukos, su kuriais yra susijęs ENDO, tapatybė, taip pat visa išduodančiajai institucijai žinoma svarbi informacija apie galimą to asmens pažeidžiamumą;
 - (c) apklausos (-ų), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, tikslais susijusio asmens įgaliojimo arba išduodančiosios valstybės paskirto advokato tapatybė ir kontaktiniai duomenys;
 - (d) nusikalstamos veikos, dėl kurios pradėtas tyrimas arba procesas, su kuriuo susijęs ENDO, aprašymas ir išduodančiojoje valstybėje taikytinos baudžiamosios teisės nuostatos;
 - (e) proceso stadijos aprašymas ir apklausos (-ų), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, rūšis, skaičius ir orientacinis laikas;
 - (f) priežastys, dėl kurių tikslinga nuotoliniu būdu dalyvauti specialioje (-iose) apklausoje (-ose), atsižvelgiant į 37 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;
 - (g) informacija apie tai, ar susijęs asmuo pateikė prašymą arba sutiko dalyvauti apklausoje (-ose) nuotoliniu būdu, 37 straipsnio 2 dalies taikymą ir formalumus bei procedūras, kurių reikia laikytis siekiant gauti susijusio asmens sutikimą, arba, kai taikytina, 37 straipsnio 3 dalies taikymą;
 - (h) siūloma praktinė ENDO vykdymo tvarka pagal 42 straipsnį, įskaitant prie susijusio asmens pažeidžiamumo prisitaikyti reikalingas priemones;
 - (i) pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę aiškiai nustatyti privalomi ENDO vykdymo formalumai ir procedūros.
3. Kiekviena valstybė narė nurodo, kuria (-iomis) Sąjungos institucijų oficialiosiomis kalbomis, be susijusios valstybės narės valstybinės (-ių) kalbos (-ų), gali būti užpildytas ENDO arba į kurią (-as) iš tokių kalbų jis gali būti išverstas, kai susijusi valstybė narė yra vykdančioji valstybė.
4. Išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija išverčia ENDO į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kurią vykdančioji valstybė yra nurodžiusi pagal 3 dalį.

40 straipsnis

ENDO perdavimas

1. Išduodančioji institucija pagal 39 straipsnį užpildytą ENDO perduoda per decentralizuotą IT sistemą vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, dalyvaujant 52 straipsnyje nurodytai centrinei institucijai.

2. Kartu su ENDO pateikiama papildoma svarbi informacija ir dokumentai, įskaitant atitinkamus gauto sutikimo įrašus.
3. Jeigu vykdančioji institucija nežinoma, išduodančioji institucija pateikia visus reikiamus paklausimus, taip pat ir per Europos teisminio tinklo kontaktinius punktus, kad gautų informaciją iš vykdančiosios valstybės.
4. Kai ENDO gavusi vykdančiosios valstybės institucija nėra kompetentinga pripažinti ENDO arba imtis jam vykdyti būtinų priemonių, ji *ex officio* perduoda ENDO vykdančiajai institucijai ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai.

III SKYRIUS

PROCEDŪROS IR APSAUGOS PRIEMONĖS, SKIRTOS VYKLANČIAJAI VALSTYBEI

41 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal šią direktyvą perduotą ENDO nereikalaujama jokių papildomų formalumų ir užtikrina jo vykdymą laikydamosi su išduodančiaja institucija sutartų sąlygų, išskyrus atvejus, kai vykdančioji institucija nusprendžia remtis vienu iš šioje direktyvoje numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų.
2. Vykdančioji institucija laikosi išduodančiosios institucijos aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų, jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip ir jei tokie formalumai ir procedūros neprieštaruoja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.
3. Apklausa (-os) tiesiogiai rengiamos išduodančiosios institucijos arba jai vadovaujant ir jai (joms) taikoma išduodančiosios valstybės teisė. Priemonės, kurių vykdančioji institucija imasi vykdydama ENDO, reglamentuoja vykdančiosios valstybės teisė, išskyrus 2 dalyje nurodytus formalumus ir procedūras, kuriuos pagal išduodančiosios valstybės teisę nustato išduodančioji institucija.

42 straipsnis

ENDO vykdymo reikalavimai ir praktinė tvarka

1. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija susitaria dėl praktinės ENDO vykdymo tvarkos, įskaitant atitinkamos (-ų) apklausos (-ų) laiką. Susitardama dėl tokios tvarkos, vykdančioji institucija įsipareigoja:
 - (a) šaukti susijusį įtariamąjį, kaltinamąjį arba nusikaltimo auką į nuotolinę (-es) apklausą (-as) laikantis vykdančiosios valstybės teisės ir formalumų bei procedūrų, kurių išduodančioji institucija reikalauja pagal 41 straipsnio 2 dalį, ir, jeigu išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija nesusitaria kitaip, informuoti susijusį asmenį apie jo teises pagal išduodančiosios valstybės teisę prieš tiek laiko, kad jis galėtų veiksmingai pasinaudoti savo teisėmis;
 - (b) patikrinti susijusio asmens tapatybę.

2. Išduodančioji institucija užtikrina, kad susijusiam asmeniui, jei tai yra įtariamasis arba kaltinamasis, išduodančiojoje valstybėje narėje atstovautų įgaliotas advokatas, kuris teismo salėje fiziškai dalyvautų apklausoje (-ose), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO.
3. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos turėtų galimybę naudotis visomis ENDO įvykdyti būtinomis techninėmis priemonėmis. Jos turi apimti gebėjimą suteikti:
 - (a) saugų, konfidencialų ir veiksmingą kanalą susijusiems asmenims bendrauti su savo advokatu išduodančiojoje valstybėje, taip sudarant sąlygas veiksmingai naudotis teise turėti advokatą, kaip numatyta direktyvose 2013/48/ES ir (ES) 2016/800;
 - (b) vaizdo konferencijos arba kitos nuotolinio ryšio technologijos prieinamumui pažeidžiamiems asmenims užtikrinti būtiną infrastruktūrą.
4. Apklausoje (-ose) dalyvauja vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija, kuriai prireikus padeda vertėjas žodžiu ir kuri taip pat yra atsakinga už susijusio asmens tapatybės ir tinkamo atitinkamos techninės infrastruktūros veikimo patikrinimą.
5. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija prireikus susitaria dėl specialiesiems susijusio asmens poreikiams patenkinti būtinų priemonių. Sužinojusi apie ENDO nenurodytą susijusio asmens pažeidžiamumą, vykdančioji institucija nepagrįstai nedelsdama atitinkamai informuoja išduodančiąją instituciją, kad būtų galima susitarti dėl priemonių, būtinų susijusiems specialiems poreikiams patenkinti.
6. Išduodančiosios valstybės ar susijusio asmens prašymu vykdančioji valstybė užtikrina, kad asmeniui prireikus padėtų vertėjas žodžiu.
7. Jeigu susijęs asmuo yra nusikaltimo auka, vykdančioji institucija užtikrina, kad per apklausą (-as), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, tai aukai būtų teikiama emocinė parama, atsižvelgiant į aukų individualius poreikius.
8. Susijęs asmuo iš anksto prieš apklausą (-as) informuojamas apie procesines teises, kurios jam būtų suteiktos žodžiu arba raštu paprasta ir suprantama kalba atitinkamai pagal išduodančiosios ir vykdančiosios valstybių teisę, atsižvelgiant į jų potencialiai ypač pažeidžiamą padėtį.
9. Nedarant poveikio sutartoms asmenų apsaugos priemonėms, pasibaigus apklausai (-oms), vykdančioji institucija surašo protokolą, kuriame nurodoma apklausos (-ų) data ir vieta, susijusio asmens tapatybė, visų kitų vykdančiojoje valstybėje apklausoje (-se) dalyvavusių asmenų tapatybė ir pareigos, duotos priesaikos ir techninės sąlygos, kuriomis vyko apklausa (-os). Dokumentą vykdančioji institucija perduoda išduodančiajai institucijai.

43 straipsnis

Nepripažinimo arba nevykdymo pagrindai

1. Nedarant poveikio 1 straipsnio 2 daliai, vykdančiojoje valstybėje atsisakoma pripažinti ir vykdyti ENDO, kai:
 - (a) ENDO yra susijęs su įtariamuoju arba kaltinamuoju ir su apklausa (-omis) dėl nusikalstamos veikos, kuriai vykdančiojoje valstybėje taikoma amnestija, ir

pagal savo baudžiamąją teisę ta valstybė turėjo jurisdikciją patraukti baudžiamojon atsakomybėn už tą nusikalstamą veiką;

- (b) ENDO vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
- (c) įtariamasis arba kaltinamasis, su kuriais yra susijęs ENDO, pagal vykdančiosios valstybės teisę dėl savo amžiaus negali būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn už veikas, su kuriomis susijęs ENDO.

2. Nedarant poveikio 1 straipsnio 2 daliai, vykdančiojoje valstybėje gali būti atsisakyta pripažinti ar vykdyti ENDO, kai:

- (a) pagal vykdančiosios valstybės teisę esama imuniteto ar privilegijos, dėl kurių neįmanoma vykdyti ENDO, arba esama su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusių baudžiamosios atsakomybės nustatymą ar apribojimą reglamentuojančių taisyklių, dėl kurių neįmanoma vykdyti ENDO, kai jis susijęs su įtariamuoju arba kaltinamuoju;
- (b) ENDO yra susijęs su įtariamuoju arba kaltinamuoju ir su apklausa (-omis) dėl veikos, kuri priklauso vykdančiosios valstybės jurisdikcijai pagal jos baudžiamąją teisę, ir susijusio asmens patraukimui baudžiamojon atsakomybėn ar bausmei pagal tos valstybės teisę įsigaliojęs senaties terminas;
- (c) ENDO yra susijęs su įtariamuoju arba kaltinamuoju ir su apklausa (-omis) dėl nusikalstamos veikos, kuri, kaip įtariama, buvo padaryta:
 - i) ne išduodančiosios valstybės teritorijoje ir visiškai arba iš dalies vykdančiosios valstybės teritorijoje, o atitinkama veika vykdančiojoje valstybėje nelaikoma nusikalstama veika, arba
 - ii) ne išduodančiosios valstybės teritorijoje, o vykdančiosios valstybės teisė neleidžia traukti baudžiamojon atsakomybėn už tokius pačius nusikaltimus, kai jie yra įvykdyti ne jos teritorijoje;
- (d) išimtiniais atvejais, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, turima pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl ENDO vykdymo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, būtų akivaizdžiai pažeista atitinkama ES sutarties 6 straipsnyje ir Chartijoje nustatyta pagrindinė teisė, visų pirma teisė į teisingą bylos nagrinėjimą arba teisė į gynybą;
- (e) ENDO susijęs su įtariamuoju arba kaltinamuoju ir apklausa (-omis) dėl veikos, kuri nelaikoma nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės teisę, išskyrus atvejus, kai jis susijęs su nusikalstama veika, nurodyta IX priede išvardytų nusikalstamų veikų kategorijų sąrašė, kaip ENDO yra nurodžiusi išduodančioji institucija, jei išduodančiojoje valstybėje už ją baudžiama laisvės atėmimo arba įkalinimo bausme, kurios ilgiausia trukmė yra bent treji metai;
- (f) išimtiniais atvejais vykdančioji institucija mano, kad ENDO vykdymas konkrečiu atveju akivaizdžiai užkrautų neproporcingą našta vykdančiosios valstybės teismų sistemai;
- (g) VIII priede pateikta forma yra neišsami arba aiškiai neteisinga ir ji nebuvo išsamiai užpildyta po konsultacijų, nurodytų 4 dalyje.

3. Jeigu ENDO susijęs su apklausa (-omis) dėl nusikalstamos veikos, susijusios su mokesčiais ar rinkliavomis, muitais ir valiutos keitimu, vykdančioji institucija negali atsisakyti jį pripažinti ar vykdyti remdamasi tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyta tokios pačios rūšies mokesčio ar rinkliavos arba nėra tokio paties teisės

akto, kuriuo reglamentuojami mokesčiai, rinkliavos, muitai ir valiutos keitimas, kaip išduodančiosios valstybės teisėje.

4. 2 dalies a punkte nurodytu atveju, kai vykdančiosios valstybės institucija turi įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą, vykdančioji institucija paprašo tos institucijos pasinaudoti tais įgaliojimais. Tais atvejais, kai įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą turi kitos valstybės institucija arba tarptautinė organizacija, prašymą pasinaudoti tais įgaliojimais atitinkamai institucijai pateikia išduodančioji institucija.
5. Visais 1 ir 2 dalyje nurodytais atvejais, prieš nuspręsdama visiškai ar iš dalies nepripažinti ar nevykdyti ENDO, vykdančioji institucija bet kuriomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su išduodančiąja institucija ir, kai tinkama, jos prašo nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 7 dienas nuo prašymo gavimo dienos pateikti visą būtiną papildomą informaciją. Jei vykdančioji institucija nusprendžia, kad ENDO gali būti pripažintas tik iš dalies, išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti ENDO *ex officio* arba susijusio asmens prašymu.
6. Jei susijęs asmuo, kuriam tinkamai įteiktas šaukimas nuotoliniu būdu dalyvauti atitinkamoje (-ose) apklausoje (-ose), neatvyksta vykdančiosios institucijos nurodytu laiku į nurodytą vietą, tokio neatvykimo procesines pasekmes reglamentuoja išduodančiosios valstybės teisė, kuri būtų taikoma išimtinai nacionalinėje byloje, kai į apklausą pakviestas asmuo neatvyktų. Išduodančioji institucija prireikrus informuoja vykdančiąją instituciją apie visas tais atvejais reikalingas priemones ar tvarką, įskaitant, kai tinkama, apklausos laiko pakeitimą arba ENDO panaikinimą.

44 straipsnis

Pripažinimo ir vykdymo terminai

1. Sprendimas dėl pripažinimo ir vykdymo priimamas ir ENDO įvykdomas iki 2–5 dalyse numatytų terminų.
2. Jei išduodančioji institucija ENDO yra nurodžiusi, kad dėl procesinių terminų, nusikalstamos veikos sunkumo arba kitų ypatingos skubos aplinkybių sprendimui dėl pripažinimo ir vykdymo būtina taikyti trumpesnį terminą, nei nustatyta šiame straipsnyje, arba jeigu išduodančioji institucija ENDO yra nurodžiusi, kad apklausa (-os), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, turi įvykti konkrečią dieną arba iki jos, vykdančioji institucija turi kuo labiau atsižvelgti į tą reikalavimą dėl trumpesnio termino.
3. Vykdančioji institucija sprendimą dėl ENDO pripažinimo ir vykdymo priima kuo greičiau ir, nedarant poveikio 5 daliai, ne vėliau kaip per 30 dienų nuo dienos, kai kompetentinga vykdančioji institucija gavo ENDO.
4. Vykdančioji institucija vykdo ENDO laikydamasi praktinės tvarkos, dėl kurios išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija susitarė pagal 42 straipsnį.
5. Kai konkrečiu atveju vykdančiajai institucijai neįmanoma laikytis 3 dalyje nurodyto termino arba pagal 2 dalį išduodančiosios institucijos nurodyto konkretaus termino arba priimti sprendimo iki nurodytos dienos, vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriuo būdu informuoja išduodančiąją instituciją ir nurodo tokio uždelimo priežastis bei numatomą laiką, kurio reikia sprendimui priimti. Tokiu atveju 3 dalyje nustatytas 30 dienų terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip 30 dienų.

45 straipsnis

ENDO neįvykdomumas

1. ENDO gali būti pagrįstai nevykdomas, kai susijusiam asmeniui negalima įteikti šaukimo į apklausą (-as), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, nes vykdančioji institucija, nepaisant deramų pastangų, negali nustatyti jo buvimo vietos vykdančiosios valstybės teritorijoje.
2. Prieš priimdama sprendimą dėl ENDO neįvykdomumo, vykdančioji institucija konsultuojasi su išduodančiąja institucija.

46 straipsnis

Pareiga informuoti išduodančiąją instituciją

1. ENDO gavusi vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama ir bet kuriuo atveju per savaitę nuo ENDO gavimo dienos patvirtina ENDO gavimo faktą.
Tais atvejais, kai yra paskirta centrinė institucija, pareiga patvirtinti ENDO gavimo faktą taikoma tiek centrinei institucijai, tiek vykdančiajai institucijai, gavusiai ENDO iš centrinės institucijos.
40 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais pareiga patvirtinti ENDO gavimo faktą taikoma kompetentingai institucijai, kuri pirmoji gavo ENDO, ir vykdančiajai institucijai, kuriai ENDO galiausiai perduodamas.
2. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriuo būdu informuoja išduodančiąją instituciją:
 - (a) jei vykdančioji institucija negali priimti sprendimo dėl pripažinimo arba vykdymo dėl to, kad VIII priede pateikta forma nėra išsamiai užpildyta arba joje yra akivaizdžių klaidų;
 - (b) jei vykdančioji institucija nustato, kad konkrečiu atveju ji negali laikytis formalumų ir procedūrų, kurias pagal 41 straipsnį aiškiai nurodė išduodančioji institucija.
3. Vykdančioji institucija nedelsdama informuoja išduodančiąją instituciją:
 - (a) apie sprendimą, priimtą pagal 43 straipsnį, ir to sprendimo priežastis;
 - (b) jeigu, pagal 45 straipsnio 2 dalį pasikonsultavusi su išduodančiąja institucija, vykdančioji institucija mano, kad ENDO neįmanoma įvykdyti.
4. Išduodančioji institucija informuoja su ENDO susijusį asmenį apie bet kokią sprendimą, priimtą vykdančiosios institucijos pagal 43 ar 45 straipsnį.

47 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Kai ENDO buvo išduotas siekiant sudaryti įtariamiesiems arba kaltinamiesiems iš vykdančiosios valstybės palankesnes sąlygas dalyvauti baudžiamajame procese ir tame procese buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis ir skirta laisvės atėmimo bausmė arba sprendimas dėl įkalinimo, kai taikytina, išduodančioji valstybė informuoja vykdančiąją valstybę apie ketinimą išduoti Europos arešto orderį.

2. Vykdančioji valstybė užtikrina, kad jos kompetentingos institucijos, gavusios tokią informaciją, galėtų pagal nacionalinę teisę imtis tinkamų laikinųjų priemonių, kad užtikrintų, jog susijęs asmuo liktų jos teritorijoje, be kita ko, suimti asmenį, kol bus gautas Europos arešto orderis ir bus priimtas sprendimas dėl jo pripažinimo ir vykdymo.

48 straipsnis

Išduodančiosios ir vykdančiosios institucijų konsultacijos

1. Prireikus, siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai taikyti šią antraštinę dalį, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija nedelsdamos tarpusavyje konsultuojasi.
2. Jeigu išduodančioji institucija mano, kad tai padėtų veiksmingai taikyti šios antraštinės dalies nuostatas, prieš išduodama ENDO ji taip pat gali bet koku tinkamu būdu konsultotis su vykdančiąja institucija. Vykdančioji institucija nepagrįstai nedelsdama pateikia atsakymą dėl prašymo pasikonsultuoti.

49 straipsnis

Procesinės teisės ir apsaugos priemonės

1. Įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės užtikrina, kad būtų užtikrinamas proceso, su kuriuo yra susijęs ENDO, teisingumas ir gerbiama su ENDO susijusių asmenų teisės, kaip numatyta Sąjungos teisėje, visų pirma įtariamųjų ir kaltinamųjų teisės, kaip nustatyta direktyvose 2010/64/ES, 2012/13/ES, 2013/48/ES, (ES) 2016/343, (ES) 2016/800 ir (ES) 2016/1919, ir nusikaltimų aukų teisės, kaip nustatyta Direktyvoje 2012/29/ES, taip pat atitinkamoje išduodančiosios ar vykdančiosios valstybės teisėje tiek, kiek ja paisoma pagal 42 straipsnį taikytinos Sąjungos teisės.

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad susijęs asmuo galėtų veiksmingai naudotis tokiomis teisėmis nuotoliniu būdu iš vykdančiosios valstybės narės taip, kad būtų užtikrintas proceso teisingumas, tiek nuotolinės (-ių) apklausos (-ų), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, metu, tiek prieš tokią (-ias) apklausą (-as), tiek po jos (-ų), kai naudojimasis atitinkamomis teisėmis siejamas su susijusia (-iomis) apklausa (-omis).

2. Valstybės narės užtikrina, kad pažeidžiamiesiems įtariamiesiems, kaltinamiesiems arba nusikaltimų aukoms, kurie priešingu atveju negalėtų veiksmingai nuotoliniu būdu dalyvauti apklausoje (-ose), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, būtų nustatytos tinkamos procesinės normos, įskaitant specialių apsaugos priemonių taikymą.

Kai ENDO yra susijęs su vaiku, valstybės narės užtikrina, kad priimant bet kokią su vaiku susijusį sprendimą pagal šią antraštinę dalį visada pirmiausia būtų atsižvelgiama į geriausius jo interesus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai asmuo turi teisę dalyvauti apklausoje (-ose), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, ir kai pagal 37 straipsnį prašo arba sutinka dalyvauti daugiau nei vienoje nuotolinėje apklausoje, jis turėtų teisę susigrąžinti galimybę asmeniškai dalyvauti bet kurioje (-iose) vėlesnėje (-ėse) apklausoje (-ose), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO. Tokiais atvejais išduodančioji institucija panaikina ENDO.

50 straipsnis

Teisių gynimo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad su ENDO susijęs įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka galėtų veiksmingai naudotis visomis pagal išduodančiosios valstybės teisę suteikiamomis teisių gynimo priemonėmis baudžiamajame procese, su kuriuo yra susijęs ENDO.
2. Su ENDO susijęs įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka turi teisę į veiksmingą teisinę gynybą išduodančiojoje valstybėje dėl ENDO išdavimo, jeigu jų teisėms daromas neigiamas poveikis. Visų pirma susijęs asmuo turi teisę ginčyti pagal 37 straipsnio 2 dalį priimtą sprendimą išduoti ENDO negavus jo sutikimo.
3. Su ENDO susijęs įtariamasis, kaltinamasis arba nusikaltimo auka turi teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę vykdančiojoje valstybėje dėl ENDO pripažinimo ir vykdymo, jei ENDO pripažinimas ir vykdymas daro neigiamą poveikį jų teisėms. Naudojantis tokiomis teisių gynimo priemonėmis daromas stabdomasis poveikis ENDO pripažinimui ir vykdymui.
4. Vykdančioji institucija atlieka techninių ir praktinių ENDO vykdymo sąlygų stebėseną ir nedelsdama informuoja išduodančiąją instituciją apie visus techninius ar praktinius klausimus, kurie gali turėti įtakos veiksmingam susijusio asmens naudojimuisi teisėmis arba proceso teisingumui.

Jeigu tokių klausimų kyla apklausos (-ų), su kuria (-iomis) yra susijęs ENDO, metu, vykdančioji institucija arba apklausoje dalyvaujanti vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama bet koku tinkamu būdu informuoja išduodančiąją instituciją. Ta apklausa sustabdoma, o išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija arba, kai taikytina, apklausoje dalyvaujanti vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija bendradarbiauja imdamosi visų tinkamų priemonių, kad nedelsdamos išspręstų tuos klausimus, prireikęs pakeičia atitinkamos apklausos laiką ir surengia ją pakartotinai.

Jeigu techninės problemos neišsprendžiamos ir negali būti išspręstos per pagrįstą laiką, išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti ENDO. Tokiais atvejais apklausos (-ų) laikas pakeičiamas, kad susijęs asmuo turėtų pakankamai laiko pasirengti fiziškai dalyvauti apklausoje (-ose) išduodančiojoje valstybėje.
5. Valstybės narės užtikrina, kad dėl teisių gynimo priemonės taikymo terminų pagal 2 ir 3 dalis naudojimasis teise į tokią teisių gynimo priemonę netaptų praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas.
6. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija viena kitą informuoja apie bet kokią teisių gynimo priemonę, kurią prašoma taikyti pagal 2 ir 3 dalis, ir pasiektus rezultatus.

↓ 2023/2843/ES 11 straipsnio 1 dalis (pritaikytas)
⇒ naujas

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

⊠ BENDROSIOJOS NUOSTATOS ⊠

515a straipsnis

Ryšio priemonės

1. Išskyrus ryšių palaikymą pagal 109 straipsnio 6 dalį, 1244 straipsnio 4 dalį, 1342 straipsnio 5 ir 6 dalis, bei 16 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, $\Rightarrow$ 22 straipsnio 4 dalį, 30 straipsnio 6 dalį, 43 straipsnio 4 dalį, 44 straipsnio 5 dalį, 46 straipsnio 2 dalį, 48 straipsnio 2 dalį ir 50 straipsnio 3 dalį $\Leftarrow$, oficialūs ryšiai pagal šią direktyvą tarp išduodančiosios institucijos ir vykdančiosios institucijos $\Rightarrow$, tarp tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentingos institucijos ir valstybės narės, kuriai pranešama, kompetentingos institucijos, tarp 35 straipsnyje nurodytos prašančiosios institucijos ir prašomosios institucijos ir tarp tokių kompetentingų nacionalinių institucijų ir Eurojusto arba Europos prokuratūros $\Leftarrow$ palaikomi pagal Europos Parlamento ir Tarybos Reglamento (ES) 2023/2844 3 straipsnį.

$\Downarrow$ naujas

2. Ryšiai pagal 10 straipsnio 6 dalį, 12 straipsnio 4 dalį, 13 straipsnio 5 ir 6 dalis, 16 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, 22 straipsnio 4 dalį, 30 straipsnio 6 dalies a punktą, 43 straipsnio 4 dalį, 44 straipsnio 5 dalį, 46 straipsnio 2 dalį, 48 straipsnio 2 dalį ir 50 straipsnio 3 dalį gali būti palaikomi greičiausiomis ir tinkamiausiomis ryšio priemonėmis, be kita ko, per decentralizuotą IT sistemą.

$\Downarrow$ 2014/41/ES

$\Rightarrow$ naujas

3. 2 Kai valstybė narė paskiria centrinę instituciją arba institucijas, 1 $\Rightarrow$ ir 2 $\Leftarrow$ dalis dalis taip pat taikoma taikomos oficialių ryšių palaikymui su kitos valstybės narės centrine institucija ar institucijomis.

$\Downarrow$ 2014/41/ES (pritaikytas)

527 straipsnis

$\boxtimes$ Centrinų institucijų skyrimas $\boxtimes$

3 ~~Nedarant poveikio 2 straipsnio d punktui,~~ kiekviena valstybė narė gali paskirti centrinę instituciją arba, kai taip numatyta jos teisinėje sistemoje, kelias centrines institucijas, kurios padėtų kompetentingoms institucijoms $\boxtimes$ pagal šią direktyvą $\boxtimes$. Valstybė narė, ~~jei~~ $\boxtimes$ kai $\boxtimes$ tai būtina dėl jos vidaus teismų sistemos sąrangos, gali nustatyti, kad jos centrinė (-ės) institucija (-os) yra atsakinga (-os) už administracinį $\boxtimes$ šių dalykų $\boxtimes$ ETO perdavimą bei priėmimą;

- (a) ETO;

$\Downarrow$ naujas

- (b) 30 straipsnio 6 dalies a punkte ir 33 bei 34 straipsniuose nurodytų pranešimų;
(c) prašymų leisti naudoti kaip įrodymus informaciją, kuria buvo pasikeista anksčiau;
(d) ENDO;

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

c) ~~ir už~~ kito su ~~ETO~~ ☒ a–d punktais ☒ susijusio oficialaus susirašinėjimo.

↓ naujas

53 straipsnis

Bendradarbiavimas su Eurojustu ir Europos teisminiu tinklu

Pagal šią direktyvą kompetentingos institucijos gali bet kuriuo procedūros etapu pagal šią direktyvą prašyti Eurojusto arba Europos teisminio tinklo pagalbos pagal jų atitinkamą kompetenciją.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

⇒ naujas

54~~24~~ straipsnis

Išlaidos

1. Jei šioje direktyvoje nenustatyta kitaip, visas su ETO ⇒ arba ENDO ⇐ vykdymu susijusias vykdančiosios valstybės teritorijoje patirtas išlaidas padengia vykdančioji valstybė.
 2. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija mano, kad ETO ⇒ arba ENDO ⇐ vykdymo išlaidos gali būti laikomos itin didelės, ji gali konsultuotis su išduodančiąja institucija dėl to, ar būtų galima pasidalyti išlaidas arba pakoreguoti ETO ⇒ arba ENDO ⇐, ir kaip tai būtų galima padaryti.
Vykdančioji institucija iš anksto informuoja išduodančiąją instituciją apie išsamias išlaidų dalies, kuri gali būti laikoma itin didele, specifikacijas.
 3. Išimtiniais atvejais, kai dėl 2 dalyje nurodytų išlaidų susitarti nepavyksta, išduodančioji institucija gali nuspręsti:
 - (a) iš dalies arba visiškai panaikinti ETO ⇒ arba ENDO ⇐; ~~arba~~
 - (b) palikti ETO ⇒ arba ENDO ⇐ galioti ir padengti itin didelę laikomą išlaidų dalį.
-

↓ naujas

55 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės renka išsamius statistinius duomenis, kad Komisija galėtų stebėti šios direktyvos taikymą. Valstybių narių kompetentingos institucijos tvarko tuos statistinius duomenis ir kasmet juos perduoda Komisijai. Valstybių narių kompetentingos institucijos gali tvarkyti asmens duomenis, reikalingus tiems statistiniams duomenims parengti. Komisijai perduodami statistiniai duomenys apima tik suvestinius duomenis ir neapima asmens duomenų.
2. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys apima visus šiuos elementus:

- (a) išduodančiosios valstybės perduotų ETO ir pranešimų pagal 30 straipsnio 6 dalies a punktą skaičių;
 - (b) vykdančiosios valstybės įvykdytų ETO skaičių;
 - (c) vykdančiosios valstybės visiškai arba iš dalies nepripažintų ir neįvykdytų ETO skaičių, įskaitant nepripažinimo arba nevykdymo pagrindus, taip pat atvejus, kai neįmanoma suteikti pagalbos pagal 11 straipsnio 5 dalį, ir atvejus, kai ETO grąžinamas pagal 10 straipsnio 3 dalį;
 - (d) bylų, kuriose buvo siekiama pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis dėl ETO išdavimo ar vykdymo, skaičių ir sėkmingai užginčytų sprendimų skaičių;
 - (e) įrodymų perdavimo trukmę arba informacijos apie sprendimą dėl ETO nepripažinimo arba nevykdymo perdavimo trukmę;
 - (f) pagal 33 ir 34 straipsnius pateiktų pranešimų, perduotų tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentingos institucijos, skaičių ir prieštaravimų, kuriuos, atsakydama į tokius pranešimus, perdavė valstybė narė, kuriai pranešama, skaičių;
 - (g) išduodančiosios valstybės perduotų ENDO skaičių, įskaitant informaciją apie proceso, su kuriuo jis buvo susijęs, stadiją ir tai, ar jis buvo susijęs su įtariamuoju, kaltinamuoju ar nusikaltimo auka;
 - (h) pripažintų ir įvykdytų ENDO skaičių;
 - (i) visiškai arba iš dalies atsisakytų pripažinti ar įvykdyti ENDO skaičių, įskaitant informaciją apie taikytą nepripažinimo arba nevykdymo pagrindą, proceso stadiją, su kuria yra susijęs ENDO, ir tai, ar jis susijęs su įtariamuoju, kaltinamuoju ar nusikaltimo auka;
 - (j) bylų, kuriose buvo siekiama pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis dėl ENDO išdavimo ar vykdymo, skaičių, nurodant, ar tas bylas iškėlė įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjęsysis, ir sėkmingai užginčytų sprendimų skaičių.
3. Reglamento (ES) 2023/2844 12 straipsnyje nurodyta pavyzdinės realizacijos programinė įranga ir to reglamento 12 straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės galinės sistemos, jei įdiegta tokia galimybė, programiškai renka šio straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis ir kasmet juos perduoda Komisijai.
4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti statistiniai duomenys renkami pagal šio straipsnio 3 dalį nuo 60 straipsnio 3 dalyje nurodytos datos. Tie statistiniai duomenys pirmą kartą perduodami praėjus vieniems metams nuo tos datos.
5. Iki šio straipsnio 4 dalyje nurodytos datos šis straipsnis nedaro poveikio Reglamento (ES) 2023/2844 16 straipsnio 2 dalies c ir d punktų taikymui toliau nurodomiems statistiniams duomenims tiek, kiek jie atitinka tuose punktuose nurodytą informaciją:
- (a) išduodančiosios valstybės per decentralizuotą IT sistemą perduotų ETO skaičių, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalies a punkte;
 - (b) kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalies e punkte, įrodymams perduoti reikalingą laiką arba informacijai apie sprendimą dėl ETO nepripažinimo arba nevykdymo perduoti reikalingą laiką;
 - (c) kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalies f punkte, pagal 33 straipsnį pateiktų pranešimų, perduotų tyrimą atliekančios valstybės narės kompetentingos institucijos, skaičių.

6. Nuo šio straipsnio 4 dalyje nurodytos datos laikoma, kad šio straipsnio 2 dalies a, e ir f punktuose nurodytų statistinių duomenų rinkimo ir perdavimo procedūra yra lygiavertė Reglamento (ES) 2023/2844 16 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nurodytos informacijos pranešimo pagal to reglamento 16 straipsnio 2 dalį procedūrai.

56 straipsnis

Standartinių formų pakeitimai

Komisijai pagal 57 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I–IX priedų dalinio pakeitimo, siekiant atnaujinti tuose prieduose pateiktas standartines formas arba padaryti jų techninius pakeitimus.

57 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 56 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo *[šios direktyvos įsigaliojimo data]*.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 56 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 56 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)
⇒ naujas

V ANTRAŠTINĖ DALIS

☒ PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR ☒ BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

Pranešimai

1. Ne vėliau kaip ⇒ [2 metai nuo įsigaliojimo datos] ⇐ ~~2017 m. gegužės 22 d.~~ kiekviena valstybė narė praneša Komisijai:
 - (a) kuri institucija ar institucijos pagal savo nacionalinę teisę yra kompetentinga (-os) pagal 2 straipsnio ⇒ 1 dalies ⇐ c ir d punktus, kai ta valstybė narė yra išduodančioji valstybė arba vykdančioji valstybė ⇒ pagal minėtas nuostatas ⇐;

↓ naujas

- (b) kuri institucija ar institucijos pagal savo nacionalinę teisę yra kompetentinga (-os) pagal 33 ir 34 straipsnius, kai ta valstybė narė yra tyrimą atliekanti valstybė narė arba valstybė narė, kuriai pranešama;
 - (c) kuri institucija ar institucijos paskirta (-os) pagal 30 straipsnio 6 dalies a punktą skubiems pranešimams pagal tą straipsnį perduoti ir gauti, kai ši valstybė narė yra išduodančioji valstybė arba vykdančioji valstybė;

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

⇒ naujas

- (~~db~~) ~~kuriomis kalbomis~~ kurios kalbos ~~ETO~~ yra ~~priimtinas~~ priimtinos, kaip nurodyta ~~65~~ straipsnio 2 dalyje ⇒ ir 38 straipsnio 3 dalyje ⇐ ;
 - (~~ee~~) informaciją apie paskirtą centrinę instituciją ar institucijas, ~~jei~~ ☒ kai ☒ valstybė narė pageidauja pasinaudoti ~~7 straipsnio 3 dalyje~~ 52 straipsnyje numatyta galimybe ☒ , paaiškinant jų pareigas ☒ . Ta informacija yra privaloma išduodančiosios valstybės institucijoms.
2. Kiekviena valstybė narė taip pat gali Komisijai pateikti būtinų dokumentų, kurių ji reikalautų pagal 22 straipsnio 4 dalį, sąrašą.
3. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus vėlesnius 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos pasikeitimus.
4. Komisija visoms valstybėms narėms ir ☒ Europos teisminiam tinklui ☒ ~~ETT~~ pateikia visą pagal šį straipsnį gautą informaciją. ☒ Europos teisminis tinklas ☒ ~~ETT~~ paskelbia tą informaciją ~~Tarybos~~ Sprendimo 2008/976/TVR ~~(⁴⁸)~~ 9 straipsnyje nurodytoje interneto svetainėje.

↓ naujas

5. Taikant šią direktyvą, pagal Direktyvos 2014/41/ES 33 straipsnio 1 ir 2 dalis perduoti pranešimai lieka galioti, išskyrus atvejus, kai jie pakeičiami arba atnaujinami pagal šį straipsnį.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

⇒ naujas

Ryšys su kitais teisės aktais, sutartimis ir susitarimais

1. Šia direktyva ~~nuo 2017 m. gegužės 22 d.~~ pakeičiamos šių konvencijų, taikomų valstybėse narėse, kurioms privaloma ši direktyva, ~~atitinkamos~~ nuostatos, ☒ atitinkančios šios direktyvos nuostatas (toliau – atitinkamos nuostatos), ☒ nedarant poveikio jų taikymui tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių ir laikinam jų taikymui pagal ~~⇒ 60 ⇐ 35~~ straipsnį:
 - (a) 1959 m. balandžio 20 d. Europos Tarybos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, jos ~~dveji~~ ☒ trijų ☒ papildomų protokolų ir pagal jos 26 straipsnį sudarytų dvišalių susitarimų;
 - (b) Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo;
 - (c) Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ir jos protokolo~~ų~~;

↓ naujas

- (d) 2001 m. lapkričio 23 d. Europos Tarybos konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų ir jos papildomų protokolų;
 - (e) 2004 m. gruodžio 24 d. Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus;
 - (f) Jungtinių Tautų konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą;
 - (g) Jungtinių Tautų konvencijos prieš korupciją;
 - (h) Jungtinių Tautų konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta.
2. Atitinkamos 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų konvencijų nuostatos pakeičiamos nuo 2017 m. gegužės 22 d. Atitinkamos 1 dalies d, e, f, g ir h punktuose nurodytų konvencijų nuostatos pakeičiamos nuo [dveji metai nuo įsigaliojimo datos].
 3. Kai 1 dalies a punkte nurodytos konvencijos papildomas protokolai priimami po 2017 m. gegužės 22 d., atitinkamos to protokolo nuostatos pakeičiamos atitinkamomis šios direktyvos nuostatomis nuo [dveji metai nuo įsigaliojimo datos].

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

⇒ naujas

- ~~2. Pamatinis sprendimas 2008/978/TVR pakeičiamas šia direktyva visų valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu. Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl įrodymų arešto pakeičiamos šia direktyva visų valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu.~~

~~Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į patatinį sprendimą 2008/978/TVR ir, įrodymų užfiksavimo klausimu, į patatinį sprendimą 2003/577/TVR laikomos nuorodomis į šią direktyvą.~~

- ~~4.3.~~ Be šios direktyvos, valstybės narės gali po ~~⇒ [dveji metai po įsigaliojimo datos] ⇐ 2017 m. gegužės 22 d.~~ sudaryti arba toliau taikyti dvišales ar daugiašales sutartis ar susitarimus su kitomis valstybėmis narėmis tik tokia apimtimi, kokia jais sudaromos galimybės labiau sustiprinti šios direktyvos tikslus ir padėti supaprastinti ar toliau palengvinti įrodymų rinkimo procedūras ~~⇒ arba toliau palengvinti kitoje valstybėje~~

narėje esančių įtariamųjų, kaltinamųjų arba nusikaltimo aukų nuotolinį dalyvavimą baudžiamųjų bylų teismo posėdžiuose ⇨, su sąlyga, kad užtikrinamos šioje direktyvoje nustatyto lygio apsaugos priemonės.

54. Valstybės narės ne vėliau kaip ⇨ [dveji metai nuo įsigaliojimo datos] ⇨ ~~2017 m. gegužės 22 d.~~ praneša Komisijai apie 3 dalyje nurodytas galiojančias sutartis ir susitarimus, kuriuos jos pageidauja toliau taikyti. Be to, valstybės narės per tris mėnesius nuo ~~34~~ dalyje nurodytos naujos sutarties ar susitarimo pasirašymo praneša apie juos Komisijai.

⇩ naujas

6. Taikant šią direktyvą, pagal Direktyvos 2014/41/ES 34 straipsnio 4 dalį perduoti pranešimai lieka galioti, išskyrus atvejus, kai jie yra pakeičiami arba atnaujinami pagal 5 dalį.
7. Ši direktyva taikoma nedarant poveikio Konvencijai dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo tiek, kiek ta konvencija reglamentuojamas sekimas kertant sieną operatyvinio policijos bendradarbiavimo tikslais.

60 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Ši direktyva taikoma 1 straipsnio 1 dalyje nurodytoms procedūroms, pradėtoms nuo [dveji metai nuo įsigaliojimo datos].
2. Tačiau 51 straipsnis tiek, kiek jis susijęs su pranešimais, susijusiais su 21 straipsnyje, 30 straipsnio 6 dalyje, 34 ir 35 straipsniuose bei III antraštinėje dalyje nustatytomis procedūromis, taikomas procedūroms, pradėtoms nuo Komisijos nustatytos datos.
3. Komisija antroje pastraipoje nurodytą datą nustato sprendimu, priėmusi įgyvendinimo aktą pagal Reglamento (ES) 2023/2844 10 straipsnio 1 dalį, kuriuo užtikrinama, kad decentralizuota IT sistema sudarytų sąlygas taikyti šia direktyva nustatytas procedūras. Ši data prasideda nuo pirmos mėnesio, einančio po dvejų metų laikotarpio nuo šio įgyvendinimo akto įsigaliojimo, dienos.
4. ETO ir valstybės narės, kurioje yra informacijos perėmimo subjektas ir kurios techninės pagalbos nereikia, pranešimai, gauti iki [dveji metai nuo įsigaliojimo datos], toliau reglamentuojami Direktyva 2014/41/ES.

⇩ 2014/41/ES (pritaikytas)

⇨ naujas

~~35 straipsnis~~

Pereinamojo laikotarpio priemonės

- ~~4. Iki 2017 m. gegužės 22 d. gautiems savitarpio pagalbos prašymams toliau taikomi galiojantys teisės aktai dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose. Sprendimams~~

~~areštuoti įrodymus pagal Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR, gautiems iki 2017 m. gegužės 22 d., taip pat taikomas tas pamatinis sprendimas.~~

- ~~2. Jei ETO yra priimtas remiantis sprendimu dėl arešto pagal Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR, jam *mutatis mutandis* taikoma 8 straipsnio 1 dalis.~~

~~6136~~ straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ☒ imasi priemonių, būtinų, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 22 d. ☒ užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad ⇒ 1 ir 2 straipsnių, 3 straipsnio 1 dalies, 4 straipsnio, 6 straipsnio 1 dalies f ir g punktų, 6 straipsnio 4 dalies, 8 straipsnio 1 ir 2 dalių, 9 straipsnio 3 dalies, 10 straipsnio 3 dalies, 13 straipsnio, 14 straipsnio 5 dalies, 17 straipsnio 1 ir 5 dalių, 21 straipsnio, 24 straipsnio 1 bei 2 dalių ir 5 dalies a punkto, 28 straipsnio 1 dalies c ir d punktų, 28 straipsnio 2 dalies, 30 straipsnio, 31 straipsnio 7 dalies, 33–50 straipsnių, 51–55 straipsnių, 58–60 straipsnių ir I–IX priedų nuostatų būtų laikomasi ne vėliau kaip [2 metai nuo įsigaliojimo datos] ⇐ . ☒ Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. ☒
⇒ Tas nuostatas jos taiko nuo [2 metai nuo įsigaliojimo]. ⇐
2. Valstybės narės, priimdamos ~~šias priemones~~ ☒ tas nuostatas ☒ , daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. ☒ Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kurią panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės. ☒ ~~Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.~~
- ~~3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 22 d. perduoda Komisijai nuostatų, kuriomis į jų nacionalinę teisę perkeliama joms pagal šią direktyvą nustatyti pareigojimai, tekstą.~~

↓ naujas

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

37 straipsnis

Taikymo ataskaita

~~Komisija ne vėliau kaip po penkerių metų nuo 2014 m. gegužės 21 d., remdamasi kiekybine ir kokybine informacija, įskaitant visų pirma direktyvos poveikio bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose ir asmenų apsaugai įvertinimą ir nuostatų dėl telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimo įgyvendinimo įvertinimą atsižvelgiant į techninę pažangą, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą. Prireikus kartu su ataskaita pateikiami pasiūlymai dėl šios direktyvos pakeitimų.~~

↓ naujas

62 straipsnis

Taikymo ataskaita

Komisija ne vėliau kaip po penkerių metų po 60 straipsnio 3 dalyje nurodytų įgyvendinimo aktų įsigaliojimo dienos Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia šios direktyvos taikymo ataskaitą, pagrįstą valstybių narių pagal 55 straipsnį pateikta ir Komisijos surinkta informacija.

63 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2014/41/ES panaikinama nuo [*dveji metai minus viena diena nuo šios direktyvos įsigaliojimo*], nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminu, nurodytu X priedo B dalyje.-

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal XI priede pateiktą atitikties lentelę.

↓ 2014/41/ES (pritaikytas)

~~6438~~ 6438 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

↓ 2014/41/ES

~~6539~~ 6539 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje....